

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

- ★ Neuvoston päätös (EU) 2016/2079, annettu 29 päivänä syyskuuta 2016, Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Uuden-Seelannin suhteita ja yhteistyötä koskevan kumppanuussopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta ja sen väliaikaisesta soveltamisesta 1
- Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Uuden-Seelannin suhteita ja yhteistyötä koskeva kumppanuussopimus 3
- ★ Muutos TIR-carnet'isiin merkittyjen tavaroiden kansainvälistä kuljetusta koskevaan tulliyhteisö-sopimukseen (vuoden 1975 TIR-yleissopimukseen) 31

ASETUKSET

- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2080, annettu 25 päivänä marraskuuta 2016, rasvattoman maitojauheen myynnin aloittamisesta tarjouskilpailumenettelyllä 45
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2081, annettu 28 päivänä marraskuuta 2016, lopullisen polkumyöntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd:n valmistaman oksaalihapon tuonnissa 48

PÄÄTÖKSET

- ★ Neuvoston päätös (YUTP) 2016/2082, annettu 28 päivänä marraskuuta 2016, Euroopan unionin sotilasoperaatiosta, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä, hyväksytyin yhteisen toiminnan 2008/851/YUTP muuttamisesta 53
- ★ Neuvoston päätös (YUTP) 2016/2083, annettu 28 päivänä marraskuuta 2016, siviiliturvallisuusalan uudistamista koskevasta Euroopan unionin neuvontaoperaatiosta Ukrainassa (EUAM Ukraina) annetun päätöksen 2014/486/YUTP muuttamisesta 55

- ★ **Komission päätös (EU) 2016/2084, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2016, valtiontuesta SA.38132 (2015/C) (ex 2014/NN) Arfealle julkisen palvelun velvoitteesta maksettu lisäkorvaus (tiedoksiannettu numerolla C(2016) 3472) (1)** 57
 - ★ **Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/2085, annettu 28 päivänä marraskuuta 2016, korkeapatogeenisen lintuinfluenssan H5N8-alatyypin esiintymiseen Alankomaissa liittyvistä tietyistä väliaikaisista suojatoimenpiteistä (tiedoksiannettu numerolla C(2016) 7851)** 76
 - ★ **Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/2086, annettu 28 päivänä marraskuuta 2016, korkeapatogeenisen lintuinfluenssan H5N8-alatyypin esiintymiseen Ruotsissa liittyvistä tietyistä väliaikaisista suojatoimenpiteistä (tiedoksiannettu numerolla C(2016) 7852)** 80
-

Oikaisuja

- ★ **Oikaisu neuvoston päätökseen 1999/70/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, kansallisten keskuspankkien tilintarkastajien hyväksymisestä (EYVL L 22, 29.1.1999)** 83

(1) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2016/2079,

annettu 29 päivänä syyskuuta 2016,

Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Uuden-Seelannin suhteita ja yhteistyötä koskevan kumppanuussopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta ja sen väliaikaisesta soveltamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan ja 212 artiklan 1 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 5 kohdan ja 218 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto valtuutti 25 päivänä kesäkuuta 2012 komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan aloittamaan neuvottelut Uuden-Seelannin kanssa puitesopimuksesta, jolla on tarkoitus korvata keskinäisistä suhteista ja yhteistyöstä 21 päivänä syyskuuta 2007 annettu Euroopan unionin ja Uuden-Seelannin yhteinen julistus.
- (2) Neuvottelut Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Uuden-Seelannin suhteita ja yhteistyötä koskevasta kumppanuussopimuksesta, jäljempänä 'sopimus', saatiin onnistuneesti päätökseen 30 päivänä heinäkuuta 2014. Sopimus heijastaa osapuolten läheisiä historiallisia siteitä ja vähitellen voimistuvia yhteyksiä sekä niiden halua lujittaa ja laajentaa edelleen suhteitaan kunnianhimoisesti ja innovatiivisesti.
- (3) Sopimuksen 58 artiklassa määrätään, että unioni ja Uusi-Seelanti voivat ennen sopimuksen voimaantuloa soveltaa väliaikaisesti tiettyjä yhteisesti sovittuja sopimuksen määräyksiä.
- (4) Sen vuoksi sopimus olisi allekirjoitettava unionin puolesta, ja eräitä sen määräyksiä olisi sovellettava väliaikaisesti, kunnes sen tekemistä varten tarvittavat menettelyt on saatettu päätökseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Annetaan lupa allekirjoittaa Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Uuden-Seelannin suhteita ja yhteistyötä koskeva kumppanuussopimus unionin puolesta sillä varauksella, että sopimuksen tekeminen saatetaan päätökseen.

Sopimuksen teksti on liitetty tähän päätökseen.

2 artikla

Ennen sopimuksen voimaantuloa seuraavia sen määräyksiä sovelletaan unionin ja Uuden-Seelannin välillä väliaikaisesti sopimuksen 58 artiklan mukaisesti edellyttäen, että kyseisessä artiklassa tarkoitetut ilmoitukset on annettu, mutta kuitenkin vain siltä osin kuin kyseiset määräykset koskevat unionin toimivaltaan kuuluvia asioita, mukaan lukien asiat, jotka kuuluvat unionin toimivaltaan yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan määrittelemiseksi ja toteuttamiseksi ⁽¹⁾:

- 3 artikla (Vuoropuhelu),
- 4 artikla (Yhteistyö alueellisissa ja kansainvälisissä järjestöissä),
- 5 artikla (Poliittinen vuoropuhelu),
- 53 artikla (Sekakomitea), lukuun ottamatta 3 kohdan g ja h alakohtaa, ja
- X osasto (Loppumääräykset), lukuun ottamatta 57 artiklaa sekä 58 artiklan 1 ja 3 kohtaa, siinä määrin kuin on tarpeen tässä artiklassa tarkoitettujen sopimuksen määräysten väliaikaisen soveltamisen varmistamiseksi.

3 artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään yksi tai useampi henkilö, jolla on oikeus allekirjoittaa sopimus unionin puolesta.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 2016.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
P. ŽIGA

⁽¹⁾ Neuvoston pääsihteeristö julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* päivän, josta alkaen 2 artiklassa tarkoitettuja sopimuksen määräyksiä sovelletaan väliaikaisesti.

**Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Uuden-Seelannin suhteita ja yhteistyötä koskeva
KUMPPANUUSSOPIMUS**

EUROOPAN UNIONI, jäljempänä 'unioni',

ja

BELGIAN KUNINGASKUNTA,

BULGARIAN TASAVALTA,

TŠEKin TASAVALTA,

TANSKAN KUNINGASKUNTA,

SAKSAN LIITTOTASAVALTA,

VIRON TASAVALTA,

IRLANTI,

HELLEENIEN TASAVALTA,

ESPANJAN KUNINGASKUNTA,

RANSKAN TASAVALTA,

KROATIAN TASAVALTA,

ITALIAN TASAVALTA,

KYPROKSEN TASAVALTA,

LATVIAN TASAVALTA,

LIETTUAN TASAVALTA,

LUXEMBURGIN SUURHERTTUAKUNTA,

UNKARI,

MALTAN TASAVALTA,

ALANKOMAIDEN KUNINGASKUNTA,

ITÄVALLAN TASAVALTA,

PUOLAN TASAVALTA,

PORTUGALIN TASAVALTA,

ROMANIA,

SLOVENIAN TASAVALTA,

SLOVAKIAN TASAVALTA,

SUOMEN TASAVALTA,

RUOTSIN KUNINGASKUNTA,

ISON-BRITANNIAN JA POHJOIS-IRLANNIN YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA,

jotka ovat Euroopan unionin jäsenvaltioita, jäljempänä 'jäsenvaltiot',

sekä

UUSI-SEELANTI,

jäljempänä 'osapuolet', jotka

OTTAVAT HUOMIOON yhteiset arvonsa ja läheiset historialliset, poliittiset, taloudelliset ja kulttuurisiteensä,

PITÄVÄT MYÖNTEISENÄ kehitystä, jota niiden molempia hyödyttävässä suhteessa on tapahtunut sen jälkeen, kun Euroopan unionin ja Uuden-Seelannin yhteinen julistus keskinäisistä suhteista ja yhteistyöstä annettiin 21 päivänä syyskuuta 2007,

VAHVISTAVAT sitoumuksensa, jotka koskevat Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan, jäljempänä 'YK:n peruskirja', tavoitteita ja periaatteita sekä Yhdistyneiden kansakuntien (YK) roolin vahvistamista,

VAHVISTAVAT sitoutumisensa ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja muissa kansainvälisissä ihmisoikeusvälineissä vahvistettuihin demokratian periaatteisiin ja ihmisoikeuksiin sekä oikeusvaltion ja hyvän hallintotavan periaatteisiin,

TUNNUSTAVAT Uuden-Seelannin hallituksen erityisen sitoutumisen Waitangin sopimuksen periaatteisiin,

KOROSTAVAT suhteidensa laaja-alaisuutta ja sitä, että on tärkeää luoda johdonmukaiset puitteet suhteiden kehittämisen edistämiseksi,

ILMAISEVAT yhteisen tahtonsa kehittää suhteitaan kohti tiiviimpää kumppanuutta,

VAHVISTAVAT halukkuutensa syventää ja kehittää poliittista vuoropuheluaan ja yhteistyötään,

OVAT VAKAASTI PÄÄTTÄNEET vahvistaa, syventää ja monipuolistaa yhteistyötään molemmille tärkeillä aloilla kahdenvälisellä, alueellisella ja maailmanlaajuisella tasolla siten, että molemmat osapuolet hyötyvät,

TUNNUSTAVAT, että oikeuden, vapauden ja turvallisuuden aloilla tarvitaan tiiviimpää yhteistyötä,

TUNNUSTAVAT haluavansa edistää taloutta, sosiaalisia ja ympäristöä koskevaa kestävä kehitystä,

TUNNUSTAVAT LISÄKSI yhteisen halunsa edistää keskinäistä ymmärrystä ja vahvoja ihmisten välisiä yhteyksiä hyödyntämällä muun muassa matkailua, vastavuoroisia järjestelyjä, joiden ansiosta nuoret voivat matkustaa muihin maihin ja tehdä siellä töitä ja opiskella, sekä muita lyhytaikaisia vierailuja,

VAHVISTAVAT vankan sitoumuksensa edistää talouskasvua, globaalia talouden hallintaa, rahoitusvakautta ja tehokasta monenvälisyyttä,

VAHVISTAVAT sitoutumisensa yhteistyöhön kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden edistämiseksi,

OTTAVAT PERUSTAKSI unionin ja Uuden-Seelannin välillä tehdyt sopimukset, jotka koskevat esimerkiksi kriisinhallintaa, tiedettä ja teknologiaa, lentoliikennepalveluita, vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä ja terveys- ja kasvinsuojelutoimia,

PANEVAT MERKILLE, että jos osapuolet päättävät tehdä tämän sopimuksen puitteissa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alaa koskevia erillissopimuksia, joita unioni tekee Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kolmannen osan V osaston nojalla, tällaisten tulevaisuudessa tehtävien sopimusten määräykset eivät sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja/tai Irlantia, ellei unioni samanaikaisesti Yhdistyneen kuningaskunnan ja/tai Irlannin kanssa ilmoita Uudelle-Seelannille niiden aiempien kahdenvälisen suhteiden osalta, että tällaiset sopimukset sitovat Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja/tai Irlantia unionin osana Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyn pöytäkirjan N:o 21 mukaisesti. Vastaavasti tämän sopimuksen täytäntöön panemiseksi edellä mainitun V osaston nojalla myöhemmin toteutettavat unionin sisäiset toimenpiteet eivät sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja/tai Irlantia, jos ne eivät ole ilmoittaneet haluavansa osallistua tällaisiin toimenpiteisiin tai hyväksyä ne pöytäkirjan N:o 21 mukaisesti. Osapuolet panevat merkille myös sen, että tällaiset tulevaisuudessa tehtävät sopimukset tai myöhemmin toteutettavat unionin sisäiset toimenpiteet kuuluvat kyseisiin perussopimuksiin liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan N:o 22 soveltamisalaan,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

I OSASTO

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 artikla

Sopimuksen tarkoitus

Tämän sopimuksen tarkoituksena on luoda osapuolten välille vahvistettu kumppanuus ja syventää ja tehostaa yhteistyötä yhteistä etua koskevissa asioissa yhteisten arvojen ja periaatteiden mukaisesti muun muassa tiivistämällä korkean tason vuoropuhelua.

2 artikla

Yhteistyön perusta

1. Osapuolet vahvistavat sitoutumisensa demokratian periaatteisiin, ihmisoikeuksiin, perusvapauksiin, oikeusvaltioon ja hyvään hallintotapaan.

Ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja muissa kansainvälisissä ihmisoikeusasiakirjoissa määriteltyjen demokratian periaatteiden, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien sekä oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen on kummankin osapuolen sisäpolitiikan ja kansainvälisen politiikan perusta ja olennainen osa tätä sopimusta.

2. Osapuolet vahvistavat sitoutumisensa YK:n peruskirjaan ja siinä esitettyihin yhteisiin arvoihin.

3. Osapuolet vahvistavat sitoumuksensa tukea kokonaisvaltaista kestävää kehitystä ja kasvua, myötävaikuttaa kansainvälisesti sovitujen kehitystavoitteiden saavuttamiseen ja tehdä yhteistyötä maailmanlaajuisiin ympäristöongelmiin, myös ilmastonmuutokseen, puuttumiseksi.

4. Osapuolet korostavat yhteistä sitoutumistaan laaja-alaisiin kahdenvälisiin suhteisiin ja näiden suhteiden laajentamiseen ja syventämiseen muun muassa tekemällä erillissopimuksia tai -järjestelyjä.

5. Tämän sopimuksen täytäntöönpano perustuu vuoropuhelulle, keskinäiselle kunnioitukselle, tasavertaiselle kumppanuudelle, konsensusperiaatteelle ja kansainvälisen oikeuden kunnioittamiselle.

3 artikla

Vuoropuhelu

1. Osapuolet sopivat tehostavansa säännöllistä vuoropuheluaan kaikilla tämän sopimuksen kattamilla aloilla sopimuksen tarkoituksen täyttämiseksi.

2. Osapuolten välistä vuoropuhelua käydään osapuolten välisten yhteydenottojen, tietojenvaihtojen ja millä tahansa tasolla käytävien neuvottelujen avulla, erityisesti seuraavilla tasoilla:

- a) valtion- tai hallitusten päämiesten tason kokoukset, joita pidetään säännöllisesti aina, kun osapuolet katsovat tämän tarpeelliseksi;
- b) ministeritason neuvottelut ja vierailut osapuolten määritteleminä ajankohtina ja niiden määrittelemissä paikoissa;
- c) ulkoministeritason neuvottelut, joita käydään säännöllisesti, mahdollisuuksien mukaan vuosittain;
- d) ylempien virkamiesten tason neuvottelut yhteistä etua koskevista kysymyksistä tai tärkeitä sisäisiä tai kansainvälisiä kehityssuuntauksia koskeva tiedotus ja yhteistyö;

- e) alakohtaiset vuoropuhelut molempia kiinnostavista kysymyksistä; sekä
- f) valtuuskuntien vaihto Euroopan parlamentin ja Uuden-Seelannin parlamentin välillä.

4 artikla

Yhteistyö alueellisissa ja kansainvälisissä järjestöissä

Osapuolet sitoutuvat tekemään yhteistyötä vaihtamalla näkemyksiä molempia osapuolia kiinnostavista poliittisista kysymyksistä sekä tarvittaessa vaihtamalla tietoja alueellisen ja kansainvälisen tason foorumeilla ja järjestöissä omaksuttavista kannoista.

II OSASTO

POLIITTINEN VUOROPUHELU JA YHTEISTYÖ ULKO- JA TURVALLISUUSPOLIITTISISSA KYSYMYKSISSÄ

5 artikla

Poliittinen vuoropuhelu

Osapuolet sopivat tehostavansa kaikilla tasoilla käytävää säännöllistä poliittista vuoropuheluaan keskustellakseen erityisesti tämän osaston kattamista, molempien osapuolten kannalta huolestuttavista asioista sekä vahvistaakseen yhteistä lähestymistapaansa kansainvälisiin kysymyksiin. Osapuolet sopivat, että 'poliittisella vuoropuhelulla' tarkoitetaan tämän osaston määräyksiä sovellettaessa muodollista ja epämuodollista tietojenvaihtoa ja neuvottelua kaikilla hallinto-tasoilla.

6 artikla

Sitoutuminen demokratian periaatteisiin, ihmisoikeuksiin ja oikeusvaltioon

Edistääkseen yhteistä sitoutumistaan demokratian periaatteisiin, ihmisoikeuksiin ja oikeusvaltioon osapuolet sopivat, että ne

- a) edistävät keskeisiä periaatteita, jotka koskevat demokraattisia arvoja, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltiota, myös monenvälisillä foorumeilla; ja
- b) tekevät yhteistyötä ja tarvittaessa koordinoivat toimiaan demokratian periaatteiden, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion edistämiseksi käytännössä myös kolmansissa maissa.

7 artikla

Kriisinhallinta

Osapuolet vahvistavat sitoutumisensa kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden edistämiseen muun muassa puitteiden luomisesta Uuden-Seelannin osallistumiselle Euroopan unionin kriisinhallintaoperaatioihin tehdyn, Brysselissä 18 päivänä huhtikuuta 2012 allekirjoitetun Euroopan unionin ja Uuden-Seelannin välisen sopimuksen kautta.

8 artikla

Joukkotuhoseiden leviämisen estäminen

1. Osapuolet katsovat, että joukkotuhoseiden ja niiden kantolaitteiden leviäminen niin valtiollisille kuin valtioista riippumattomillekin toimijoille on yksi vakavimmista kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden uhkatekijöistä. Osapuolet vahvistavat sitoumuksensa noudattaa kansainvälisten aseistariisun- ja asesulkusopimusten mukaisia velvoitteitaan ja muita asiaa koskevia kansainvälisiä velvoitteita ja panna ne täysimääräisesti täytäntöön kansallisella tasolla. Osapuolet sopivat tekevänsä yhteistyötä ja osallistuvansa joukkotuhoseiden ja niiden kantolaitteiden leviämisen estämiseen. Osapuolet ovat yhtä mieltä siitä, että tämä määräys on tämän sopimuksen olennainen osa.

2. Lisäksi osapuolet sopivat tekemänsä yhteistyötä ja osallistuvansa joukkotuhousteiden ja niiden kantolaitteiden leviämisen estämiseen
 - a) toteuttamalla tapauksesta riippuen toimia kaikkien muiden asiaa koskevien kansainvälisten asiakirjojen allekirjoittamiseksi, ratifioimiseksi tai niihin liittymiseksi ja niiden panemiseksi täysimääräisesti täytäntöön,
 - b) pitämällä yllä tehokasta kansallista vientivalvontajärjestelmää, jolla valvotaan joukkotuhousteisiin liittyvien tavaroiden vientiä ja kauttakulkua, mukaan luettuna kaksikäyttöteknologian loppukäytön valvonta, ja johon sisältyvät tehokkaat seuraamukset vientivalvonnan laiminlyömisestä.
3. Osapuolet sopivat aloittavansa säännöllisen poliittisen vuoropuhelun kyseisistä aiheista.

9 artikla

Pienaseet ja kevyet aseet

1. Osapuolet tunnustavat, että pienaseiden ja kevyiden aseiden ja niissä käytettävien ampumatarvikkeiden laitton tuotanto, siirto ja liikkuminen sekä niiden liiallinen keskittyminen, huono hallinnointi, riittämättömästi turvatut varastot ja valvoton leviäminen ovat edelleenkin vakava uhka kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle.
2. Osapuolet vahvistavat sitoumuksensa noudattaa nykyisten kansainvälisten sopimusten ja YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauseلمien mukaisia velvoitteitaan pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä niissä käytettävien ampumatarvikkeiden laittoman kaupan torjumiseksi sekä muiden tämän alan kansainvälisten välineiden, kuten pienaseiden ja kevyiden aseiden laittoman kaupan kaikkien osa-alueiden ehkäisemistä, torjumista ja poistamista koskevan Yhdistyneiden kansakuntien toimintaohjelman, puiteissa antamia sitoumuksia, ja vahvistavat sitoumuksensa panna ne täysimääräisesti täytäntöön.
3. Osapuolet sitoutuvat tekemään yhteistyötä ja varmistamaan pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä niissä käytettävien ampumatarvikkeiden laittoman kaupan torjuntaa koskevien toimien koordinoimista ja täydentävyyden maailmanlaajuisella, alueellisella, osa-alueellisella ja kansallisella tasolla sekä sopivat aloittavansa näitä aiheita koskevan säännöllisen poliittisen vuoropuhelun.

10 artikla

Kansainvälinen rikostuomioistuim

1. Osapuolet vahvistavat, että vakavimmat koko kansainvälistä yhteisöä koskettavat rikokset eivät saa jäädä rankaisematta ja että niitä koskevat syytetoimet on varmistettava joko kansallisen tai kansainvälisen tason toimenpitein, myös Kansainvälisessä rikostuomioistuimessa.
2. Edistääkseen rauhan ja kansainvälisen oikeuden lujittamista osapuolet vakuuttavat pyrkivänsä edelleen
 - a) toteuttamaan toimia Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön, jäljempänä 'Rooman perussääntö', ja tapauksesta riippuen siihen liittyvien välineiden täytäntöönpanemiseksi;
 - b) vaihtamaan alueellisten kumppaneiden kanssa Rooman perussäännön ratifioinnin ja täytäntöönpanon edellyttämien lainsäädäntömuutosten tekemisestä saatuja kokemuksia; ja
 - c) tekemään yhteistyötä edistääkseen tavoitetta Rooman perussäännön yleismaailmallisuudesta ja loukkaamattomuudesta.

11 artikla

Yhteistyö terrorismin torjunnassa

1. Osapuolet vahvistavat, että terrorismia on tärkeää torjua noudattaen kaikilta osin oikeusvaltioperiaatetta, kansainvälistä oikeutta, erityisesti YK:n peruskirjaa ja asiaa koskevia YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauseلمia, ihmisoikeuksia koskevaa oikeutta, pakolaisoikeutta ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta.

2. Näissä puitteissa ja ottaen huomioon YK:n maailmanlaajuisen terrorisminvastaisen strategian, joka sisältyy 8 päivänä syyskuuta 2006 annettuun YK:n yleiskokouksen päätöslauselmaan 60/288, osapuolet sopivat tekevänsä yhteistyötä terrorismin ehkäisemiseksi ja tukahduttamiseksi etenkin seuraavasti:
- YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1267, 1373 ja 1540 sekä muiden sovellettavien YK:n päätöslauselmien ja kansainvälisten välineiden täysimääräisen täytäntöönpanon yhteydessä;
 - vaihtamalla tietoja terroristiryhmistä ja niiden tukiverkostoista sovellettavan kansainvälisen ja kansallisen oikeuden mukaisesti;
 - vaihtamalla näkemyksiä
 - terrorismin torjunnan keinoista ja menetelmistä, tekniset seikat ja koulutus mukaan luettuina;
 - terrorismin ehkäisemisestä; ja
 - parhaista toimintatavoista, jotka koskevat ihmisoikeuksien suojelua terrorismin torjunnassa;
 - syventämällä yhteistyön kautta kansainvälistä yhteisymmärrystä terrorismin torjunnasta ja sovellettavasta sääntelykehystä ja pyrkimällä mahdollisimman pian yksimielisyyteen kattavasta kansainvälistä terrorismia koskevasta yleissopimuksesta, jolla täydennetään YK:n terrorisminvastaisia asiakirjoja; ja
 - edistämällä YK:n jäsenvaltioiden yhteistyötä, jotta YK:n maailmanlaajuinen terrorisminvastainen strategia pantaisiin tehokkaasti täytäntöön kaikin soveltuvin keinoin.
3. Osapuolet vahvistavat sitoutumisensa kansainvälisiin normeihin, jotka rahanpesunvastainen toimintaryhmä (FATF) on antanut terrorismin rahoituksen torjumiseksi.
4. Osapuolet vahvistavat sitoumuksensa tehdä yhteistyötä terrorismin torjuntaan liittyvien valmiuksien kehittämistä koskevan avun antamiseksi muille valtioille, jotka tarvitsevat resursseja ja asiantuntemusta terroristien toiminnan ehkäisemiseksi ja siihen vastaamiseksi, myös maailmanlaajuisella terrorisminvastaisella foorumilla (GCTF).

III OSASTO

GLOBAALIA KEHITYSTÄ JA HUMANITAARISTA APUA KOSKEVA YHTEISTYÖ

12 artikla

Kehitys

- Osapuolet vahvistavat sitoumuksensa tukea kestäväää kehitystä kehitysmaissa köyhyyden vähentämiseksi ja turvallisemman, tasa-arvoisemman ja vauraamman maailman edistämiseksi.
- Osapuolet tunnustavat yhteistyön arvon sen varmistamisessa, että kehitystoimilla on aiempaa suurempi painoarvo, kattavuus ja vaikutus, myös Tyynellämerellä.
- Tämän vuoksi osapuolet sopivat
 - vaihtavansa näkemyksiä ja tarvittaessa koordinoivansa kehityskysymyksiä koskevia kantojaan alueellisilla ja kansainvälisillä foorumeilla inhimillistä kehitystä tukevan osallistavan ja kestävän kasvun edistämiseksi; ja
 - vaihtavansa tietoja kehitysohjelmistaan ja koordinoivansa tarvittaessa yksittäisissä maissa toteutettavia toimia lisätäkseen vaikutustaan kestävään kehitykseen ja köyhyyden poistamiseen.

13 artikla

Humanitaarinen apu

Osapuolet vahvistavat yhteisen sitoutumisensa humanitaariseen apuun ja pyrkivät tarvittaessa toimimaan koordinoidusti.

IV OSASTO

YHTEISTYÖ TALOUS- JA KAUPPAKYSYMYKSISSÄ

14 artikla

Vuoropuhelu talous-, kaupp- ja investointikysymyksissä

1. Osapuolet sitoutuvat käymään vuoropuhelua ja tekemään yhteistyötä talouteen, kauppaan ja investointeihin liittyvillä aloilla helpottaakseen kahdenvälistä kauppaa ja investointivirtoja. Samalla osapuolet tunnustavat, että tähän on pyrittävä sääntöihin perustuvan monenvälisen kauppajärjestelmän kautta, ja vahvistavat sitoutumisensa yhteistyön tekemiseen Maailman kauppajärjestön (WTO) puitteissa kaupan vapauttamiseksi edelleen.
2. Osapuolet sopivat edistävänsä tietojenvaihtoa ja kokemusten jakamista makrotaloudellisista politiikoistaan ja suuntauksistaan, mukaan lukien tietojenvaihto talouspolitiikkojen koordinoinnista, jota toteutetaan alueellisen taloudellisen yhteistyön ja integroitumisen puitteissa.
3. Osapuolet jatkavat perusteellista vuoropuhelua, jonka tarkoituksena on edistää tavara kauppaa, mukaan lukien maataloushyödykkeet ja muut alkutuotteet, raaka-aineet, teollisuusvalmisteet ja korkean lisäarvon tuotteet. Osapuolet tunnustavat, että avoin, markkinapohjainen lähestymistapa soveltuu parhaiten sellaisten puitteiden luomiseen, jotka suosivat investointeja tällaisten tuotteiden tuotantoon ja kauppaan sekä niiden tehokkaan jakamisen ja käytön edistämiseen.
4. Osapuolet jatkavat perusteellista vuoropuhelua, jonka tarkoituksena on edistää kahdenvälistä palvelukauppaa ja vaihtaa tietoja ja kokemuksia osapuolten valvontaympäristöistä. Osapuolet sopivat myös tiivistävänsä yhteistyötä parantaakseen kirjanpito-, tilintarkastus-, valvonta- ja sääntelyjärjestelmiä pankki- ja vakuutus alalla sekä muilla finanssi-sektorin osa-alueilla.
5. Osapuolet edistävät houkuttelevan ja vakaan ympäristön kehittämistä kahdensuuntaisia investointeja varten vuoropuhelulla, jonka tarkoituksena on parantaa osapuolten keskinäistä investointeihin liittyvien kysymysten ymmärtämystä ja niitä koskevaa yhteistyötä, tutkia investointivirtoja helpottavia järjestelmiä ja tukea vakaiden, läpinäkyvien ja avoimien sääntöjen laatimista sijoittajia varten.
6. Osapuolet antavat toisilleen tietoja kahdenvälisen ja kansainvälisen kaupan ja investointitoiminnan kehityksestä ja muiden politiikkojen kauppaan liittyvistä näkökohdista, kuten niiden poliittisista lähestymistavoista vapaakauppasopimuksiin ja niitä koskeviin suunnitelmiin ja sääntelykysymyksiin, joilla saattaa olla vaikutusta kahdenväliseen kauppaan ja investointitoimintaan.
7. Tällaista kauppaa ja investointeja koskevaa vuoropuhelua ja yhteistyötä jatketaan muun muassa
 - a) käymällä ylempien virkamiesten tasolla vuotuista kauppapoliittista vuoropuhelua, jota täydennetään ministeritason kauppakokouksilla, jos osapuolet näin sopivat;
 - b) käymällä maataloustuotteiden kauppaa koskevaa vuoropuhelua; ja
 - c) käymällä muita alakohtaisia keskusteluja, jos osapuolet näin sopivat.
8. Osapuolet sitoutuvat tekemään yhteistyötä turvatakseen edellytykset kaupan ja investointien lisäämiselle niiden välillä ja edistääkseen sitä, mahdollisuuksien mukaan myös neuvottelemalla uusia sopimuksia.

15 artikla

Terveys- ja kasvinsuojelukysymykset

1. Osapuolet sopivat lujittavansa terveys- ja kasvinsuojelukysymyksissä tehtävää yhteistyötä terveys- ja kasvinsuojelutoimista tehdyn WTO:n sopimuksen, Codex Alimentarius -komission, Maailman eläntautijärjestön (OIE) ja sellaisten asiaankuuluvien kansainvälisten ja alueellisten organisaatioiden puitteissa, joiden toiminta on kansainvälisen kasvinsuojeluyhteisön (IPPC) mukaista. Tällaisen yhteistyön tavoitteena on lisätä osapuolten keskinäistä ymmärtämystä toistensa terveys- ja kasvinsuojelutoimista ja helpottaa niiden välistä kauppaa, ja siihen voi sisältyä
 - a) tietojenvaihto;

- b) tuontivaatimusten soveltaminen toisen osapuolen koko alueeseen;
- c) toisen osapuolen viranomaisten tarkastus- ja sertifiointijärjestelmien tai niiden osan vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen tällaisten järjestelmien arviointia koskevien Codex Alimentarius -komission, OIE:n ja IPPC:n kansainvälisten normien mukaisesti; ja
- d) tuholaisista tai taudeista vapaiden alueiden sekä sellaisten alueiden tunnustaminen, joissa esiintyy vain vähän tuholaisia tai tauteja.
2. Tätä varten osapuolet sitoutuvat hyödyntämään täysimääräisesti olemassa olevia välineitä, kuten elävien eläinten ja eläintuotteiden kauppaan sovellettavista eläinten terveyttä koskevista toimenpiteistä tehtyä, Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 1996 allekirjoitettua Euroopan yhteisön ja Uuden-Seelannin välistä sopimusta, ja tekemään sopivalla kahdenvälisellä foorumilla yhteistyötä muissa sellaisissa terveys- ja kasvinsuojelukysymyksissä, jotka eivät kuulu kyseisen sopimuksen soveltamisalaan.

16 artikla

Eläinten hyvinvointi

Osapuolet vahvistavat myös, että on tärkeää pitää yllä keskinäistä ymmärrystä ja yhteistyötä eläinten hyvinvointiin liittyvissä asioissa, ja jatkavat edelleen tietojen jakamista ja yhteistyötä eläinten hyvinvointia koskevaa yhteistyötä käsittelevässä Euroopan komission foorumissa ja Uuden-Seelannin toimivaltaisten viranomaisten tasolla sekä tekevät tiivistä näitä asioita koskevaa yhteistyötä OIE:ssä.

17 artikla

Kaupan tekniset esteet

1. Osapuolet ovat yhtä mieltä siitä, että normien, teknisten määräysten ja vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen yhteensopivuuden lisääminen on keskeinen tekijä tavarakaupan helpottamisessa.
2. Osapuolet tunnustavat, että molemmille on etua kaupan teknisten esteiden vähentämisestä, ja sopivat tästä syystä tekemänsä yhteistyötä kaupan teknisiä esteitä koskevan WTO:n sopimuksen puitteissa ja vaatimustenmukaisuuden arvioinnin vastavuoroisesta tunnustamisesta tehdyn, Wellingtonissa 25 päivänä kesäkuuta 1998 allekirjoitetun Euroopan yhteisön ja Uuden-Seelannin välisen sopimuksen mukaisesti.

18 artikla

Kilpailupolitiikka

Osapuolet vahvistavat sitoutumisensa kilpailun edistämiseen taloudellisessa toiminnassa kilpailua koskevien lakiansa ja asetustensa kautta. Osapuolet sopivat jakavansa tietoja kilpailupolitiikasta ja siihen liittyvistä kysymyksistä sekä tehostavansa toimivaltaisten viranomaistensa välistä yhteistyötä.

19 artikla

Julkiset hankinnat

1. Osapuolet vahvistavat sitoutumisensa avoimiin ja läpinäkyviin julkisiin hankintoihin koskeviin sääntelykehyksiin, joilla osapuolten kansainvälisten veloitteiden mukaisesti edistetään kustannustehokkuutta, kilpailukykyisiä markkinoita ja syrjimättömiä hankintakäytäntöjä ja tehostetaan siten osapuolten välistä kauppaa.
2. Osapuolet sopivat tiivistävänsä edelleen kuulemisia, yhteistyötä ja kokemusten ja parhaiden käytänteiden vaihtoa yhteistä etua koskevista kysymyksistä, myös osapuolten sääntelykehyksistä, julkisten hankintojen alalla.

3. Osapuolet sopivat tutkivansa tapoja edistää edelleen pääsyä toistensa julkisten hankintojen markkinoille ja vaihtavat näkemyksiä toimenpiteistä ja käytänteistä, joista voisi olla haittaa niiden väliselle julkisille hankintoja koskevalle kaupalle.

20 artikla

Raaka-aineet

1. Osapuolet tehostavat kumman tahansa osapuolen pyynnöstä yhteistyötä raaka-aineisiin liittyvissä kysymyksissä kahdenvälisen vuoropuhelun kautta tai asiaankuuluvilla monenvälisillä foorumeilla tai kansainvälisissä elimissä. Yhteistyön tarkoituksena on erityisesti poistaa raaka-aineiden kaupan esteet, vahvistaa sääntöihin perustuvaa raaka-aineiden kaupan maailmanlaajuista kehystä ja edistää läpinäkyvyyttä raaka-aineiden maailmanlaajuisilla markkinoilla.

2. Yhteistyö voi koskea muun muassa seuraavia aiheita:

- a) tarjontaan ja kysyntään liittyvät kysymykset, kahdenvälistä kauppaa ja investointia koskevat kysymykset ja kansainvälisestä kaupasta juontuvat yhteistä etua koskevat aiheet;
- b) raaka-aineiden sekä niihin liittyvien palveluiden ja investointien tulliesteet ja tullien ulkopuoliset esteet;
- c) osapuolten sääntelykehykset; ja
- d) kaivosteollisuuden kestävään kehitykseen liittyvät parhaat käytänteet, kuten mineraalipolitiikka, maankäytön suunnittelu ja lupamenettelyt.

21 artikla

Teollis- ja tekijänoikeudet

1. Osapuolet vahvistavat pitävänsä tärkeinä oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan, jotka liittyvät teollis- ja tekijänoikeuksiin, kuten tekijänoikeudet ja lähioikeudet, tavaramerkit, maantieteelliset merkinnät, mallit ja patentit, sekä niiden noudattamisen valvontaan niiden tiukimpien kansainvälisten normien mukaisesti, joita osapuolet noudattavat.

2. Osapuolet sopivat vaihtavansa tietoja ja kokemuksia teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvistä kysymyksistä, joita ovat muun muassa seuraavat:

- a) teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat käytänteet, oikeuksien edistäminen, niitä koskeva tiedottaminen ja niiden yksinkertaistaminen, hallinnointi, yhdenmukaistaminen, suojaaminen ja tehokas täytäntöönpano;
- b) teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaamisen estäminen;
- c) väärentämisen ja laittoman valmistamisen torjunta sopivan yhteistyön kautta; ja
- d) oikeuksien suojelusta ja täytäntöönpanosta vastaavien elinten toiminta.

3. Osapuolet sopivat vaihtavansa tietoja ja edistävänsä vuoropuhelua geneettisten resurssien, perinteisen tietämyksen ja kansanperinteen suojelusta.

22 artikla

Tulli

1. Osapuolet tehostavat tulliasioita, myös kaupan helpottamista, koskevaa yhteistyötä tavoitteenaan yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa tullimenettelyjä edelleen ja edistää yhteisiä toimia keskeisten asiaa koskevien kansainvälisten aloitteiden yhteydessä.

2. Osapuolet harkitsevat mahdollisuutta laatia tulliyhteistyötä ja keskinäistä avunantoa koskevia asiakirjoja, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita tämän sopimuksen mukaisia yhteistyömuotoja.

23 artikla

Yhteistyö veroasioissa

1. Osapuolet, joiden tavoitteena on vahvistaa ja edistää taloudellista toimintaa ja jotka ottavat huomioon tarpeen luoda tarkoituksenmukainen sääntelykehys, tunnustavat verotusalan hyvän hallinnon periaatteet, kuten läpinäkyvyyden, tietojenvaihdon ja oikeudenmukaisen verokilpailun, ja sitoutuvat noudattamaan niitä.
2. Tätä varten osapuolet pyrkivät toimivaltuuksiensa mukaisesti parantamaan kansainvälistä yhteistyötä verotuksen alalla, helpottamaan lainmukaisten verotulojen keräämistä ja kehittämään toimenpiteitä 1 kohdassa mainittujen hyvän hallinnon periaatteiden tehokkaan noudattamisen varmistamiseksi.

24 artikla

Läpinäkyvyys

Osapuolet tunnustavat läpinäkyvyyden ja oikeusvarmuuden merkityksen kauppaan liittyvien lakiensa ja asetustensa hallinnoinnissa ja vahvistavat tässä tarkoituksessa WTO:n sopimuksista, kuten tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen X artiklasta ja palvelukaupan yleissopimuksen III artiklasta, johtuvat sitoumuksensa.

25 artikla

Kauppa ja kestävä kehitys

1. Osapuolet tunnustavat, että kestävä kehityksen tavoitteen saavuttamista voidaan tukea edistämällä toisiaan lujittavia kauppa-, ympäristö- ja työpolitiikkoja, ja vahvistavat sitoutumisensa maailmanlaajuisen ja kahdenvälisen kaupan ja investointitoiminnan edistämiseen tavoitetta tukevalla tavalla.
2. Osapuolet tunnustavat kummankin osapuolen oikeuden vahvistaa omat kansalliset ympäristön- ja työsuojelun tasonsa ja antaa tai muuttaa asiaa koskevaa lainsäädäntöään ja politiikkaansa kansainvälisesti tunnustettuja normeja ja sopimuksiin liittyviä sitoumuksiaan noudattaen.
3. Osapuolet tunnustavat, että ei ole asianmukaista edistää kauppaa tai investointeja alentamalla tai tarjoutumalla alentamaan sisäisen ympäristö- tai työolainsäädännön mukaista suojaa. Osapuolet tunnustavat, ettei myöskään ole asianmukaista käyttää ympäristö- tai työolainsäädäntöä, -politiikkoja ja -käytäntöjä kauppaan liittyviin protektionistisiin tarkoituksiin.
4. Osapuolet vaihtavat tietoja ja kokemuksia toimistaan, joilla edistetään kauppaa ja ympäristöä koskevien sekä sosiaalisten tavoitteiden keskinäistä johdonmukaisuutta ja tukea, myös esimerkiksi yritysten yhteiskuntavastuun, ympäristöhyödykkeiden ja -palvelujen, ilmastomyönteisten tuotteiden ja teknologioiden ja kestävyys takaavien järjestelmien aloilla, sekä muista VIII osastossa esitetyistä näkökohdista ja vahvistavat vuoropuhelua ja yhteistyötä kestävä kehitystä koskevilla asioilla, joita saattaa esiintyä kauppasuhteiden yhteydessä.

26 artikla

Vuoropuhelu kansalaisyhteiskunnan kanssa

Osapuolet kannustavat vuoropuhelua valtiollisten ja valtioista riippumattomien järjestöjen, kuten ammattiliittojen, työnantajajärjestöjen, liike-elämän järjestöjen ja kauppa- ja teollisuuskamarien, välillä tavoitteenaan edistää kauppaa ja investointeja molemmille osapuolille tärkeillä aloilla.

*27 artikla***Liiketoimintaa koskeva yhteistyö**

Osapuolet kannustavat vahvistamaan yritysten välisiä yhteyksiä ja tiivistämään yhteyksiä hallinnon ja liike-elämän välillä toteuttamalla toimia, joihin yritykset osallistuvat, myös Aasia-Eurooppa-kokouksen (Asem) puitteissa.

Yhteistyön tavoitteena on erityisesti oltava pienten ja keskisuurten yritysten kilpailukyyn parantaminen.

*28 artikla***Matkailu**

Osapuolet tunnustavat matkailun arvon unionin ja Uuden-Seelannin kansojen keskinäisen ymmärryksen ja arvostuksen syventämisessä sekä matkailun lisääntymisestä saatavat taloudelliset hyödyt ja sopivat tekevänsä yhteistyötä lisätäkseen matkailua molempiin suuntiin unionin ja Uuden-Seelannin välillä.

V OSASTO

OIKEUSASIOITA, VAPAUTTA JA TURVALLISUUTTA KOSKEVA YHTEISTYÖ

*29 artikla***Oikeudellinen yhteistyö**

1. Osapuolet sopivat kehittävänsä siviili- ja kauppaoikeuden alan yhteistyötä etenkin silloin, kun on kyse siviilioikeudellista yhteistyötä koskevien monenvälisten yleissopimusten neuvottelemisesta, ratifioinnista ja täytäntöönpanosta erityisesti kansainvälistä yksityisoikeutta käsittelevän Haagin konferenssin kansainvälisen oikeudellisen yhteistyön ja kansainvälisten oikeudenkäyntien alan sekä lastensuojelun alan yleissopimusten osalta.

2. Rikosasioita koskevassa oikeudellisessa yhteistyössä osapuolet jatkavat keskinäiseen oikeusapuun liittyvää yhteistyötä asiaa koskevien kansainvälisten välineiden mukaisesti.

Tähän voi tarvittaessa kuulua liittyminen YK:n asiaankuuluviin välineisiin ja niiden täytäntöönpano. Siihen voi tarvittaessa kuulua myös asiaankuuluvien Euroopan neuvoston välineiden tukeminen sekä toimivaltaisten Uuden-Seelannin viranomaisten ja Eurojustin välinen yhteistyö.

*30 artikla***Lainvalvontayhteistyö**

Osapuolet sopivat lainvalvontaviranomaisten, -virastojen ja -yksiköiden välisestä yhteistyöstä sekä osallistumisesta molempia osapuolia koskevien kansainvälisten rikos- ja terroriuhkien torjuntaan. Lainvalvontaviranomaisten, -virastojen ja -yksiköiden yhteistyöhön voi sisältyä keskinäisen tutkinta-avun antaminen, tietojen jakaminen tutkintatekniikoista, yhteisen koulutuksen järjestäminen lainvalvontahenkilöstölle sekä muuntyyppinen yhteistoiminta ja apu, josta osapuolet sopivat keskenään.

*31 artikla***Järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjunta**

1. Osapuolet toistavat sitoutumisensa yhteistyöhön kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden, talousrikollisuuden, korruption, väärentämisen ja laittoman liiketoiminnan torjumiseksi täyttämällä kaikilta osin voimassa olevat keskinäiset kansainväliset velvoitteensa tällä alalla, mukaan lukien ne, jotka koskevat yhteistyötä korruption avulla saadun omaisuuden tai saatujen varojen takaisinsaamiseksi.

2. Osapuolet edistävät 15 päivänä marraskuuta 2000 hyväksytyyn kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen YK:n yleissopimuksen täytäntöönpanoa.

3. Osapuolet edistävät myös 31 päivänä lokakuuta 2002 hyväksytyyn korruption vastaisen YK:n yleissopimuksen täytäntöönpanoa ja ottavat tässä yhteydessä huomioon avoimuuden ja kansalaisyhteiskunnan osallistumisen periaatteet.

32 artikla

Laittomien huumausaineiden torjunta

1. Osapuolet tekevät valtuuksiensa ja toimivaltansa rajoissa yhteistyötä varmistaakseen, että niiden huumausaineita koskeva lähestymistapa on tasapainoinen ja yhtenäistetty.

2. Osapuolet tekevät yhteistyötä huumausaineiden kauppaa harjoittavien kansainvälisten rikollisverkostojen hajottamiseksi esimerkiksi tietojenvaihdon, koulutuksen tai parhaiden käytäntöjen ja erityisten tutkintatekniikoiden vaihtamisen kautta. Erityisesti panostetaan sen ehkäisemiseen, että rikolliset soluttautuvat lailliseen talouteen.

33 artikla

Kyberrikollisuuden torjunta

1. Osapuolet lujittavat yhteistyötä, jotta ne voivat ehkäistä ja torjua korkeateknologiaan liittyvien rikosten, kyberrikosten ja sähköisten rikosten sekä laittomien, myös terrorististen, sisältöjen ja lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvän materiaalin levittämistä internetissä, vaihtamalla tietoja ja käytännön kokemuksia kansallisen lainsäädäntönsä ja kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteidensa mukaisesti.

2. Osapuolet vaihtavat tietoja kyberrikoksiin erikoistuneiden tutkijoiden koulutuksesta, kyberrikollisuuden tutkinnasta sekä digitaalisesta rikosteknisestä tutkimuksesta.

34 artikla

Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunta

1. Osapuolet vahvistavat tarpeen tehdä yhteistyötä, jolla estetään niiden rahoitusjärjestelmien käyttäminen kaikenlaisesta rikollisesta toiminnasta, kuten huumausaineiden kaupasta ja korruptiosta, saatavaan tuottoon liittyvään rahanpesuun, ja torjutaan terrorismin rahoitusta. Yhteistyö kattaa myös rikosten tuottoon perustuvan omaisuuden tai varojen takaisin saamisen.

2. Osapuolet vaihtavat asiaan liittyviä tietoja lainsäädäntönsä mukaisesti ja panevat täytäntöön alalla toimivien asiaankuuluvien kansainvälisten elinten, kuten FATF:n, hyväksymiä normeja vastaavia asianmukaisia toimenpiteitä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi.

35 artikla

Muuttoliike- ja turvapaikka-asiat

1. Osapuolet vahvistavat sitoumuksensa tehdä yhteistyötä ja vaihtaa näkemyksiä muuttoliikkeen aloilla, joita ovat muun muassa laiton muuttoliike, ihmiskauppa, turvapaikka-asiat, kotoutuminen, työvoiman liikkuvuus ja kehittyminen, viisumit, asiakirjojen turvallisuus, biometria ja rajaturvallisuus.

2. Osapuolet sopivat tekevänsä yhteistyötä laitton maahanmuuton estämiseksi ja valvomiseksi. Tätä varten:

a) Uusi-Seelanti ottaa takaisin jäsenvaltioiden alueella laittomasti oleskelevat kansalaisensa jäsenvaltioiden sitä pyytäessä ja ilman lisämuodollisuuksia; ja

b) jokainen jäsenvaltio ottaa takaisin Uuden-Seelannin alueella laittomasti oleskelevat kansalaisensa Uuden-Seelannin sitä pyytäessä ja ilman lisämuodollisuuksia.

Kansainvälisten velvoitteidensa, kuten 7 päivänä joulukuuta 1944 allekirjoitetun kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen, mukaisesti, jäsenvaltiot ja Uusi-Seelanti myöntävät kansalaisilleen tätä varten asianmukaiset henkilöllisyysasiakirjat.

3. Osapuolet tarkastelevat kumman tahansa osapuolen pyynnöstä mahdollisuuksia tehdä Uuden-Seelannin ja unionin välinen takaisinottosopimus tämän sopimuksen 52 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseisessä sopimuksessa tarkastellaan muun muassa kolmansien maiden kansalaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä koskevia tarkoituksenmukaisia järjestelyjä.

36 artikla

Diplomaatti- ja konsuliviranomaisten antama suojele

1. Uusi-Seelanti hyväksyy sen, että Euroopan unionin minkä tahansa edustettuna olevan jäsenvaltion diplomaatti- ja konsuliviranomaiset voivat antaa Uudessa-Seelannissa suojeleu sellaisen muiden jäsenvaltioiden puolesta, joilla ei ole tavoitettavissa olevaa ja pysyvää edustusta Uudessa-Seelannissa.

2. Unioni ja jäsenvaltiot hyväksyvät sen, että Uuden-Seelannin diplomaatti- ja konsuliviranomaiset voivat antaa suojeleu kolmannen maan puolesta ja että kolmannet maat voivat antaa suojeleu Uuden-Seelannin puolesta unionissa sellaisissa paikoissa, joissa Uudella-Seelannilla tai kyseisellä kolmannella maalla ei ole tavoitettavissa olevaa ja pysyvää edustusta.

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan tarkoituksena on poistaa sellaiset ilmoittamis- ja hyväksymisvaatimukset, joita olisi muutoin sovellettava.

4. Osapuolet sopivat helpottavansa konsuliasioita koskevaa vuoropuhelua toimivaltaisten viranomaistensa välillä.

37 artikla

Henkilötietojen suoja

1. Osapuolet sopivat tekensä yhteistyötä edistääkseen suhteitaan Uuden-Seelannin tarjoaman henkilötietojen suojan riittävydestä annetun Euroopan komission päätöksen mukaisesti ja varmistaakseen henkilötietojen korkeatasoisen suojan asiaa koskevien kansainvälisten välineiden ja normien, kuten Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) antamien, yksityisyyden suojaa ja rajan yli kulkevia datasiirtoja koskevien suuntaviivojen, mukaisesti.

2. Yhteistyöhön voi sisältyä muun muassa tietojen ja asiantuntemuksen vaihto. Siihen voi sisältyä myös sääntelyviranomaisten yhteistyö asiaankuuluvissa elimissä, kuten OECD:n työryhmässä, joka käsittelee turvallisuutta ja yksityisyydensuoja digitaaliloudessa, ja Global Privacy Enforcement Network -verkostossa.

VI OSASTO

YHTEISTYÖ TUTKIMUKSEN, INNOVOINNIN JA TIETOYHTEISKUNNAN ALOILLA

38 artikla

Tutkimus ja innovointi

1. Osapuolet sopivat vahvistavansa yhteistyötään tutkimuksen ja innovoinnin aloilla.

2. Osapuolet edistävät, kehittävät ja helpottavat yhteistyötoimia tutkimuksen ja innovoinnin aloilla rauhanomaisissa tarkoituksissa tukeakseen tai täydentääkseen Brysselissä 16 päivänä heinäkuuta 2008 allekirjoitettua Euroopan yhteisön ja Uuden Seelannin hallituksen välistä tiede- ja teknologiayhteistyösopimusta.

39 artikla

Tietoyhteiskunta

1. Osapuolet, jotka tunnustavat tieto- ja viestintäteknikoiden olevan keskeisessä asemassa nyky-yhteiskunnassa ja ehdottoman tärkeitä taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle, sopivat tämän alan politiikkojaan koskevasta näkemysten-vaihdosta.
2. Tämän alan yhteistyössä keskitytään muun muassa
 - a) vaihtamaan näkemyksiä tietoyhteiskunnan eri näkökohdista, etenkin nopeaan laajakaistaan siirtymisestä, sähköistä viestintää koskevasta politiikasta ja sääntelystä, mukaan lukien yleispalvelu, lupien myöntäminen ja yleisvaltuutukset, yksityisyyden ja henkilötietojen suojasta, sähköisestä ja avoimesta hallinnosta, internetin turvallisuudesta ja sääntelyviranomaisten riippumattomuudesta ja tehokkuudesta;
 - b) tutkimusverkostojen, tietojenkäsittelyyn ja tieteelliseen tietoon liittyvien infrastruktuurien ja palvelujen yhteenliitetävytyteen ja yhteentoimivuuteen, myös aluetasolla;
 - c) uusien tieto- ja viestintäteknikoiden standardointiin, sertifiointiin ja levittämiseen;
 - d) tieto- ja viestintäteknikoihin ja -palveluihin liittyviin turvallisuus-, luotettavuus- ja yksityisyysnäkökohtiin, joihin kuuluvat verkon turvallisen käytön edistäminen ja tietotekniikan ja kaikenlaisten sähköisten viestintävälineiden väärinkäytön ehkäiseminen, sekä tiedonjakamiseen; ja
 - e) näkemysten vaihtamiseen toimenpiteistä, joilla voidaan puuttua kansainvälisiä verkkovierailumaksuja koskeviin ongelmiin.

VII OSASTO

YHTEISTYÖ KOULUTUKSEN, KULTTUURIN JA IHMISTEN VÄLISTEN YHTEYKSIEN ALOILLA

40 artikla

Yleissivistävä ja ammatillinen koulutus

1. Osapuolet tunnustavat, että yleissivistävä ja ammatillinen koulutus on ratkaisevan tärkeää luotaessa tietopohjaiseen talouteen laadukkaita työpaikkoja ja kestävää kasvua erityisesti kasvattamalla kansalaisia, jotka ovat valmiita osallistumaan demokraattiseen elämään punnitusti ja tehokkaasti ja joilla on kyky ratkaista ongelmia ja hyödyntää mahdollisuuksia, joita 2000-luvun maailma ja maailmanlaajuiset yhteydet tarjoavat. Näin ollen osapuolet tunnustavat, että yhteistyö koulutuksen alalla on niiden yhteinen etu.
2. Osapuolet sitoutuvat yhteisten etujensa ja koulutuspolitiikkojensa tavoitteiden mukaisesti tukemaan yhteisesti sopivia yhteistyötoimia koulutuksen alalla. Yhteistyö kattaa kaikki koulutuksen osa-alueet ja siihen voi kuulua muun muassa seuraavaa:
 - a) yhteistyö oppimiseen liittyvän henkilöiden liikkuvuuden alalla edistämällä ja helpottamalla opiskelijoiden, tutkijoiden, korkeakoulujen akateemisen ja hallinnollisen henkilöstön sekä opettajien vaihtotoimintaa;
 - b) yhteistyöhankkeet unionin ja Uuden-Seelannin koulutuslaitosten välillä tavoitteena edistää opetussuunnitelmien kehittämistä, yhteisiä opinto-ohjelmia ja tutkintoja sekä henkilöstön ja opiskelijoiden liikkuvuutta;
 - c) institutionaalinen yhteistyö, yhteydet ja kumppanuudet tavoitteena vahvistaa osaamiskolmion koulutusulottuvuutta ja edistää kokemusten ja osaamisen vaihtoa; ja
 - d) poliittisten uudistusten tukeminen tutkimusten, konferenssien, seminaarien, työryhmien, järjestelmien vertailun ja tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtamisen kautta erityisesti Bolognan ja Kööpenhaminan prosessien mukaisesti ja hyödyntäen olemassa olevia välineitä ja periaatteita, joilla lisätään läpinäkyvyyttä ja innovointia koulutuksessa.

41 artikla

Kulttuurialan, audiovisuaalialan ja viestintien alan yhteistyö

1. Osapuolet sopivat edistävänsä yhteistyön tiivistämistä kulttuuri- ja luovilla aloilla parantaakseen muun muassa keskinäistä kulttuuriensa ymmärtämystä ja tuntemusta.
2. Osapuolet pyrkivät toteuttamaan tarvittavia toimenpiteitä kulttuurivaihdon edistämiseksi ja yhteisten aloitteiden käynnistämiseksi kulttuurin eri aloilla hyödyntäen käytettävissä olevia yhteistyövälineitä ja -puitteita.
3. Osapuolet pyrkivät edistämään kulttuurialan ammattilaisten, taideteosten ja muiden kulttuuriesineiden liikkumista Uuden-Seelannin sekä unionin ja sen jäsenvaltioiden välillä.
4. Osapuolet sopivat tarkastelevansa poliittisen vuoropuhelun kautta erilaisia mahdollisuuksia alkuperämaansa ulkopuolella pidettyjen kulttuuriesineiden saattamiseksi niiden yhteisöjen ulottuville, joista ne ovat peräisin.
5. Osapuolet kannustavat molempien osapuolten kansalaisyhteiskunnan organisaatioita ja yksityishenkilöitä kulttuurienväliseen vuoropuheluun.
6. Osapuolet sopivat tekevänsä etenkin poliittisen vuoropuhelun kautta yhteistyötä asiaankuuluvilla kansainvälisillä foorumeilla, esimerkiksi Yhdistyneiden kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestössä (Unesco), ja tällä yhteistyöllä pyritään saavuttamaan yhteiset tavoitteet ja tukemaan kulttuurin monimuotoisuutta muun muassa panemalla täytäntöön Unescon yleissopimuksen kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä.
7. Osapuolet edistävät, tukevat ja helpottavat instituutioiden ja ammattilaisten välistä yhteydenpitoa, yhteistyötä ja vuoropuhelua audiovisuaalialalla ja viestintien alalla.

42 artikla

Ihmisten väliset yhteydet

Osapuolet, jotka tunnustavat ihmisten välisten yhteyksien arvon sekä niiden merkityksen ymmärryksen lisäämisessä unionin ja Uuden-Seelannin välillä, sopivat kannustavansa, edistävänsä ja syventävänsä tällaisia yhteyksiä tarpeen mukaan. Näitä voivat olla esimerkiksi virkamiesvaihdot ja jatko-opiskelijoiden lyhytaikaiset harjoittelut.

VIII OSASTO

YHTEISTYÖ KESTÄVÄN KEHITYKSEN, ENERGIAN JA LIIKENTEEN ALOILLA

43 artikla

Ympäristö ja luonnonvarat

1. Osapuolet sopivat tekevänsä yhteistyötä ympäristöasioissa, kuten luonnonvarojen kestävässä hallinnassa. Yhteistyön tavoitteena on edistää ympäristönsuojelua ja sisällyttää ympäristökysymykset kaikkiin asiaankuuluviin yhteistyöaloihin, myös kansainvälisesti ja alueellisesti.
2. Osapuolet sopivat, että yhteistyötä voidaan toteuttaa esimerkiksi vuoropuhelun, työpajojen, seminaarien, konferenssien, yhteistyöhankkeiden ja -ohjelmien, tiedon ja parhaiden käytänteiden jakamisen ja asiantuntijavaihtojen kautta niin kahden- kuin monenvälisestikin. Yhteistyön aiheet ja tavoitteet määritellään yhdessä kumman tahansa osapuolen pyynnöstä.

44 artikla

Terveyden parantaminen ja suojele sekä asiaa koskeva sääntely

1. Osapuolet sopivat lisäävänsä yhteistyötä terveysasioissa, myös globalisaation ja väestörakenteen muutoksen yhteydessä. Ne pyrkivät edistämään yhteistyötä sekä tietojen ja kokemusten vaihtoa seuraavilla aloilla:
 - a) terveyden suojele;
 - b) tartuntatautiin (kuten influenssan ja akuuttien tautitapausten) seuranta ja muut kansainvälisen terveyssäännösten (2005) soveltamisalaan kuuluvat toimet, kuten valmiustoimet merkittävien rajatylittävien uhkien varalta, erityisesti valmiussuunnittelu ja riskinarviointi;
 - c) normeja koskeva yhteistyö ja vaatimustenmukaisuuden arviointi sääntelykysymysten ja tuoteriskien (myös lääkkeistä ja lääkinnällisistä laitteista johtuvien riskien) hallinnoimiseksi;
 - d) Maailman terveysjärjestön (WHO) tupakoinnin torjuntaa koskevan puitesopimuksen täytäntöönpanoon liittyvät kysymykset; ja
 - e) terveydenhuoltoalan henkilökunnan kansainvälistä rekrytointia koskevien WHO:n käytäntösääntöjen täytäntöönpanoon liittyvät kysymykset.
2. Osapuolet vahvistavat sitoutumisensa kansainvälisesti hyväksytyjen terveyskäytäntöjen ja normien noudattamiseen ja edistämiseen sekä tarvittaessa tehokkaaseen täytäntöönpanoon.
3. Yhteistyömuotoihin voi sisältyä muun muassa erityisohjelmia ja -hankkeita yhteisen sopimuksen mukaisesti sekä kahden- tai monenvälinen vuoropuhelu, yhteistyö ja aloitteet yhteisen edun mukaisissa asioissa.

45 artikla

Ilmastonmuutos

1. Osapuolet tunnustavat ilmastonmuutoksen olevan maailmanlaajuinen ja kiireellinen huolenaihe, johon on puututtava yhteisin toimin sen yleistavoitteen saavuttamiseksi, että maapallon keskilämpötila ei kohoaa yli kahdella celsiusasteella esiteolliseen aikaan verrattuna. Osapuolet sopivat toimivaltansa rajoissa ja rajoittamatta keskusteluita muilla foorumeilla tekemänsä yhteistyötä yhteisen edun mukaisilla aloilla, joita ovat muun muassa seuraavat:
 - a) siirtyminen kohti sellaisia yhteiskuntia, joilla on alhaiset kasvihuonekaasupäästöt, hyödyntämällä kansallisella tasolla tarkoituksenmukaisia hillitsemisstrategioita ja -toimia, myös vihreän kasvun strategioita;
 - b) markkinapohjaisten mekanismien ja etenkin hiilidioksidipäästökauppajärjestelmien suunnittelu, täytäntöönpano ja käyttö;
 - c) ilmastotoimiin tarkoitetut julkisen ja yksityisen sektorin rahoitusvälineet;
 - d) kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tähtäävän teknologian tutkimus, kehittäminen ja käyttöönotto; ja
 - e) kasvihuonekaasujen tarkkailu ja niiden vaikutusten analysointi sekä tarvittaessa mukautumisstrategioiden kehittäminen ja täytäntöönpano.
2. Osapuolet sopivat jatkavansa yhteistyötä, joka koskee kansainvälistä kehitystä tällä alalla ja etenkin toimenpiteitä uuden, vuoden 2020 jälkeisen kansainvälisen sopimuksen hyväksymiseksi osana ilmastonmuutosta koskevaa YK:n puitesopimusta sekä täydentäviä yhteistyöhankkeita, joilla edesautetaan ilmastonmuutoksen hillitsemistavoitteen saavuttamista vuoteen 2020 mennessä.

46 artikla

Katastrofiriskien hallinta ja pelastuspalvelu

Osapuolet tunnustavat tarpeen hallita omilla alueillaan ja maailmanlaajuisesti esiintyviä luonnon ja ihmisen aiheuttamia katastrofeja. Osapuolet vahvistavat yhteisen sitoumuksensa parantaa ehkäisyyn, lievitykseen, valmiuteen, reagointiin ja palautumiseen liittyviä toimenpiteitä yhteiskuntiansa ja infrastruktuurinsa selviytymiskyvyn lisäämiseksi ja tekevät tarvittaessa kahden- ja monenvälisiä poliittista yhteistyötä parantaakseen maailmanlaajuisen katastrofiriskien hallinnan tuloksia.

47 artikla

Energia

Osapuolet tunnustavat energia-alan tärkeyden ja toimivien energiemarkkinoiden roolin. Osapuolet tunnustavat energian merkityksen kestäväen kehityksen ja talouskasvun kannalta ja sen vaikutuksen kansainvälisesti sovittujen kehitystavoitteiden saavuttamiseen sekä yhteistyön merkityksen vastattaessa maailmanlaajuisiin ympäristöhaasteisiin, erityisesti ilmastomuutokseen. Osapuolet pyrkivät toimivaltansa rajoissa lisäämään yhteistyötä tarkoituksenaan

- a) kehittää politiikkoja energiavarmuuden parantamiseksi;
- b) edistää maailmanlaajuisia energiakauppaa ja alan investointeja;
- c) parantaa kilpailukykyä;
- d) parantaa maailmanlaajuisen energiemarkkinoiden toimintaa;
- e) vaihtaa tietoja ja politiikasta saatuja kokemuksia olemassa olevien monenvälisen energiafoorumien kautta;
- f) edistää uusiutuvien energianlähteiden käyttöä sekä puhtaan, monimuotoisen ja kestäväen, myös uusiutuvan ja vähäpäästöisen, energiateknologian kehittämistä ja käyttöönottoa;
- g) saavuttaa energian käytössä järkevä taso sekä tarjonnan että kysynnän suhteen edistämällä energiatehokkuutta energian tuotannossa, kuljetuksessa, jakelussa ja loppukäytössä;
- h) panna täytäntöön osapuolten kansainväliset sitoumukset, jotka koskevat fossiilisten polttoaineiden tehottomien, tuhlaavaan kulutukseen kannustavien tukien järjeistämistä ja asteittaista poistamista keskipitkällä aikavälillä; ja
- i) jakaa parhaita käytäntöjä energian etsinnän ja tuotannon alalta.

48 artikla

Liikenne

1. Osapuolet tekevät yhteistyötä kaikilla merkityksellisillä liikennepolitiikan osa-alueilla, myös yhdennetyssä liikennepolitiikassa, parantaakseen tavaroiden ja matkustajien liikkuvuutta sekä edistääkseen meri- ja lentoliikenteen turvallisuutta ja turvatoimia, ympäristönsuojelua ja kuljetusjärjestelmiensä tehokkuutta.

2. Osapuolten välisellä tämän alan yhteistyöllä ja vuoropuhelulla pyritään edistämään seuraavia osa-alueita:

- a) tietojen vaihto osapuolten politiikoista ja käytännöistä;
- b) unionin ja Uuden-Seelannin ilmailualan suhteiden lujittaminen, jotta voidaan
 - i) parantaa markkinoille pääsyä ja investointimahdollisuuksia ja vapauttaa lentoliikennesopimuksiin sisältyvät, lentoliikenteen harjoittajan omistusta ja määräysvaltaa koskevat lausekkeet sisäisten politiikkojen mukaisesti;

- ii) laajentaa ja syventää sääntelyyn liittyvää yhteistyötä lentoturvallisuuden ja turvatoimien alalla sekä ilmakuljetusalan taloussääntelyä; ja
 - iii) tukea sääntelyn lähentämistä ja liiketoiminnan esteiden poistamista sekä yhteistyötä ilmaliikenteen hallinnan alalla;
- c) tavoite saada aikaan kaupallisin perustein tapahtuvaan reiluun kilpailuun perustuva rajoittamaton pääsy kansainvälisille meriliikennemarkkinoille ja alan kauppaan; ja
- d) maamoottoriajoneuvojen kuljettamiseen oikeuttavien ajokorttien vastavuoroinen tunnustaminen.

49 artikla

Maatalous, maaseudun kehittäminen ja metsätalous

1. Osapuolet sopivat edistävänsä maatalouteen, maaseudun kehittämiseen ja metsätalouteen liittyvää yhteistyötä ja vuoropuhelua.
2. Toimia voitaisiin harkita muun muassa maatalouspolitiikan, maaseudun kehittämissäntöpolitiikan, maaseutusektorin rakenteen ja maantieteellisten merkintöjen alalla.
3. Osapuolet sopivat tekevänsä kansallisella ja kansainvälisellä tasolla yhteistyötä, joka koskee kestävä metsänhoitoa ja siihen liittyviä politiikkoja ja sääntelyä, myös toimia laittomien hakkuuiden ja siihen liittyvän kaupan torjumiseksi, ja jolla edistetään hyvää metsähallintoa.

50 artikla

Meri- ja kalastusasiat

1. Osapuolet lujittavat vuoropuhelua ja yhteistyötä molempia kiinnostavissa meri- ja kalastusalan asioissa. Osapuolet pyrkivät edistämään elollisten meriluonnonvarojen pitkän aikavälin säilyttämistä ja kestävä hoitoa, laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS-kalastus) torjumista sekä ekosysteemiin perustuvan hallinnointilähestymistavan täytäntöönpanoa.
2. Osapuolet voivat tehdä elollisten meriluonnonvarojen säilyttämistä koskevaa yhteistyötä ja vaihtaa siitä tietoja alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä ja monenvälisillä foorumeilla (YK, Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö). Erityisesti osapuolet toimivat yhteistyössä, jotta voidaan
 - a) varmistaa Länsi- ja Keski-Tyynenmeren laajasti vaeltavien kalakantojen suojelukomission toteuttaman tehokkaan hallinnoinnin kautta ja parhaan saatavilla olevan tieteellisen tiedon perusteella laajasti vaeltavien kalalajien pitkän aikavälin säilyttäminen ja kestävä käyttö koko niiden esiintymisalueella Länsi- ja Keski-Tyynellämerellä, muun muassa tunnustamalla täysimääräisesti YK:n asiaa koskevien yleissopimusten ja muiden kansainvälisten välineiden mukaisesti pienten kehittyvien saarivaltioiden ja alueiden erityistarpeet ja varmistamalla päätöksentekoprosessin läpinäkyvyys;
 - b) varmistaa elollisten meriluonnonvarojen säilyttäminen ja järkevä käyttö Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiskomission vastuualueella muun muassa torjumalla LIS-kalastustoimintaa alueella, jolla sovelletaan Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisestä tehtyä yleissopimusta;
 - c) varmistaa Etelä-Tyynenmeren alueellisen kalastuksenhoitojärjestön vastuualueeseen kuuluvia kantoja koskevien tehokkaiden säilyttämis- ja hallinnointitoimenpiteiden hyväksyminen ja täytäntöönpano; ja
 - d) helpottaa pääsyä alueellisiin kalastuksenhoitojärjestöihin silloin, kun osapuolista toinen on jäsen ja toinen liittyvä jäsen.
3. Osapuolet tekevät yhteistyötä edistääkseen yhdenmisen lähestymistavan omaksumista meriasioihin kansainvälisellä tasolla.
4. Osapuolet käyvät kahden vuoden välein vuoropuhelua ylempien virkamiesten tasolla vahvistaakseen vuoropuhelua ja yhteistyötä sekä vaihtaakseen tietoja ja kokemuksia kalastuspolitiikasta ja meriasioista.

51 artikla

Työllisyys- ja sosiaaliasiat

1. Osapuolet sopivat lisäävänsä yhteistyötä työllisyys- ja sosiaaliasioissa, myös globalisaation ja väestörakenteen muutoksen sosiaalisen ulottuvuuden yhteydessä. Ne pyrkivät edistämään yhteistyötä sekä tietojen ja kokemusten vaihtoa työllisyys- ja työvoimakysymyksissä. Yhteistyöaloja voivat olla muun muassa työllisyyspolitiikat, työlainsäädäntö, sukupuolikysymykset, syrjimättömyys työelämässä, sosiaalinen osallisuus, sosiaaliturva- ja sosiaalisen suojelun politiikat, työelämän suhteet, työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu, elinikäinen taitojen kehittäminen, nuorisotyöllisyys, työterveys ja -turvallisuus, yritysten yhteiskuntavastuu ja ihmisarvoinen työ.
2. Osapuolet vahvistavat, että on tarpeen tukea globalisaatioprosessia, joka hyödyttää kaikkia, ja edistää täyttä ja tuottavaa työllisyyttä sekä ihmisarvoista työtä olennaisena osana kestävää kehitystä ja köyhyyden vähentämistä. Tässä yhteydessä osapuolet muistuttavat mieliin Kansainvälisen työjärjestön (ILO) julistuksen sosiaalisesti oikeudenmukaisesta globalisaatiosta.
3. Osapuolet vahvistavat sitoumuksensa noudattaa ja edistää kansainvälisesti tunnustettuja työelämän periaatteita ja oikeuksia, jotka on vahvistettu erityisesti työelämän peruseriaatteita ja -oikeuksia koskevassa ILO:n julistuksessa, ja panna ne tehokkaasti täytäntöön.
4. Yhteistyömuotoihin voi sisältyä muun muassa yhdessä määriteltyjä erityisohjelmia ja -hankkeita sekä kahden- tai monenvälinen vuoropuhelu, yhteistyö ja aloitteet yhteisen edun mukaisissa asioissa.

IX OSASTO

INSTITUTIONAALINEN KEHYS

52 artikla

Muut sopimukset tai järjestelyt

1. Osapuolet voivat täydentää tätä sopimusta tekemällä erityissopimuksia tai -järjestelyjä millä tahansa tämän sopimuksen kattamalla yhteistyön alalla. Tällaiset erityissopimukset ja -järjestelyt, jotka on tehty tämän sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen, ovat erottamaton osa tällä sopimuksella säänneltyjä kahdenvälisiä suhteita ja muodostavat osan yhteisestä institutionaalisesta kehyksestä. Osapuolten väliset olemassa olevat sopimukset eivät muodosta osaa tästä yhteisestä institutionaalisesta kehyksestä.
2. Mikään tässä sopimuksessa ei vaikuta osapuolten välisten muiden sopimusten, 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten mukaan luettuina, tulkintaan tai soveltamiseen eikä rajoita sitä. Tämän sopimuksen määräykset eivät etenkään korvaa osapuolten välisiin muihin sopimuksiin sisältyviä riitojenratkaisumääräyksiä tai sopimuksen voimassaolon päättämistä koskevia määräyksiä eivätkä vaikuta niihin millään tavoin.

53 artikla

Sekakomitea

1. Osapuolet perustavat sekakomitean, joka koostuu osapuolten edustajista.
2. Sekakomiteassa käydään neuvotteluja tämän sopimuksen täytäntöönpanon helpottamiseksi, sopimuksen yleisten tavoitteiden edistämiseksi ja yleisen johdonmukaisuuden säilyttämiseksi unionin ja Uuden-Seelannin suhteissa.
3. Sekakomitean tehtäviin kuuluu:
 - a) edistää tämän sopimuksen tosiasiallista täytäntöönpanoa;
 - b) seurata osapuolten välisten laaja-alaisten suhteiden kehittymistä;

- c) pyytää tarvittaessa tietoja komiteoilta tai muilta elimiltä, jotka on perustettu osapuolten välisten muiden sellaisten erityissopimusten nojalla, jotka muodostavat 52 artiklan 1 kohdan mukaisesti osan yhteisestä institutionaalisesta kehyksestä, ja tarkastella niiden toimittamia kertomuksia;
 - d) vaihtaa näkemyksiä ja tehdä ehdotuksia yhteisen edun mukaisista asioista, tulevat toimet ja niiden toteuttamiseen käytettävissä olevat resurssit mukaan luettuina;
 - e) asettaa tämän sopimuksen tarkoitusta koskevia painopisteitä;
 - f) etsii asianmukaisia menetelmiä, jotta voidaan estää mahdollisten ongelmien syntyminen sopimuksen soveltamisalaa kuuluvilla aloilla;
 - g) pyrkiä ratkaisemaan tämän sopimuksen soveltamisesta tai tulkinnasta mahdollisesti aiheutuvat kiistat;
 - h) tutkia osapuolen esittämät tiedot 54 artiklan mukaisesti; ja
 - i) tehdä tarvittaessa ehdotuksia ja päätöksiä tämän sopimuksen erityisten näkökohtien toteuttamiseksi.
4. Sekakomitea tekee päätöksensä yksimielisesti. Se vahvistaa työjärjestyksensä. Se voi perustaa alakomiteoita ja työryhmiä käsittelemään erityiskysymyksiä.

5. Sekakomitea kokoontuu yleensä kerran vuodessa vuorotellen unionin ja Uuden-Seelannin alueella, elleivät molemmat osapuolet päättä toisin. Sekakomitean erityiskokouksia järjestetään jommankumman osapuolen pyynnöstä. Sekakomitealla on puheenjohtaja molempien osapuolten puolelta. Komitea kokoontuu yleensä ylempien virkamiesten tasolla.

54 artikla

Täytäntöönpanotavat ja riitojenratkaisu

1. Osapuolet toteuttavat kaikki tarvittavat yleiset tai erityiset toimenpiteet varmistaakseen tästä sopimuksesta johtuvien veloitteidensa täyttämisen.
2. Tämän sopimuksen tulkintaa tai soveltamista koskevat riidat ratkaistaan yksinomaan sekakomiteassa käytyjen osapuolten neuvottelujen kautta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 3–8 kohdassa kuvattua menettelyä. Osapuolten on riidan ratkaisemista varten esitettävä sekakomitealle tilanteen perinpohjaiseksi tutkimiseksi tarvittavat tiedot.
3. Osapuolet vahvistavat määrätietoisesti yhteisen sitoutumisensa ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja asensulkuun ja sopivat, että jos osapuoli katsoo toisen osapuolen syyllistyneen jonkin 2 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa määrätyn veloitteen, joka on tämän sopimuksen olennainen osa, erityisen vakavaan ja huomattavaan rikkomiseen, joka uhkaa kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta ja edellyttää siten välittömiä toimia, sen on välittömästi ilmoitettava toiselle osapuolelle tästä seikasta sekä niistä tämän sopimuksen mukaisista tarkoituksenmukaisista toimenpiteistä, joihin se aikoo ryhtyä. Ilmoituksen tekevän osapuolen on kerrottava sekakomitealle tarpeesta käydä asiasta kiireellisesti neuvotteluja.
4. Lisäksi sopimuksen olennaisten osien erityisen vakava ja huomattava rikkominen voi olla peruste 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisen institutionaalisen kehyksen mukaisille tarkoituksenmukaisille toimenpiteille.
5. Sekakomitea toimii vuoropuheluforumina, ja osapuolet tekevät kaikkensa löytääkseen sopuratkaisun siinä epätodennäköisessä tapauksessa, että 3 kohdassa kuvattu tilanne syntyisi. Jos sekakomitea ei pääse molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun 15 päivän kuluessa neuvottelujen aloittamisesta ja viimeistään 30 päivän kuluttua 3 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen antamisesta, asia siirretään käsiteltäväksi ministeritason neuvotteluissa, joita voidaan käydä enintään 15 päivän ajan.
6. Jos molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun ei ole päästy 15 päivän kuluessa ministeritason neuvottelujen aloittamisesta eikä 45 päivän kuluessa ilmoituksen antamisesta, ilmoituksen tehnyt osapuoli voi päättää ryhtyä 3 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksenmukaisiin toimenpiteisiin. Unionissa keskeyttämisspätös edellyttää yksimielistä päätöstä. Uudessa-Seelannissa keskeyttämisspätöksen tekee Uuden-Seelannin hallitus maan lakien ja asetusten mukaisesti.

7. Tätä artiklaa sovellettaessa tarkoitetaan 'tarkoituksenmukaisilla toimenpiteillä' sitä, että keskeytetään osittain tai kokonaan tämän sopimuksen tai jonkin sellaisen erityissopimuksen soveltaminen, joka muodostaa 52 artiklan 1 kohdan mukaisesti osan yhteisestä institutionaalisesta kehyksestä, tai irtisanotaan kyseinen sopimus sopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisesti. Tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä, joita osapuoli toteuttaa tämän sopimuksen soveltamisen keskeyttämiseksi osittain, sovelletaan ainoastaan I–VIII osaston määräyksiin. Ensisijaisesti on valittava sellaisia toimenpiteitä, jotka aiheuttavat vähiten häiriötä osapuolten suhteille. Toimenpiteiden, joihin sovelletaan 52 artiklan 2 kohtaa, on oltava oikeasuhteisia tämän sopimuksen mukaisten velvoitteiden rikkomiseen nähden ja kansainvälisen oikeuden mukaisia.

8. Osapuolet seuraavat jatkuvasti kehitystä tilanteessa, joka on tämän artiklan mukaisten toimien taustalla. Tarkoituksenmukaisiin toimenpiteisiin ryhtyvä osapuoli peruuttaa ne heti, kun se on perusteltua ja joka tapauksessa heti, kun niiden soveltamiseen johtaneita olosuhteita ei enää ole olemassa.

X OSASTO

LOPPUMÄÄRÄYKSET

55 artikla

Määritelmät

Tässä sopimuksessa 'osapuolilla' tarkoitetaan unionia tai sen jäsenvaltioita taikka unionia ja sen jäsenvaltioita niillä kulloinkin olevan toimivallan mukaisesti sekä Uutta-Seelantia.

56 artikla

Tietojen julkistaminen

1. Mikään tässä sopimuksessa ei estä soveltamasta kansallisia lakeja ja asetuksia tai unionin säädöksiä, jotka koskevat virallisten asiakirjojen julkista saatavuutta.
2. Minkään tässä sopimuksessa ei katsota edellyttävän, että kumpikaan osapuoli antaa tietoja, joiden luovuttamisen se katsoo olevan keskeisten turvallisuussetujensa vastaista.

57 artikla

Muuttaminen

Tätä sopimusta voidaan muuttaa osapuolten keskinäisellä kirjallisella sopimuksella. Muutokset tulevat voimaan osapuolten sopimana ajankohtana.

58 artikla

Voimaantulo, kesto ja ilmoitukset

1. Tämä sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona osapuolet ovat ilmoittaneet toisilleen tätä tarkoitusta varten tarvittavien oikeudellisten menettelyjen saattamisesta päätökseen.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa määrätään, Uusi-Seelanti ja unioni voivat ennen sopimuksen voimaantuloa soveltaa väliaikaisesti yhteisesti sovittuja sopimuksen määräyksiä. Väliaikainen soveltaminen alkaa kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona Uusi-Seelanti ja unioni ovat ilmoittaneet toisilleen väliaikaista soveltamista varten tarvittavien sisäisten menettelyjen saattamisesta päätökseen.

3. Tämä sopimus on voimassa toistaiseksi. Kumpi tahansa osapuoli voi ilmoittaa toiselle kirjallisesti aikomuksestaan irtisanoa tämä sopimus. Irtisanominen tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua päivästä, jona ilmoitus annettiin.

4. Tämän artiklan mukaiset ilmoitukset tehdään Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristölle ja Uuden-Seelannin ulkoasiain- ja kauppaministeriölle.

59 artikla

Alueellinen soveltaminen

Tätä sopimusta sovelletaan alueisiin, joihin sovelletaan Euroopan unionista tehtyä sopimusta ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta niissä määrätyn edellytyksin, sekä Uuden-Seelannin alueeseen Tokelauta lukuun ottamatta.

60 artikla

Todistusvoimaiset tekstit

Tämä sopimus laaditaan kahtena kappaleena bulgarian, englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen. Jos sopimuksen tekstien välillä on eroavaisuuksia, osapuolet antavat asian sekakomitean ratkaistavaksi.

Съставено в Брюксел на пети октомври през две хиляди и шестнадесета година.

Hecho en Bruselas, el cinco de octubre de dos mil dieciséis.

V Bruselu dne pátého října dva tisíce šestnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den femte oktober to tusind og seksten.

Geschehen zu Brüssel am fünften Oktober zweitausendsechzehn.

Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta oktoobrikuu viiendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις πέντε Οκτωβρίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.

Done at Brussels on the fifth day of October in the year two thousand and sixteen.

Fait à Bruxelles, le cinq octobre deux mille seize.

Sastavljeno u Bruxellesu petog listopada godine dvije tisuće šesnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì cinque ottobre duemilasedici.

Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada piektajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai šešioliktų metų spalio penktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatodik év október havának ötödik napján.

Magħmul fi Brussell, fil-hames jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u sittax.

Gedaan te Brussel, vijf oktober tweeduizend zestien.

Sporządzono w Brukseli dnia piątego października roku dwa tysiące szesnastego.

Feito em Bruxelas, em cinco de outubro de dois mil e dezasseis.

Întocmit la Bruxelles la cinci octombrie două mii șaisprezece.

V Bruseli piateho oktobra dvetisícšestnást.

V Bruslju, dne petega oktobra leta dva tisoč šestnajst.

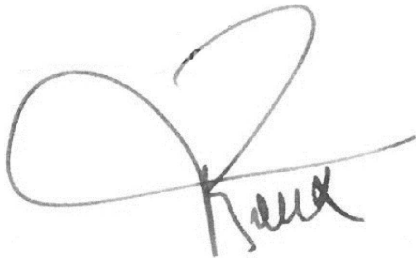
Tehty Brysselissä viidentenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.

Som skedde i Bryssel den femte oktober år tjugohundrasexton.

Voor het Koninkrijk België

Pour le Royaume de Belgique

Für das Königreich Belgien

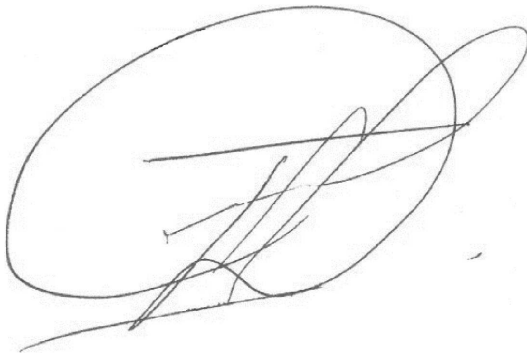

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

Za Českou republiku

For Kongeriget Danmark

Für die Bundesrepublik Deutschland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'D. Merkel', written in a cursive style.

Eesti Vabariigi nimel

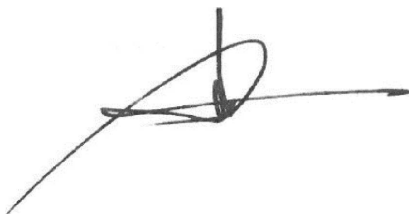
A handwritten signature in black ink, appearing to be 'K. Toom', written in a cursive style.

Thar cheann Na hÉireann

For Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. Martin', written in a cursive style.

Για την Ελληνική Δημοκρατία

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'A. Tsipras', written in a cursive style.

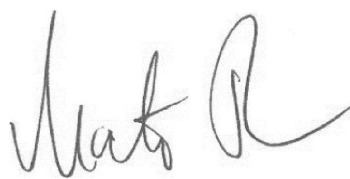
Por el Reino de España

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. García', written in a cursive style.

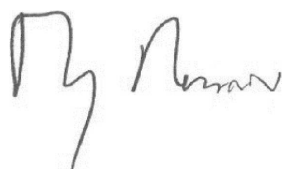
Pour la République française

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'A. Macron', written in a cursive style.

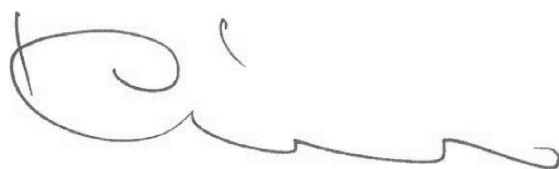
Za Republiku Hrvatsku

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

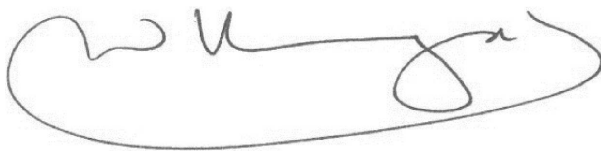
Magyarország részéről

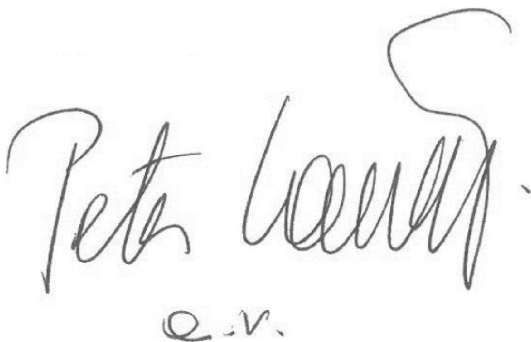
Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

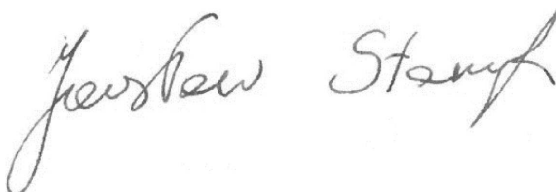

Für die Republik Österreich

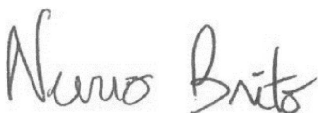

Peter Lewandowski
e.v.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

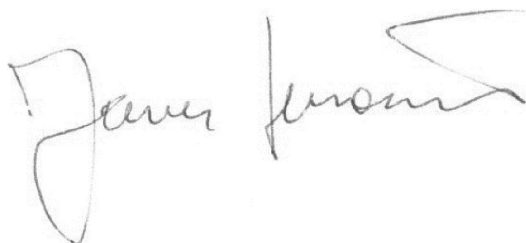
Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

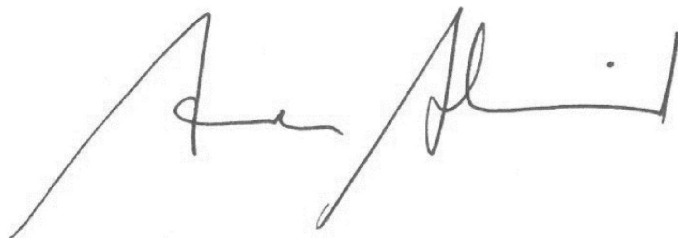

Suomen tasavallan puolesta

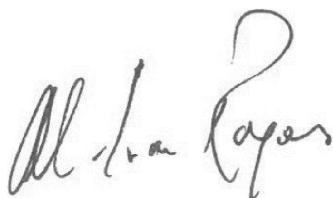
För Republiken Finland

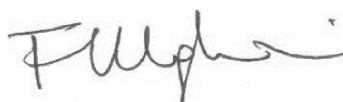
För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

For New Zealand

Muutos TIR-carnet'isiin merkittyjen tavaroiden kansainvälistä kuljetusta koskevaan tulliyleissopimukseen (vuoden 1975 TIR-yleissopimukseen)

YK:n tallettajan ilmoituksen C.N.742.2016.TREATIES – XI.A.16 mukaan seuraavat kaikkia sopimuspuolia koskevat TIR-yleissopimuksen muutokset tulevat voimaan 1. tammikuuta 2017:

Liitteessä 6 oleva uusi selittävä huomautus 0.42 a:

Lisätään 42 a artiklaa koskeva uusi selittävä huomautus seuraavasti:

"0.42 a Ilmaisulla 'välittömästi' tarkoitetaan 42 a artiklassa sitä, että TIR-yleissopimuksen soveltamiseen ja/tai TIR-järjestelmän toimintaan mahdollisesti vaikuttavat kansalliset toimenpiteet on annettava TIR:n toimeenpanevalle neuvostolle (TIRExB) tiedoksi kirjallisesti mahdollisimman pian ja mahdollisuuksien mukaan ennen niiden voimaantuloa, jotta TIRExB voi tehokkaasti päättää valvontatehtävänsä sekä täyttää velvollisuutensa tarkastaa 42 a artiklan mukaisesti toimenpiteen yhdenmukaisuuden TIR-yleissopimuksen määräysten kanssa ja suorittaa TIR-yleissopimuksen liitteessä 8 sille määrätty tehtävät."

Liitteessä 2 olevan 4 artiklan 2 kohdan i alakohta:

Korvataan nykyinen teksti seuraavasti:

"i) Liukuvien telttakankaiden, lattian, ovien ja kaikkien muiden osien, jotka yhdessä muodostavat tavaratilan, on oltava yhteenliitetyt joko sellaisilla laitteilla, joita ei voida poistaa ja asettaa takaisin ulkopuolelta jättämättä näkyviä jälkiä, tai siten, että rakenteen muuttaminen jättämättä näkyviä jälkiä on mahdotonta."

Liitteessä 2 olevan 4 artiklan 2 kohdan iii alakohta:

Korvataan nykyinen teksti seuraavasti:

"iii) Liukuvan telttakankaan ohjain, liukuvan telttakankaan jännityksensäätölaitteet ja muut liikkuvat osat on asennettava siten, ettei suljettuja ja tullisinetöityjä ovia ja muita liikkuvia osia voida avata eikä sulkea ulkopuolelta jättämättä näkyviä jälkiä. Liukuvan telttakankaan ohjain, liukuvan telttakankaan kiristinlaitteet ja muut liikkuvat osat on kiinnitettävä siten, että on mahdotonta päästä tavaratilaan jättämättä näkyviä jälkiä, kun sulku-laite on lukittu. Esimerkki tällaisesta järjestelmästä on näiden määräysten liitteenä olevassa piirroksessa 9."

Liitteessä 2 oleva uusi 5 artikla:

Lisätään muutetun 4 artiklan jälkeen seuraavaa:

"5 artikla

Kulkuneuvot, joissa on telttakatoksella varustettu liukukatto

1. Edellä 1, 2, 3 ja 4 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin kulkuneuvoihin, joissa on telttakatoksella varustettu liukukatto. Kyseisten kulkuneuvojen on myös noudatettava tämän artiklan määräyksiä.

2. Telttakatoksella varustetun liukukatton on täytettävä jäljempänä olevan i–iii alakohdan vaatimukset.

i) Telttakankaalla varustetun liukukatton on oltava yhteenliitetty joko sellaisilla laitteilla, joita ei voida poistaa ja asettaa takaisin ulkopuolelta jättämättä näkyviä jälkiä, tai siten, että rakenteen muuttaminen jättämättä näkyviä jälkiä on mahdotonta.

ii) Liukukatton telttakankaan on peitettävä katon kiinteä osa tavaratilan etuosassa siten, ettei telttakangasta voida vetää yläkonsolin yläreunan yli. Telttakankaan päärmeeseen on tavaratilan molemmin puolin asennettava pituussunnassa esijännitetty teräskaapeli siten, ettei sitä voida poistaa ja asentaa uudelleen jättämättä näkyviä jälkiä. Katto on kiinnitettävä liukukelkkaan siten, ettei sitä voida poistaa eikä kiinnittää uudelleen jättämättä näkyviä jälkiä.

- iii) Telttakankaalla varustetun liukukaton ohjain, telttakankaalla varustetun liukukaton kiristinlaitteet ja muut liikkuvat osat on asennettava siten, ettei suljettuja ja tullisinetöityjä ovia, kattoa ja muita liikkuvia voida avata eikä sulkea ulkopuolelta jättämättä näkyviä jälkiä. Telttakankaalla varustetun liukukaton ohjain, telttakankaalla varustetun liukukaton kiristinlaitteet ja muut liikkuvat osat on kiinnitettävä siten, että on mahdotonta päästä tavaratilaan jättämättä näkyviä jälkiä, kun sulkulaite on lukittu.

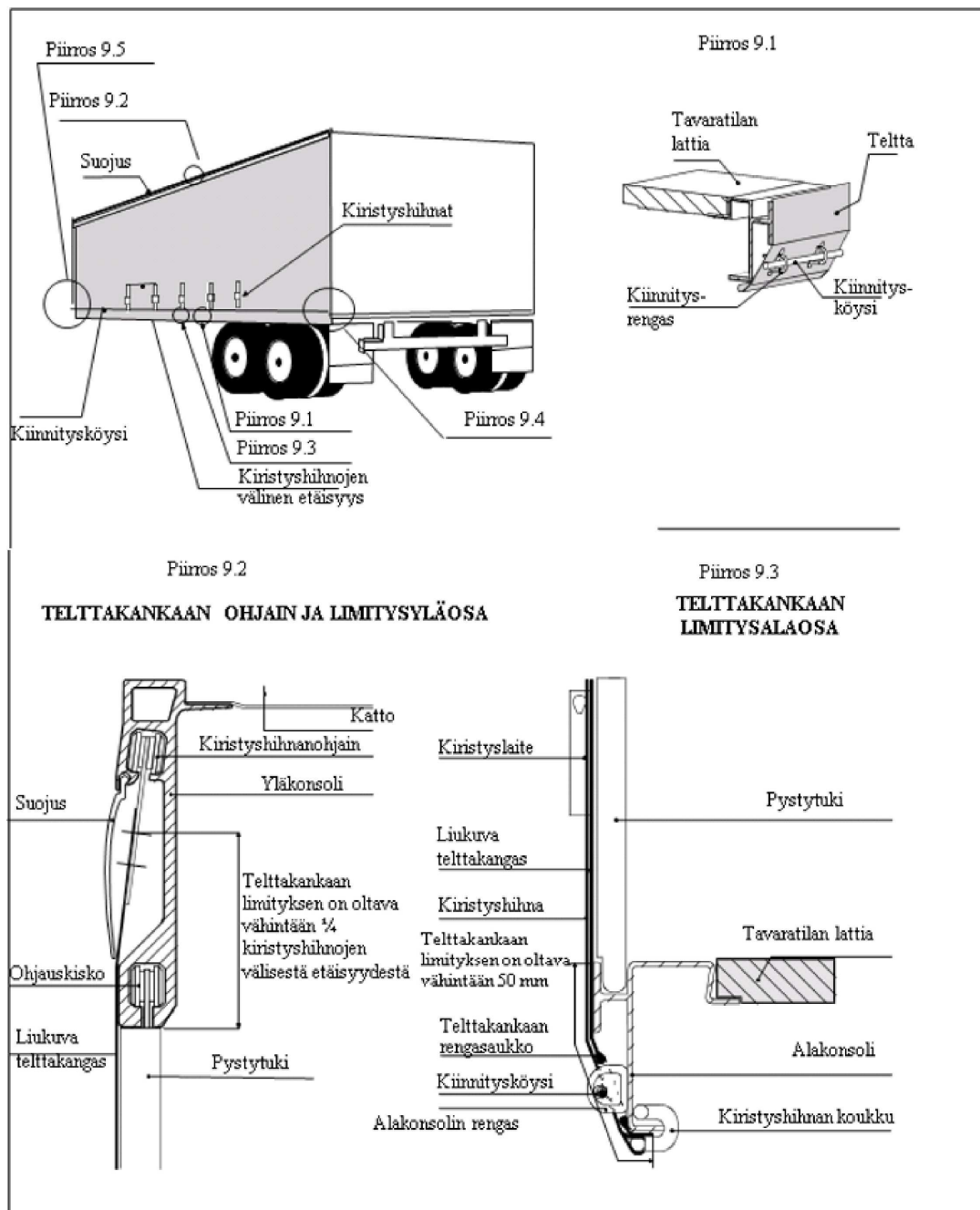
Esimerkki mahdollisesta rakenteesta on näiden määräysten liitteenä olevassa piirroksessa 10.”

Litteen 2 piirros 9:

Korvataan piirros 9 seuraavasti:

”Piirros 9

ESIMERKKI LIUKUVILLA TELTTAKANKAILLA VARUSTETUSTA KULKUNEUVOSTA

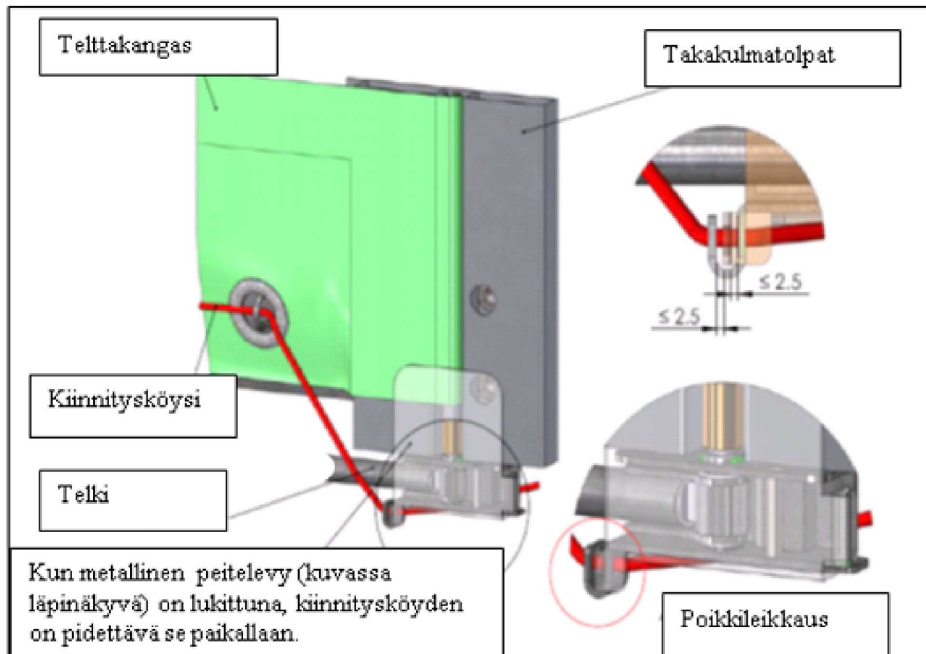

Piiros 9 (jatkoa)

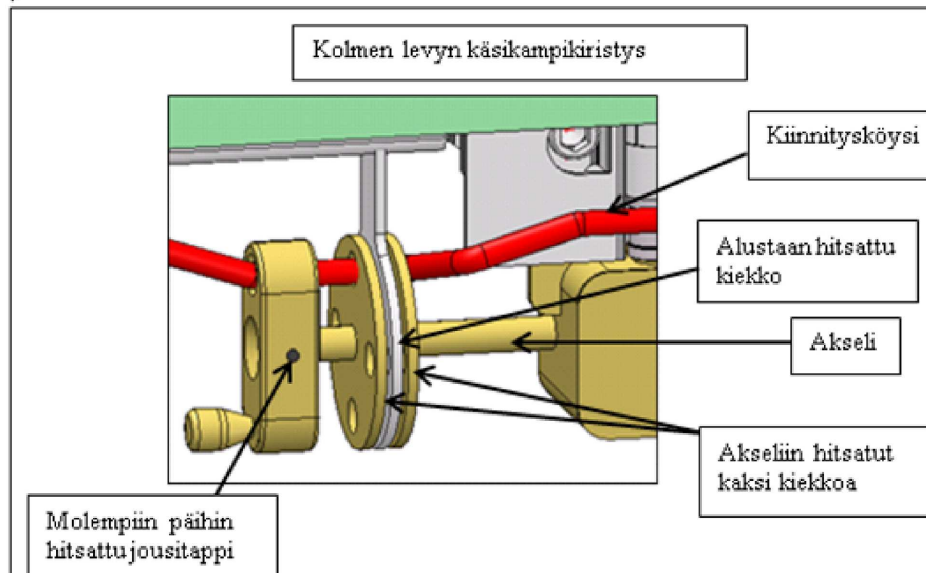
Piiros 9.4

Liukuvan telttakankaan kiristämiseksi vaakatasossa käytetään telkeä (tavallisesti kulkuneuvon takaosassa). Tässä piirroksessa olevissa esimerkeissä a ja b esitetään, kuinka telki tai vaihdelaatikko kiinnitetään.

a) Teljen kiinnittäminen

b) Vaihdelaatikon kiinnittäminen

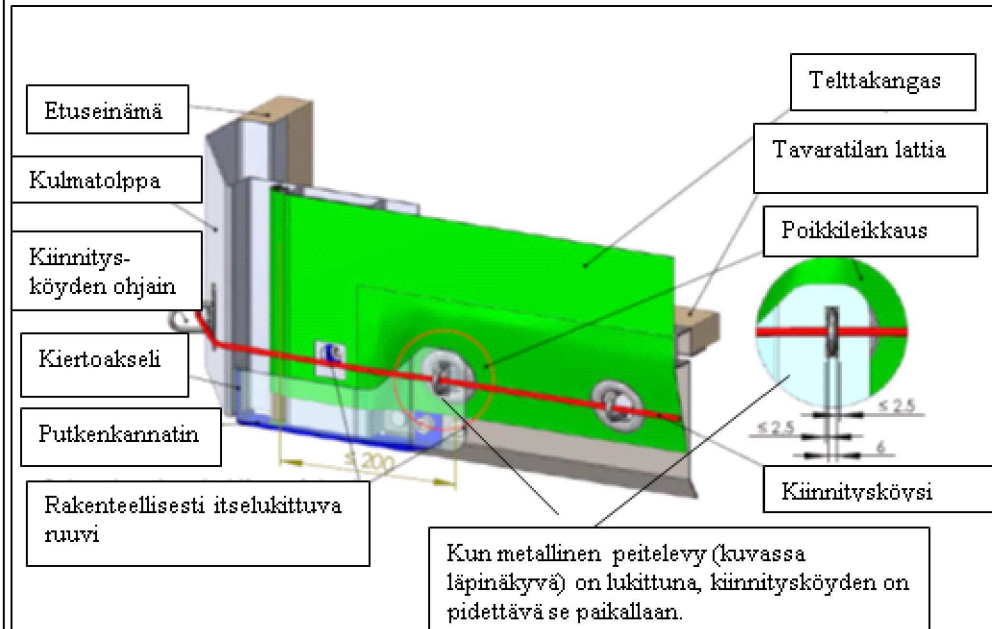

Piiros 9 (jatkoa)

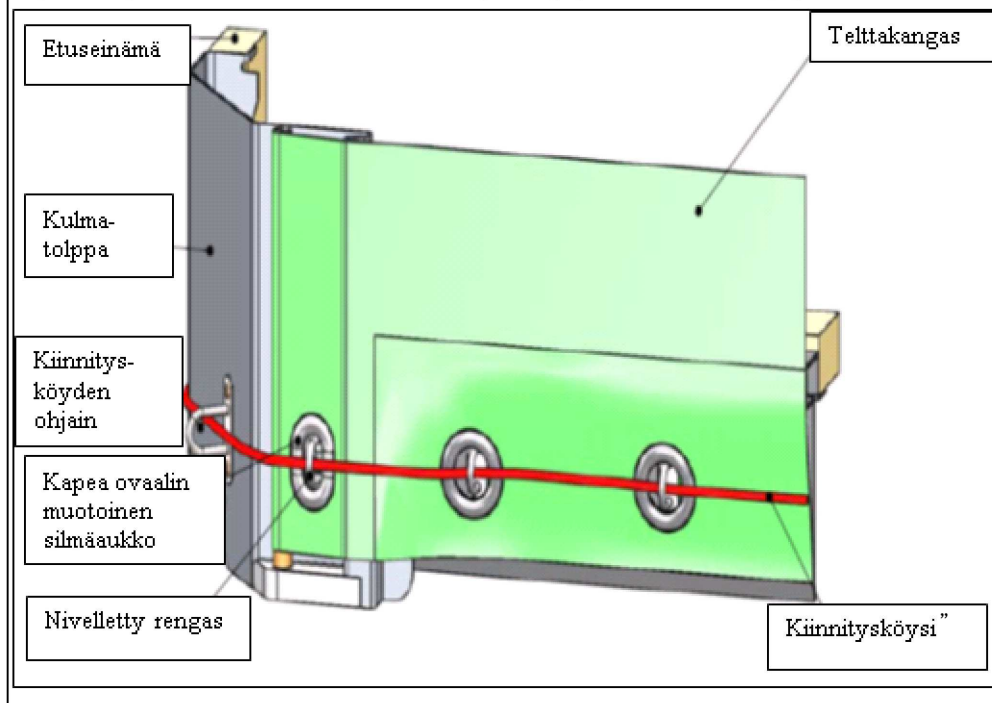
Piiros 9.5

Telttakankaan kiinnittäminen toiselle puolelle (tavallisesti kulkuneuvon etuosaan) voidaan tehdä esimerkin a tai b mukaisesti.

a) Metallinen peitelevy

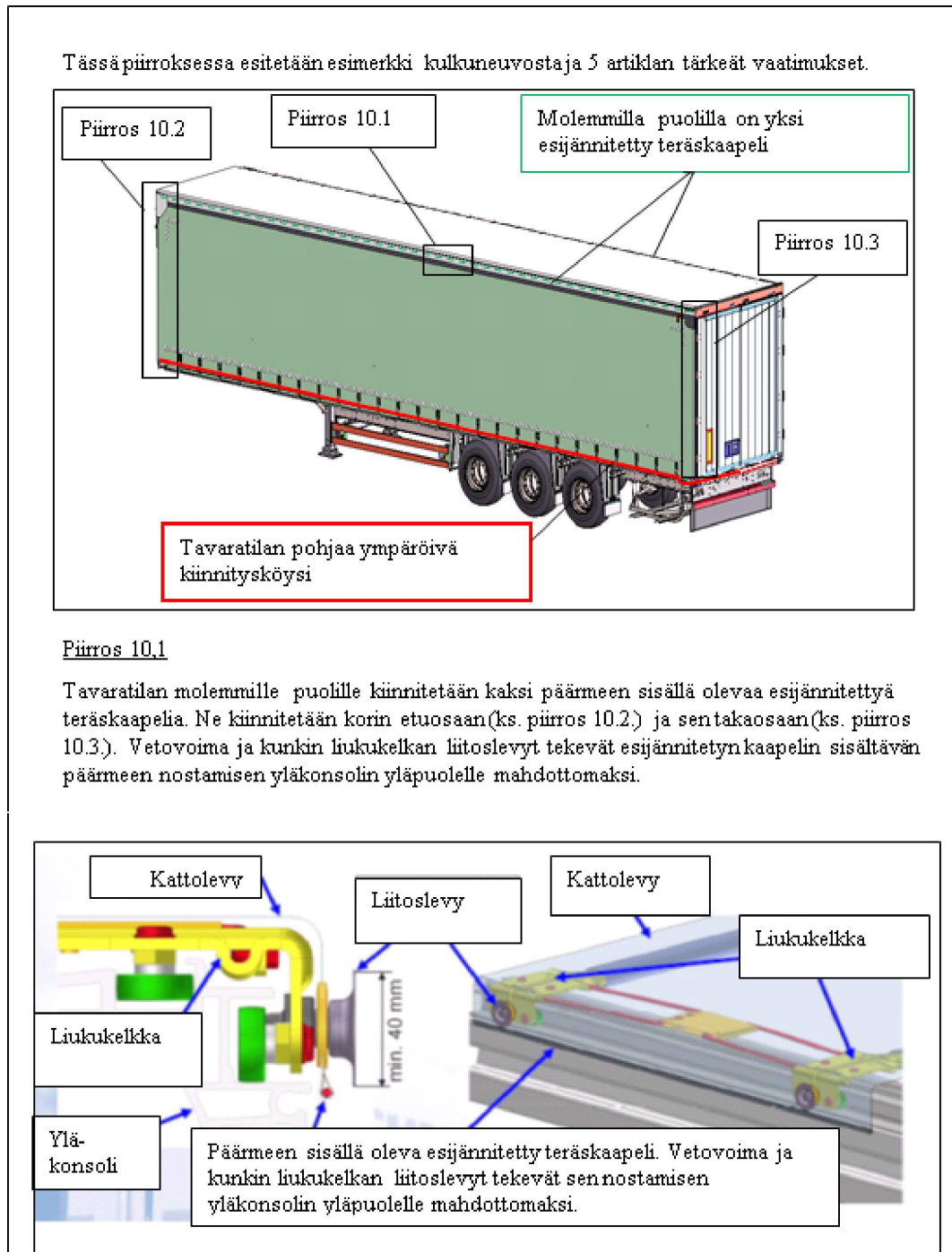
b) Kapea ovaalin muotoinen silmäaukko, kiistysputken nostonestojärjestelmä

Liitteen 2 uusi piirros 10:

Lisätään uuden piirroksen 9 jälkeen seuraavaa:

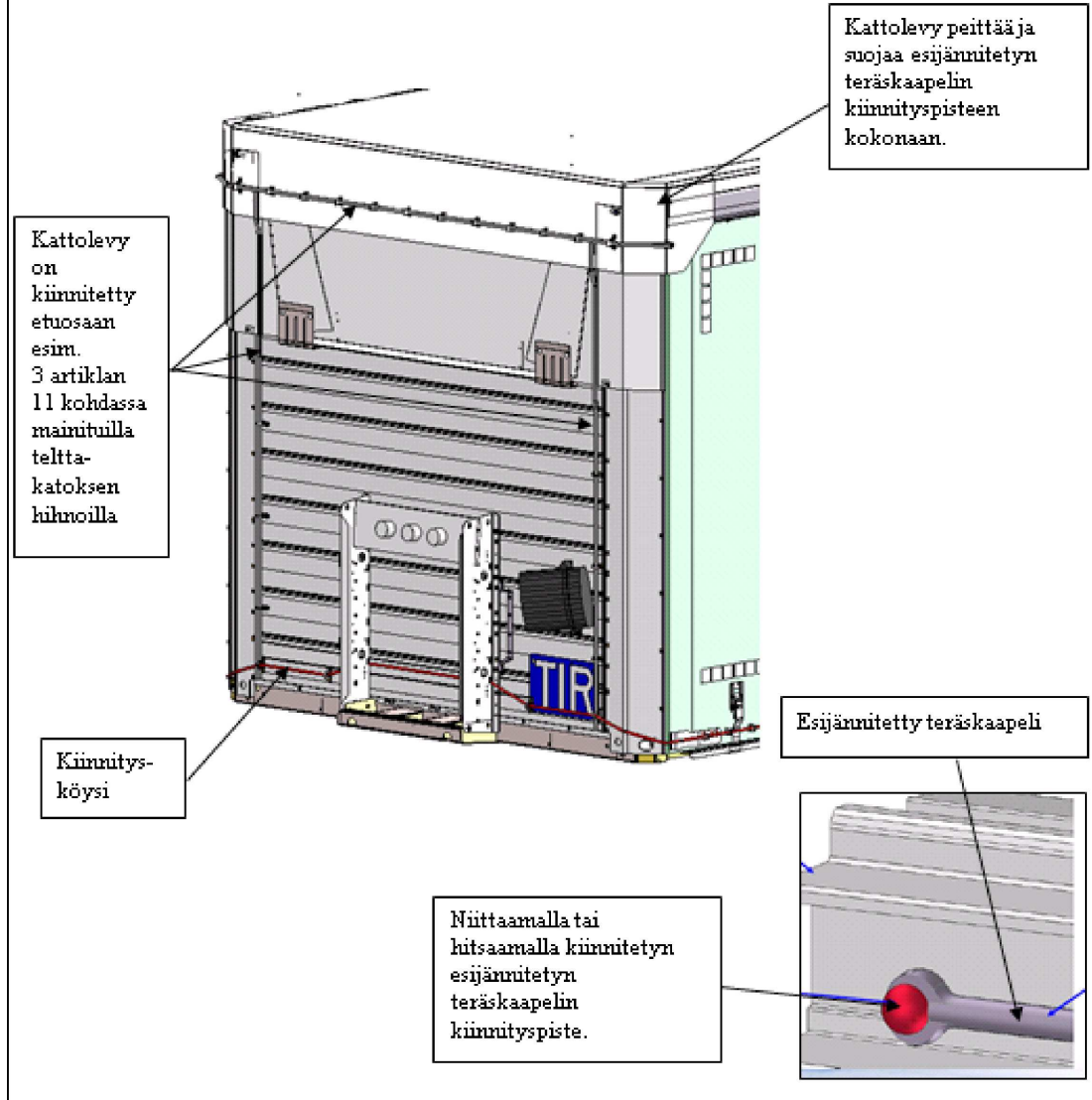
"Piirros 10

ESIMERKKI KULKUNEUVOSTA, JOSSA ON TELTTAKANKAALLA VARUSTETTU LIUKUKATTO

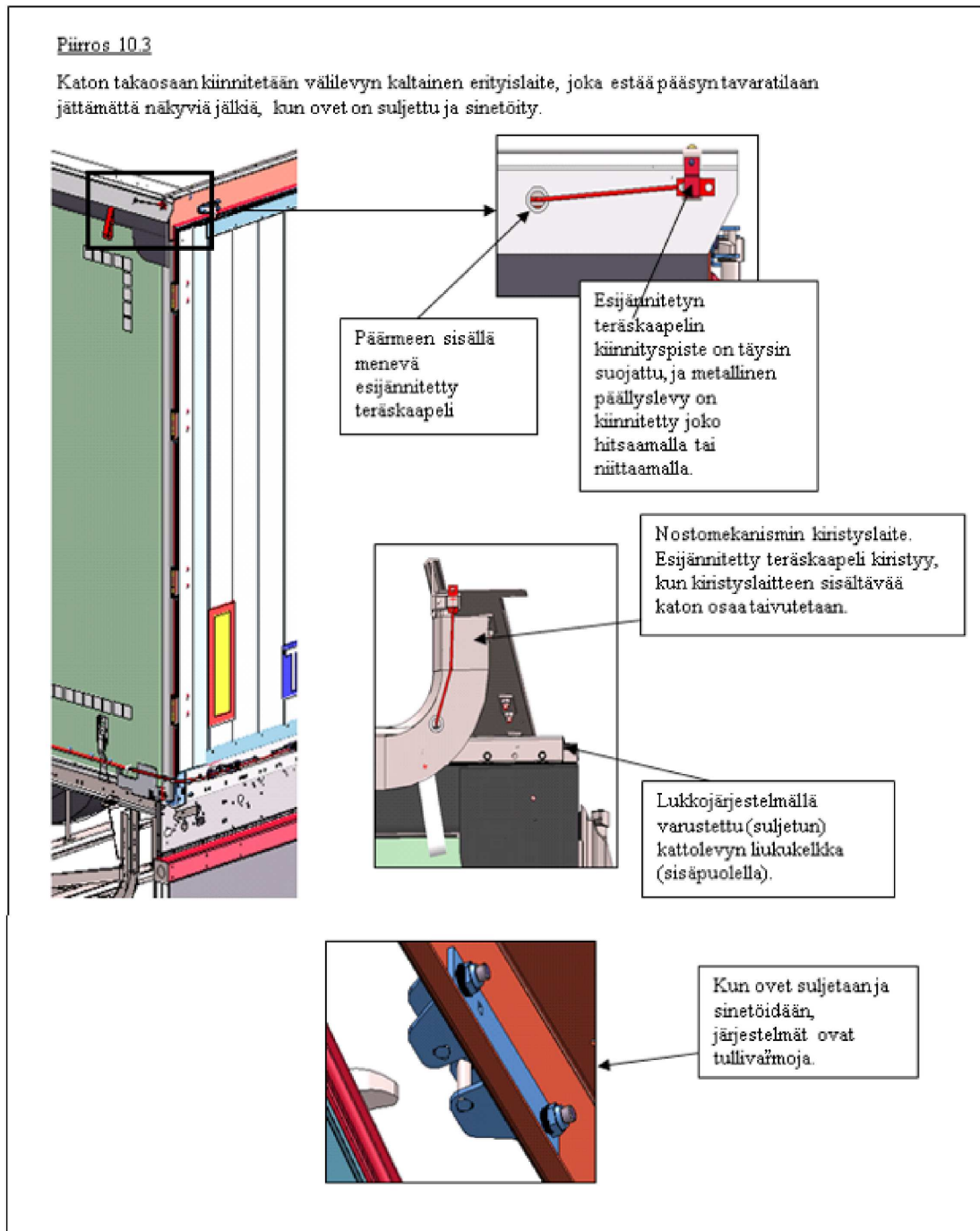
Piiros 10 (jatkoa)

Piiros 10.2

Linjakaton telttakankaan on peitettävä katon kiinteä osa tavaratilan etuosassa siten, ettei telttakangasta voida vetää yläkonsolin yläreunan yli.

Piiros 10 (jatkoa)

Liitteessä 7 olevan I osan 5 artiklan 2 kohdan i alakohta:

Korvataan nykyinen teksti seuraavasti:

- "i) Liukuvien telttakankaiden, lattian, ovien ja kaikkien muiden osien, jotka yhdessä muodostavat kontin, on oltava yhteenliitetyt joko sellaisilla laitteilla, joita ei voida poistaa ja asettaa takaisin ulkopuolelta jättämättä näkyviä jälkiä, tai siten, että rakenteen muuttaminen jättämättä näkyviä jälkiä on mahdotonta."

Liitteessä 7 olevan I osan 5 artiklan 2 kohdan iii alakohta:

Korvataan nykyinen teksti seuraavasti:

- "iii) Liukuvan telttakankaan ohjain, liukuvan telttakankaan kiristinlaitteet ja muut liikkuvat osat on asennettava siten, ettei suljettuja ja tullisinetöityjä ovia ja muita liikkuvia osia voida avata eikä sulkea ulkopuolelta jättämättä näkyviä jälkiä. Liukuvan telttakankaan ohjain, liukuvan telttakankaan jännityksensäätölaitteet ja muut liikkuvat osat on kiinnitettävä siten, että on mahdotonta päästä konttiin jättämättä näkyviä jälkiä, kun sulkulaite on lukittu. Esimerkki tällaisesta rakenteesta on näiden määräysten liitteenä olevassa piirroksessa 9."

Liitteessä 7 olevan I osan uusi 6 artikla:

Lisätään muutetun 5 artiklan jälkeen seuraavaa:

"6 artikla

Kontit, joissa on telttakatoksella varustettu liukukatto

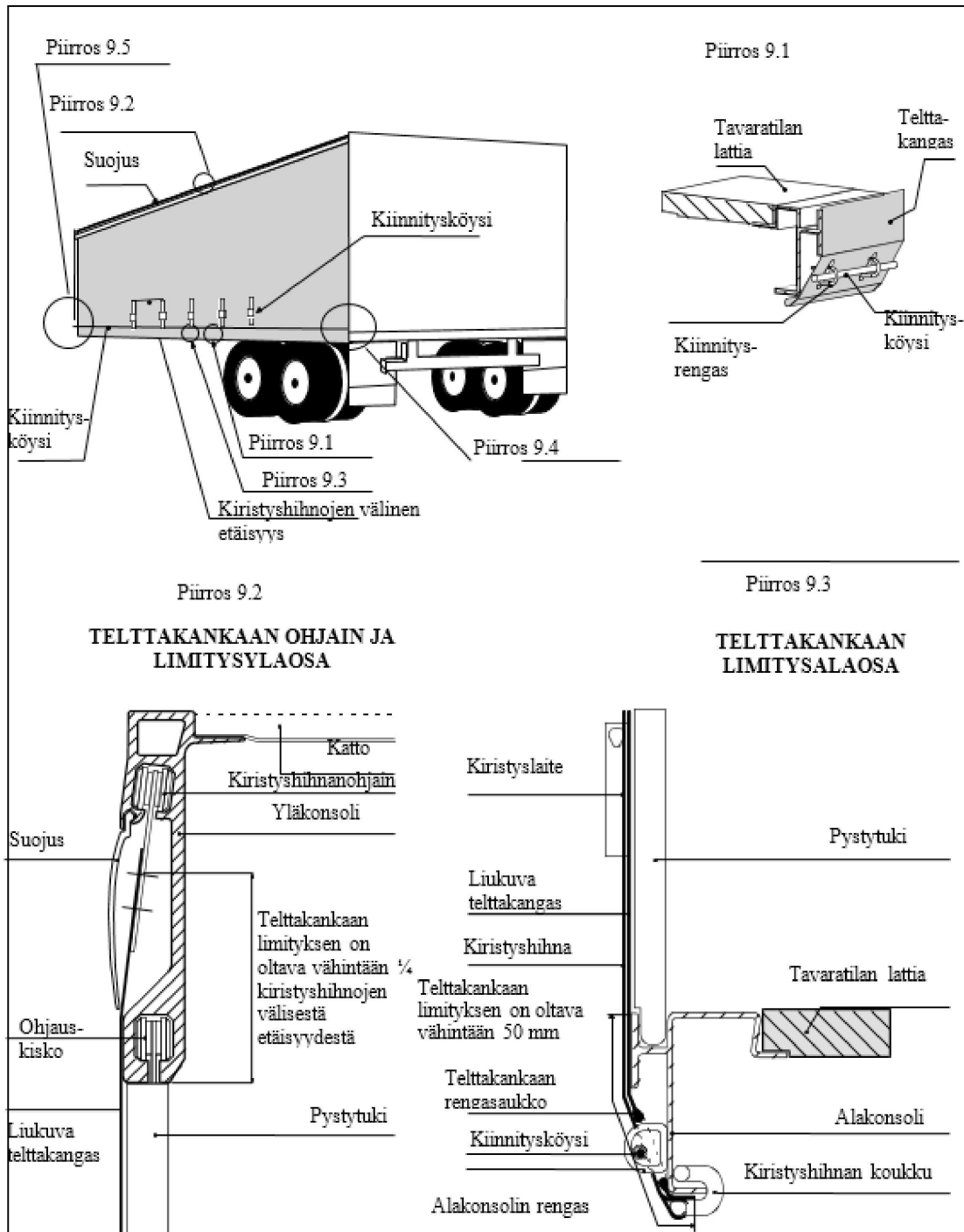
1. Näiden määräysten 1, 2, 3, 4 ja 5 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin kulkuneuvoihin, joissa on telttakatoksella varustettu liukukatto. Kyseisten konttien on myös noudatettava tämän artiklan määräyksiä.
2. Telttakatoksella varustetun liukukaton on täytettävä jäljempänä olevan i–iii alakohdan vaatimukset.
 - i) Telttakankaalla varustetun liukukaton on oltava yhteenliitetty joko sellaisilla laitteilla, joita ei voida poistaa ja asettaa takaisin ulkopuolelta jättämättä näkyviä jälkiä, tai siten, että rakenteen muuttaminen jättämättä näkyviä jälkiä on mahdotonta.
 - ii) Liukukaton telttakankaan on peitettävä katon kiinteä osa tavaratilan etuosassa siten, ettei telttakangasta voida vetää yläkonsolin yläreunan yli. Telttakankaan päärmeeseen on kontin molemmin puolin asennettava pituussunnassa esijännitetty teräskaapeli siten, ettei sitä voida poistaa ja asentaa uudelleen jättämättä näkyviä jälkiä. Katto on kiinnitettävä liukukelkkaan siten, ettei sitä voida poistaa eikä kiinnittää uudelleen jättämättä näkyviä jälkiä.
 - iii) Telttakankaalla varustetun liukukaton ohjain, telttakankaalla varustetun liukukaton kiristinlaitteet ja muut liikkuvat osat on asennettava siten, ettei suljettuja ja tullisinetöityjä ovia, kattoa ja muita liikkuvia voida avata eikä sulkea ulkopuolelta jättämättä näkyviä jälkiä. Telttakankaalla varustetun liukukaton ohjain, telttakankaalla varustetun liukukaton jännityksensäätölaitteet ja muut liikkuvat osat on kiinnitettävä siten, että on mahdotonta päästä konttiin jättämättä näkyviä jälkiä, kun sulkulaite on lukittu.

Esimerkki mahdollisesta rakenteesta on näiden määräysten liitteenä olevassa piirroksessa 10."

Liitteessä 7 olevan I osan piirros 9:

Korvataan nykyinen piirros 9 seuraavasti:

"Piirros 9

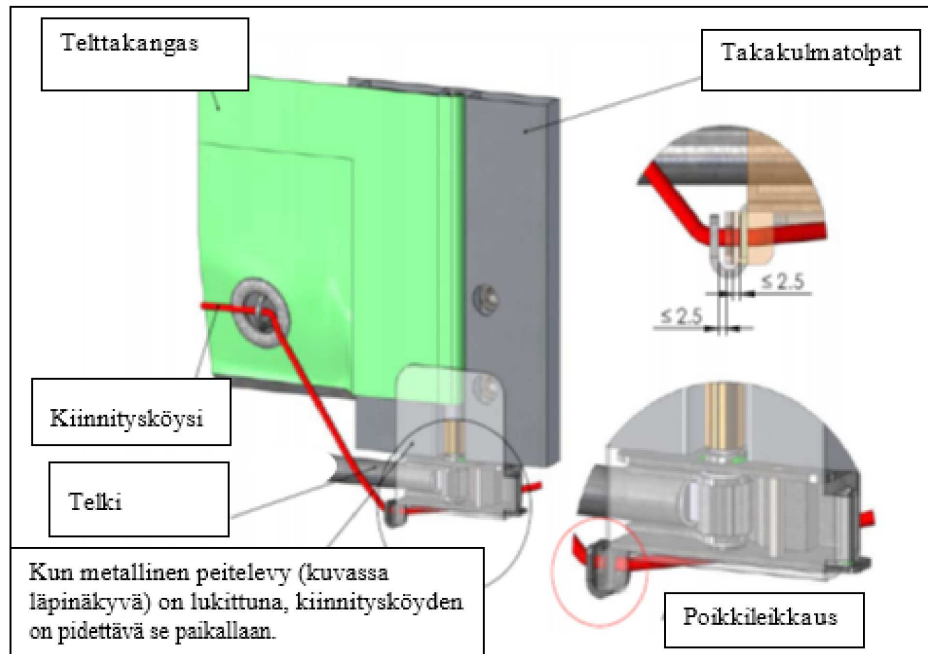
ESIMERKKI LIUKUVILLA TELTTAKANKAILLA VARUSTETUSTA KULKUNEUVOSTA

Piirros 9 (jatkoa):

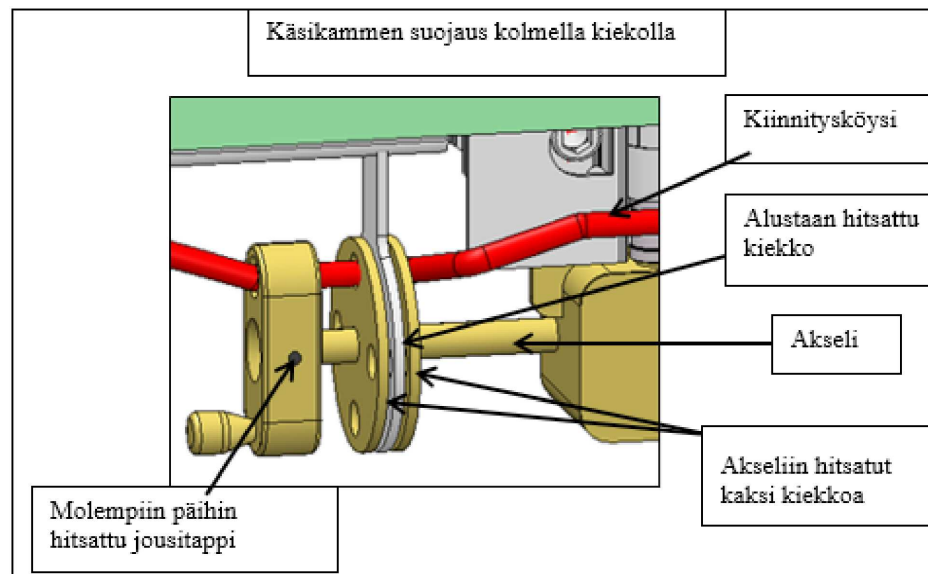
Piirros 9.4

Liukuvan telttakankaan kiristämiseksi vaakatasossa käytetään telkeä (tavallisesti kulkuneuvon takaosassa). Tässä piirroksessa olevissa esimerkeissä a ja b esitetään, kuinka telki tai vaihdelaatikko kiinnitetään.

a) Teljen kiinnittäminen

b) Vaihdelaatikon kiinnittäminen

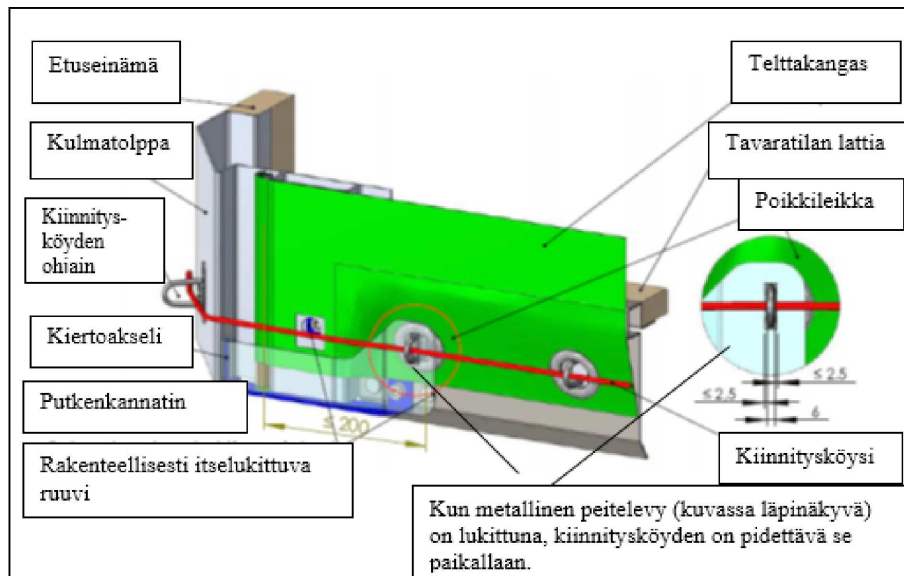

Piirros 9 (jatkoa):

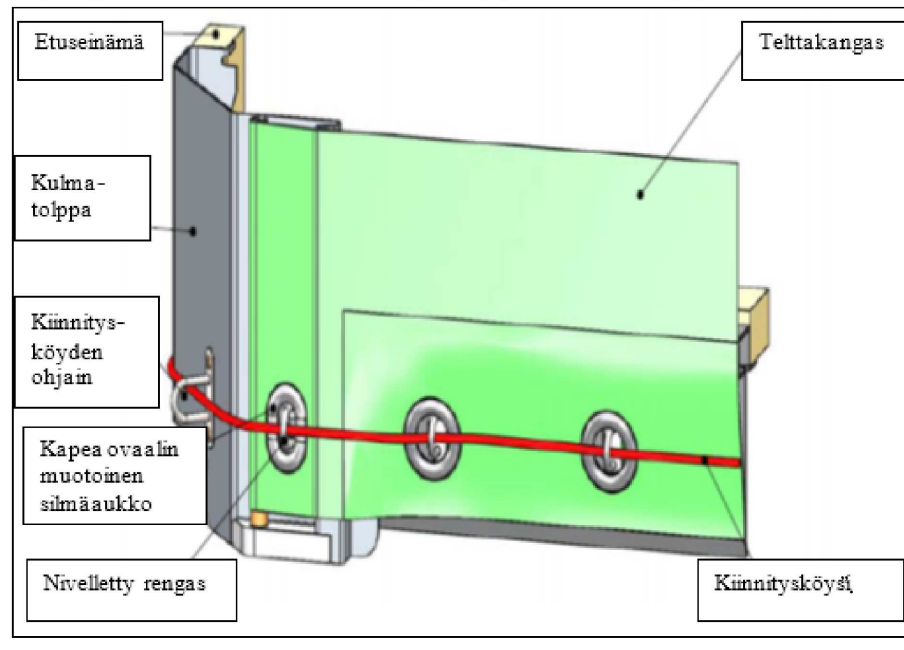
Piirros 9.5

Telttakankaan kiinnittäminen toiselle puolelle (tavallisesti kulkuneuvon etuosaan) voidaan tehdä esimerkin a tai b mukaisesti.

a) Metallinen peitelevy

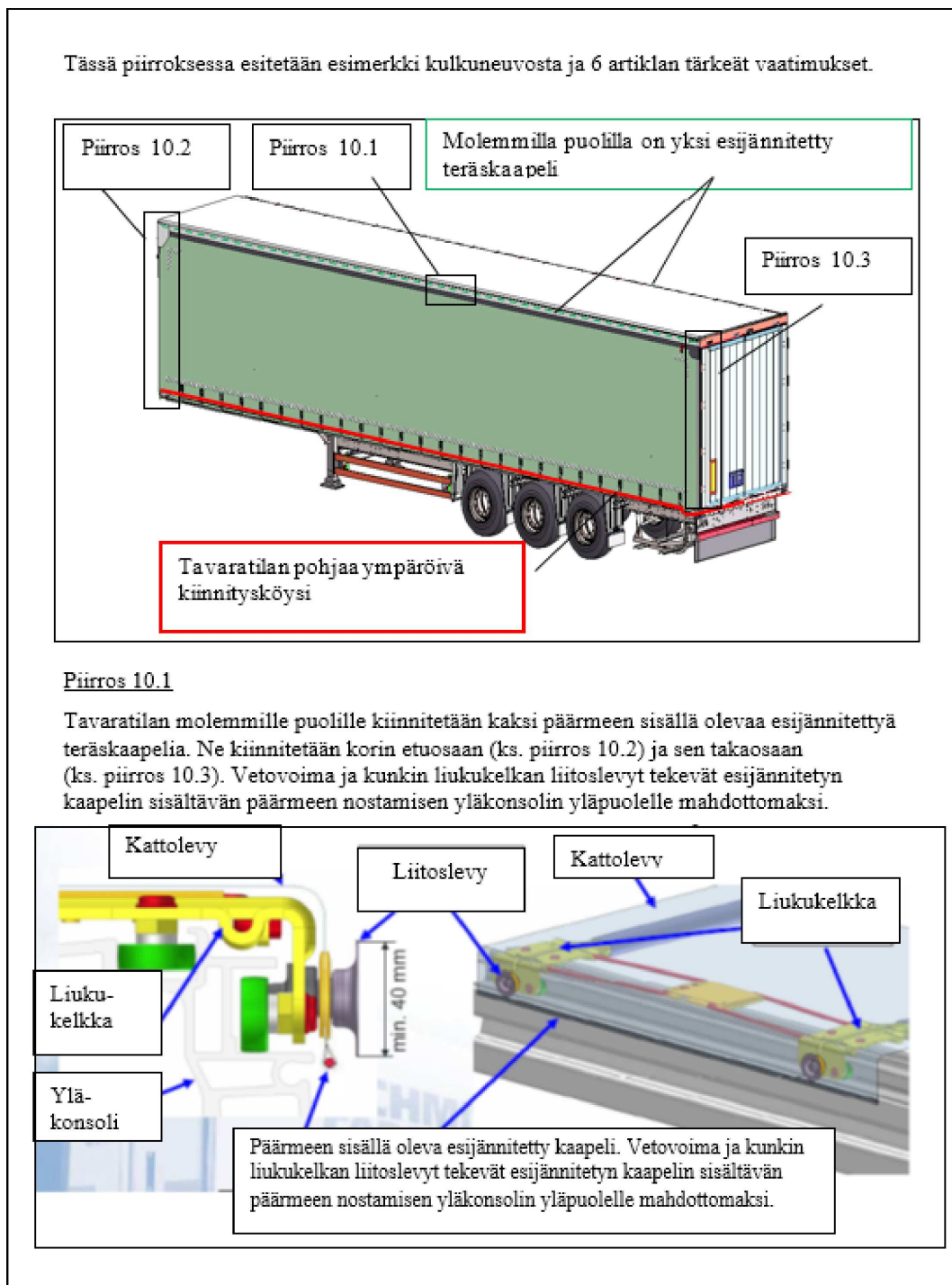
b) Kapea ovaalin muotoinen silmäaukko, kiristysputken nostonestojärjestelmä

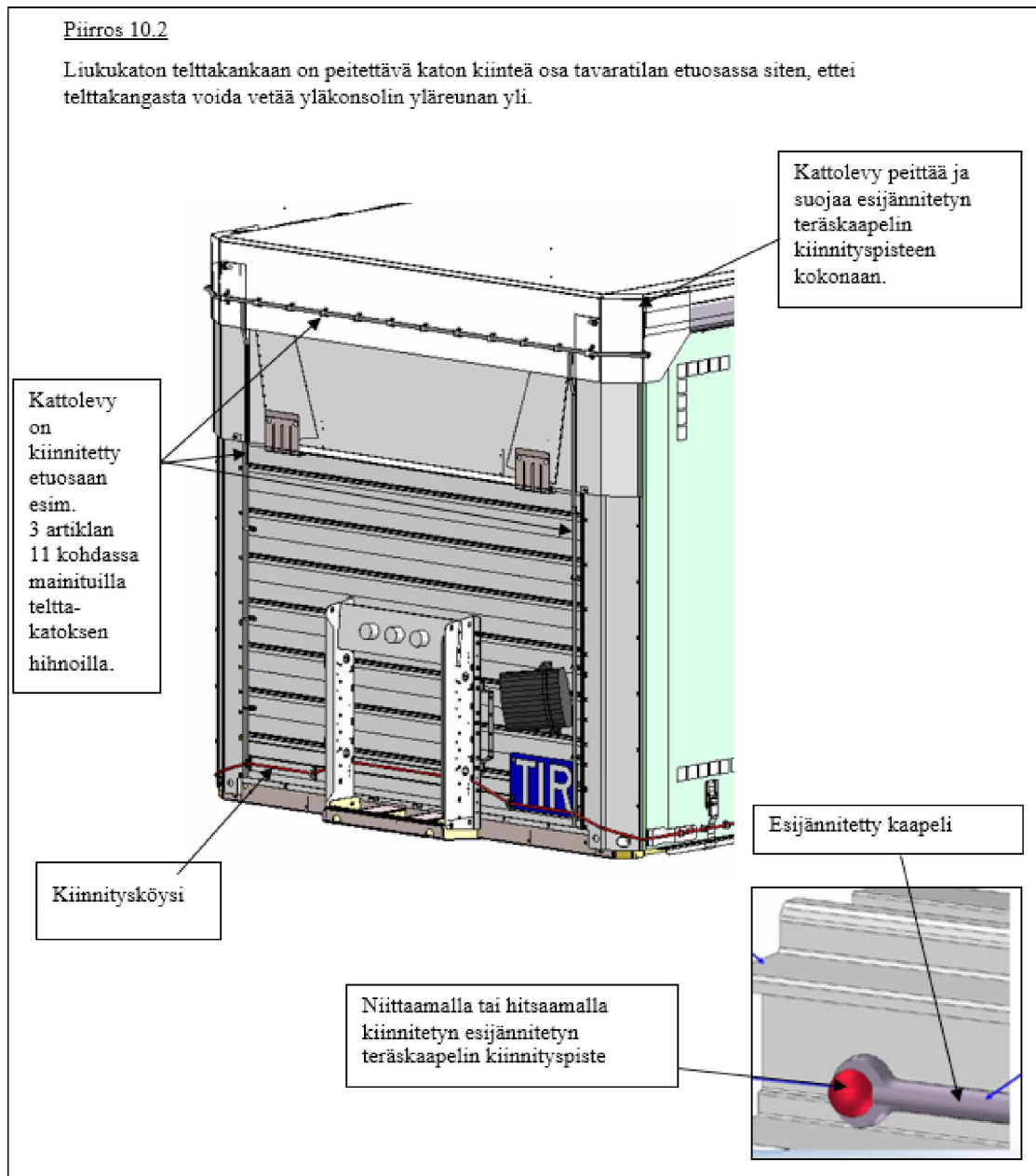
Liitteessä 7 olevan I osan piirros 10:

Lisätään uuden piirroksen 9 jälkeen seuraavaa:

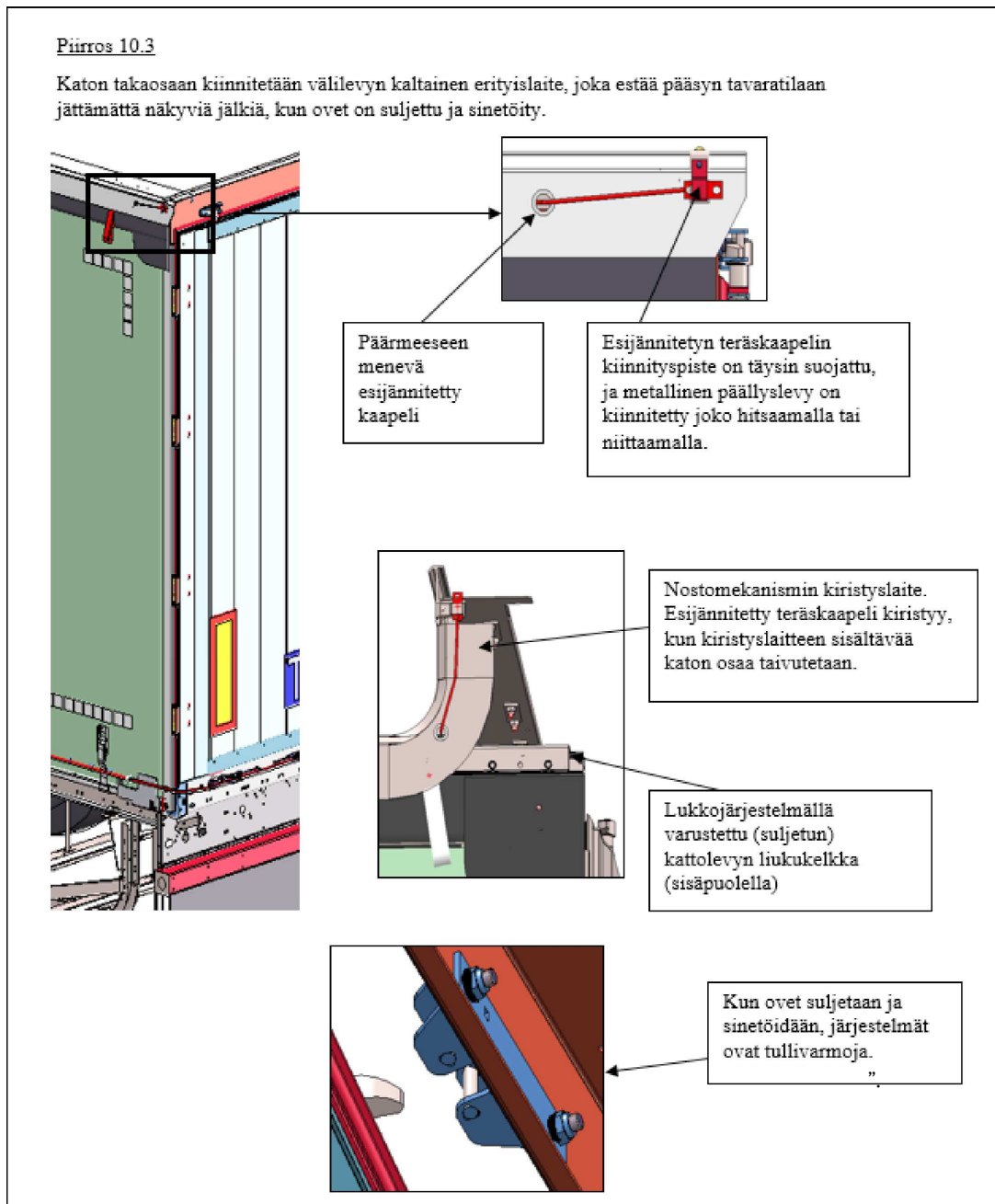
”Piirros 10

ESIMERKKI KULKUNEUVOSTA, JOSSA ON TELTTAKANKAILLA VARUSTETTU LIUKUKATTO

Piirros 10 (jatkoa):

Piirros 10 (jatkoa):

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2080,
annettu 25 päivänä marraskuuta 2016,
rasvattoman maitojauheen myynnin aloittamisesta tarjouskilpailumenettelyllä

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EU) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 soveltamissäännöistä julkisen intervention ja yksityisen varastoinnin tuen osalta 18 päivänä toukokuuta 2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1240 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 28 artiklan ja 31 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ottaen huomioon rasvattoman maitojauheen hintatason nykytilanne markkinoilla sekä interventiovarastojen korkea määrä on aiheellista aloittaa rasvattoman maitojauheen myynti julkisista interventiovarastoista tarjouskilpailulla täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1240 mukaisesti.
- (2) Jotta myyntiä interventiovarastoista voidaan hallinnoida asianmukaisesti, on tarpeen täsmentää päivämäärä, jota ennen myyntiin asetettava rasvaton maitojauhe on pitänyt tuoda julkiseen interventiovarastoon.
- (3) Täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1240 28 artiklan 4 kohdan b, c ja d alakohdan mukaan on tarpeen vahvistaa tarjousten jättämiskäytännöt, vähimmäismäärä, josta tarjous voidaan jättää, sekä tarjousta jätettäessä asetettavan vakuuden määrä.
- (4) Täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1240 31 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi on vahvistettava määräajat, joissa jäsenvaltioiden on ilmoitettava kaikki hyväksyttävissä olevat tarjoukset komissiolle.
- (5) Jäsenvaltioiden olisi tehokkaan hallinnon varmistamiseksi toimitettava ilmoitukset komissiolle komission asetuksen (EY) N:o 792/2009 ⁽³⁾ mukaisesti.
- (6) Maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Aloitetaan ennen 1 päivää marraskuuta 2015 interventiovarastoon tuodun rasvattoman maitojauheen myynti tarjouskilpailulla täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1240 II osaston III luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 206, 30.7.2016, s. 71.

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 792/2009, annettu 31 päivänä elokuuta 2009, yhteisen markkinajärjestelyn, suorien tukien järjestelmän, maataloustuotteiden menekinedistämisen ja syrjäisimpiin alueisiin ja Egeanmeren pieniin saariin sovellettavien järjestelyjen täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien tietojen ja asiakirjojen tiedoksiantamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 228, 1.9.2009, s. 3).

2 artikla

Tarjousten jättäminen

1. Määräaika tarjousten jättämiselle ensimmäisessä osatarjouskilpailussa päättyy 13 päivänä joulukuuta 2016 kello 11.00 (Brysselin aikaa).
2. Määräajat tarjousten jättämiselle toisessa ja sitä seuraavissa osatarjouskilpailuissa alkavat edellisen määräajan päättymistä seuraavana ensimmäisenä työpäivänä. Ne päättyvät kunkin kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena tiistaina kello 11.00 (Brysselin aikaa). Elokuussa tarjousten jättöaika päättyy kuitenkin neljäntenä tiistaina kello 11.00 (Brysselin aikaa) ja joulukuussa toisena tiistaina kello 11.00 (Brysselin aikaa). Jos tiistai on yleinen vapaapäivä, määräaika päättyy sitä edeltävänä työpäivänä kello 11.00 (Brysselin aikaa).
3. Tarjoukset jätetään jäsenvaltioiden hyväksymille maksajavirastoille ⁽¹⁾.

3 artikla

Tarjouskohtainen määrä ja mittayksikkö

Rasvattoman maitojauheen vähimmäismäärä, josta tarjous voidaan jättää, on 20 tonnia.

Tarjouksissa ehdotetun hinnan on koskettava 100:aa kilogrammaa tuotetta.

4 artikla

Vakuus

Kun rasvattoman maitojauheen myymiseksi järjestetyssä tarjouskilpailussa jätetään tarjous, maksajavirastolle, jolle tarjous esitetään, on asetettava vakuus, jonka määrä on 50 euroa tonnilta.

5 artikla

Ilmoitukset komissiolle

Asetuksen (EU) 2016/1240 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä asetuksen (EY) N:o 792/2009 mukaisesti tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettuina päivinä viimeistään kello 16.00 (Brysselin aikaa).

6 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ Maksajavirastojen osoitteet ovat saatavilla Euroopan komission verkkosivustolla http://ec.europa.eu/agriculture/milk/policy-instruments/index_en.htm

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä marraskuuta 2016.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Phil HOGAN
Komission jäsen*

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2081,**annettu 28 päivänä marraskuuta 2016,****lopullisen polkumyöntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd:n valmistaman oksaalihapon tuonnissa**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalla tuonnilla suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

- (1) Neuvosto otti 18 päivänä huhtikuuta 2012 neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 325/2012 ⁽²⁾, jäljempänä 'riidanalainen asetus', käyttöön 14,6–52,2 prosentin suuruisen lopullisen polkumyöntitullin Intiasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan oksaalihapon tuonnissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽³⁾ 5 artiklan mukaisen polkumyöntitullin perusteella.
- (2) Yleinen tuomioistuin kumosi 20 päivänä toukokuuta 2015 annetulla tuomiolla ⁽⁴⁾ riidanalaisen asetuksen yhteistyössä toimineen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd:n osalta. Yleinen tuomioistuin katsoi, että kahta vahingon korjaavan tason määrittelyä koskevaa seikkaa koskevat neuvoston perustelut eivät olleet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan mukaisia.
- (3) Yleisen tuomioistuimen annettua tuomionsa komissio julkaisi ilmoituksen, jossa todettiin sen päättäneen aloittaa uudelleen oksaalihappoa koskevan polkumyöntitullin Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd:a koskevan tuomion täytäntöön panemiseksi.

B. TÄYTÄNTÖÖNPANO**1. Vahingon korjaavan tason laskemista koskeva tulli (vahinkomarginaali)**

- (4) Kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 66 ja 83 kappaleessa todetaan, Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd väitti, että komissio ei ottanut vahinkomarginaalia laskiessaan täysin huomioon 6,5 prosentin suuruisia tavanomaista tullia.
- (5) Komissio totesi alkuperäisessä tutkimuksessa, että väite oli perusteltu ja tarkisti laskelmiaan vahinkomarginaalin osalta seuraavasti: lopullinen painotettu keskimääräinen tuontihinta laskettiin lisäämällä Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd:n kahden oksaalihapon tuotelajin (jalostettu ja jalostamaton) painotettuun keskimääräiseen CIF-vientihintaan unionin rajalla ensin 6,5 prosentin tulli ja sen jälkeen kiinteä 10 euron summa tonnia kohti tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 325/2012, annettu 12 päivänä huhtikuuta 2012, lopullisen polkumyöntitullin käyttöönnotosta Intiasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan oksaalihapon tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 106, 18.4.2012, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalla tuonnilla suojautumisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51) 20 päivästä heinäkuuta 2016: asetus (EU) 2016/1036.

⁽⁴⁾ Asia T-310/12 *Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd v. Euroopan unionin neuvosto*.

- (6) Tämän tuloksena Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd:n vahinkomarginaali aleni 18,7 prosenttiin. Kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 83 ja 87 kappaleessa todettiin, uusi alempi vahinkomarginaali oli kuitenkin edelleen suurempi kuin Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd:lle määritetty polkumyymintamarginaali (14,6 %), johon käyttöön otettava polkumyymintä perustuu.

2. Vahingon korjaavan tason laskemista koskeva voittomarginaali (vahinkomarginaali)

- (7) Kuten väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottamisesta käsillä olevassa tapauksessa annetun komission asetuksen (EU) N:o 1043/2011⁽⁵⁾ johdanto-osan 142 ja 143 kappaleessa todetaan ja riidanalaisessa asetuksessa vahvistetaan, vahingon korjaavan tason laskemiseen käytetty voitto oli 8 prosenttia liikevaihdosta, minkä katsottiin olevan se voitto, jonka unionin tuotannonalan olisi kohtuudella voinut odottaa saavuttavan tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa, joissa ei esiinny vahingollista polkumyymintää. Kyseisen luvun käyttämistä käsitellään seuraavassa.
- (8) Riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneessa tutkimuksessa todettiin, että tarkastelujaksolla unionin tuotannonala tuotti joko tappiota tai hyvin vähän voittoa. Kyseinen voiton taso ei ollut riittävä tuotannon jatkamiseen keskipitkällä aikavälillä. Lisäksi alkuperäisen tutkimuksen tarkastelujaksolla tuonti oli merkittävää, ja se tapahtui hinnoilla, jotka olivat keskimäärin alhaisempia kuin alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla todetut polkumyymintähinnat. Tällä halpatuonnilla oli negatiivinen vaikutus unionin tuotannonalan taloudelliseen tulokseen. Sen vuoksi unionin tuotannonalan tarkastelujaksolla tosiasiallisesti realisoimaa voittoa ei voida katsoa sellaiseksi voiton tasoksi, jonka se voisi kohtuudella odottaa saavuttavansa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa.
- (9) Alkuperäisen tutkimuksen aikana komissio ei kerännyt lainkaan tietoja unionin tuotannonalan voitosta tarkastelujaksosta edeltävältä ajanjaksolta. Sen vuoksi unionin tuotannonalan voitosta tarkastelujaksosta välittömästi edeltävällä ajanjaksolla ei ollut käytettävissä minkäänlaisia tietoja, joita olisi voitu käyttää kohtuullisena voittomarginaalina vahinkomarginaalin laskemisessa. Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen Yuanping väitti, että komission yksiköiden olisi pitänyt käyttää tarkastelujakson ulkopuolisia tietoja voidakseen tehdä asianmukaisen arvion, jonka perusteella tavoitevoitto olisi voitu määrittää.
- (10) Väitettä ei hyväksytty. EU:n tuomioistuimet ovat antaneet komissiolle laajan harkintavallan sen ajanjakson vahvistamisessa, jonka perusteella vahinko määritetään⁽⁶⁾. Alkuperäisen tutkimuksen alussa komissio vahvisti ajanjakson (tarkastelujakso oli 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2010 välinen ajanjakso), jolta kerättiin tietoja vahingon arvioimiseksi, eikä se kerännyt tietoja kyseisen ajanjakson ulkopuolelta. Lisäksi kuten jäljempänä 23 kappaleessa todetaan, tässä uudelleen aloitetussa tutkimuksessa komission on käytettävä ainoastaan niitä tietoja, jotka olivat käytettävissä alkuperäisessä tutkimuksessa.
- (11) Näin ollen komissio analysoi tavoitevoiton, jota valituksen tekijä oli ehdottanut riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneessa tutkimuksessa. Valituksessa vahinkomarginaalin laskemiseen ehdotettiin käytettävän 10 prosentin tavoitevoittomarginaalia. Tältä osin komissio totesi, että edellisessä Intiasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan oksaalihapon tuontia koskevassa tutkimuksessa vuonna 1991 neuvosto käytti 10 prosentin voittomarginaalia⁽⁷⁾. Valituksen tekijä perusteli lukua välttämällä, että kyseinen kannattavuuden taso voitaisiin saavuttaa, jos koko kapasiteetti olisi käytössä. Valituksen tekijän esittämä voittomarginaali ei kuitenkaan vastaa tosiasiallisia tietoja voitosta tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa, joissa ei esiinny polkumyymintää, vaan teoreettista tilannetta, jossa koko kapasiteetti on käytössä. Koska valituksen tekijä ei osoittanut, että koko kapasiteetin käyttö, mihin sen ehdottama tavoitevoitto perustui, saavutettiin tai voitaisiin saavuttaa tavanomaisissa markkinaolosuhteissa, joissa ei esiinny polkumyymintää, ehdotettua tavoitevoittoa ei voitu käyttää.
- (12) Näin ollen komissio tutki muissa kemian sektorilla koskevissa tutkimuksissa vahvistettuja voittomarginaaleja, koska sen tuotannonalat ovat pääomavaltaisia tuotannonaloja kuten oksaalihappoa valmistava teollisuuskin ja niillä on samanlaiset tuotantoprosessit.

⁽⁵⁾ Komission asetus (EU) N:o 1043/2011, annettu 19 päivänä lokakuuta 2011, väliaikaisen polkumyymintäkäytön otosta Intiasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan oksaalihapon tuonnissa (EUVL L 275, 20.10.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ *Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon kai Naftiliaekon AE ja muut v neuvosto* (asia C-121/86, Kok. 1989, s. 3919).

⁽⁷⁾ Komission asetus (ETY) N:o 1472/91, annettu 29 päivänä toukokuuta 1991, väliaikaisen polkumyymintäkäytön otosta Intiasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan oksaalihapon tuonnissa ja Tšekkoslovakiasta peräisin olevan oksaalihapon tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä (EYVL L 138, 1.6.1991, s. 62) (johdanto-osan 45 kappale), vahvistettuna lopullista polkumyymintäkäytön otosta koskevalla asetuksella: Neuvoston asetus (ETY) N:o 3434/91, annettu 25 päivänä marraskuuta 1991, lopullisen polkumyymintäkäytön otamisesta Intiasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan oksaalihapon tuonnissa (EYVL L 326, 28.11.1991, s. 6) (johdanto-osan 26 kappale).

- (13) Aiemmissä kemian sektoria koskevissa tutkimuksissa käytettyjen voittomarginaalien osalta ⁽⁸⁾ (mukaan lukien edellisessä oksaalihappoa koskevassa tutkimuksessa käytetty voittomarginaali) todettiin, että 8 prosentin voittomarginaali vastaa keskimäärin kohtuullista voittoa, jonka unionin tuotannonala voisi saavuttaa tavanomaisissa markkinaolosuhteissa, joissa ei esiinny polkumyyntiä.
- (14) Komissio tutki vielä muilla kemian sektorin tavoin pääomavaltaisilla sektoreilla käytettyjä voittomarginaaleja. Tältä osalta komissio totesi, että kyseisissä tutkimuksissa ⁽⁹⁾ käytetyt voittomarginaalit olivat johdonmukaisia kemian sektorilla, myös oksaalihapon osalta, todettujen keskimääräisten voittomarginaalien kanssa.
- (15) Koska käytettävissä ei ollut tosiasiallisia tietoja kannattavuuden tasosta, jonka unionin tuotannonala olisi voinut saavuttaa tutkimusajanjaksolla tavanomaisissa olosuhteissa, joissa ei esiinny polkumyyntiä, komissio katsoi edellä esitetyn perusteella asianmukaiseksi määrittää kohtuullisen voittomarginaalin muiden kemian alojen ja muiden samoja ominaispiirteitä (kuten pääomavaltaisuus) omaavien alojen polkumyynitutkimuksissa määritettyjen keskimääräisten voittomarginaalien perusteella. Tämän perusteella komissio katsoi, että 8 prosenttia on voittomarginaali, jonka unionin tuotannonala voi kohtuudella odottaa saavuttavansa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa, joissa ei siis esiinny polkumyyntiä, ja että kyseistä voittomarginaalia olisi siksi käytettävä vahingon korjaavan tason laskemisessa.

C. ILMOITTAMINEN OSAPUOLILLE

- (16) Komissio ilmoitti edellä esitetyistä tosiseikoista ja huomioista 29 päivänä kesäkuuta 2016. Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd:lle ja unionin tuotannonalalle annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia.
- (17) Huomautuksia esitettiin annettujen määräaikaisten puitteissa, ja ne otettiin asianmukaisesti huomioon. Lisäksi 11 päivänä elokuuta 2016 järjestettiin kuuleminen komission yksiköiden ja Yuanpingin välillä.
- (18) Asianomaisilta osapuolilta saatujen huomautusten perusteella alkuperäiseen, 29 päivänä kesäkuuta 2016 laadittuun päätelmien ilmoittamista koskevaan asiakirjaan tehtiin joitakin muutoksia. Sen vuoksi komissio ilmoitti edellä mainitut tosiseikat ja huomiot asianomaisille osapuolille uudelleen 24 päivänä elokuuta 2016.
- (19) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen Oxaquim väitti, että oli epäselvää, oliko Yuanpingin edellä 4 kappaleessa tarkoitettu väite hyväksytty kokonaisuudessaan vai osittain. Tältä osin komissio vahvisti, että väite oli hyväksytty kokonaisuudessaan. Itse asiassa kuten edellä 5 ja 6 kappaleessa todetaan, komission alkuperäisessä tutkimuksessa tekemässä tarkistetussa laskelmassa otettiin täysin huomioon huomautukset, jotka Yuanping esitti alkuperäisen tutkimuksen aikana.
- (20) Yuanping väitti osaltaan, että pannessaan tuomioistuimen tuomiota täytäntöön komissio suoritti jälkikäteen analyysin, jonka tarkoituksena oli vahvistaa alkuperäisen tutkimuksen päätelmät. Yuanpingin mukaan tämä kävi ilmi siitä, että komissio vetosi neuvoston täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 1138/2011 ⁽¹⁰⁾, joka julkaistiin tämän menettelyn tavoitevoiton arvioinnin jälkeen. Yuanping väitti, että tällaista jälkikäteen tehtyä analyysiä ei voida käyttää alkuperäisten päätelmien perustelemiseen. Väite ei pidä paikkaansa, ja se hylättiin seuraavista syistä.

⁽⁸⁾ Ks. muun muassa neuvoston asetus (EY) N:o 130/2006, annettu 23 päivänä tammikuuta 2006, lopullisen polkumyynitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 23, 27.1.2006, s. 1); neuvoston asetus (EY) N:o 1193/2008, annettu 1 päivänä joulukuuta 2008, lopullisen polkumyynitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan sitruunahapon tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 323, 3.12.2008, s. 1); neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1138/2011, annettu 8 päivänä marraskuuta 2011, lopullisen polkumyynitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 293, 11.11.2011, s. 1).

⁽⁹⁾ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 451/2011, annettu 6 päivänä toukokuuta 2011, lopullisen polkumyynitullin käyttöön otetusta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan päällystetyn hienopaperin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 128, 14.5.2011, s. 1); neuvoston asetus (EY) N:o 2093/2002, annettu 26 päivänä marraskuuta 2002, lopullisen polkumyynitullin käyttöön otetusta Intiasta peräisin olevan teksturoidun polyesterifilamenttilangan (PTY) tuonnissa ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 323, 28.11.2002, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Katso alaviite 8.

- (21) Ensinnäkin Yuanpingin väite on virheellinen niiden tapausten osalta, joihin tavoitevoiton arvioinnissa viitattiin (joista vain muutama on mainittu asetuksessa). Kaikissa näissä tapauksissa, myös Yuanpingin tarkoittamassa asetuksessa, tavoitevoitto oli määritetty joko väliaikaisesti tai lopullisesti ennen alkuperäisen tutkimuksen tavoitevoiton määrittämistä.
- (22) Toiseksi pannaan tuomion täytäntöön SEUT-sopimuksen 266 artiklan mukaisesti komission on SEUT-sopimuksen 296 artiklan mukaisesti perusteltava alkuperäisessä tutkimuksessa tehdyt päätelmät, joita koskevat perustelut tuomioistuimelle katsoi riittämättömiksi. Tällöin komission on vedottava tietoihin, jotka olivat käytettävissä alkuperäisen tutkimuksen aikana.
- (23) Näin ollen komissio perusteli päätelmät, esimerkiksi 8 prosentin käyttämisen tavoitevoiton, käyttäen ainoastaan tietoja, joihin se oli vedonnut aiemmin alkuperäisessä tutkimuksessa.
- (24) Kaikki komission tässä asetuksessa esittämät tiedot olivat niin ikään saatavilla jo alkuperäisen tutkimuksen aikana tutkinta-aineistossa ja/tai julkisesti. Nämä tiedot toimitettiin Yuanpingille uudelleen tämän tutkimuksen yhteydessä, mikä osoittaa, että komissio ei käyttänyt uusia todisteita esittäessään täydellisemmät perustelunsa.
- (25) Yuanping väitti vielä, että hallinnollinen menettely ei riitä tuomioistuimen toteamien virheiden korjaamiseen.
- (26) Tämä väite hylättiin. Tuomioistuimelle ei todennut, että komission päätelmät olisivat olleet asiallisesti tai merkittävästi virheellisiä. Sen sijaan tuomioistuimelle katsoi, että riidanalaista asetusta ei ollut joiltakin osin perusteltu riittävästi. Asetuksen perusteleva selkeämpi tässä asetuksessa, kuten SEUT-sopimuksen 296 artiklassa edellytetään, on asianmukainen keino panna tuomioistuimen tuomio täytäntöön.
- (27) Lisäksi Yuanping väitti vielä, että luku (10 euroa/tonni), jota komissio käytti tuonnin jälkeisten kustannusten osalta, oli liian alhainen. Tämän väitteen tueksi Yuanping toimitti komissiolle todisteita useiden vuodelta 2016 peräisin olevien laskujen muodossa, joissa tuonnin jälkeiset kustannukset olivat väitetysti suuremmat.
- (28) Tämä väite hylättiin. Tuonnin jälkeisiä kustannuksia koskevat luvut, joita komissio käytti alkuperäisessä tutkimuksessa, olivat peräisin yhteistyössä toimineilta etuyhteydettömiltä tuojilta saaduista todennetuista tiedoista. Tältä osin Yuanping ei kyennyt perustelevaan, miksi komission olisi laskettava tämä luku uudelleen käyttäen alkuperäisen tutkimusajanjakson ulkopuolisia tietoja, joita ei ole todennettu.
- (29) Tämä asetus on asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukainen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Otetaan käyttöön lopullinen 14,6 prosentin suuruinen polkumyyntitulli tuotaessa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaa ja Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd:n (Taric-lisäkoodi B232) valmistamaa oksaalihappoa niin dihydraattina (CUS-numero 0028635-1 ja CAS-numero 6153-56-6) kuin vedettömänäkin (CUS-numero 0021238-4 ja CAS-numero 144-62-7), myös vesiliuoksena, joka kuuluu tällä hetkellä CN-koodiin ex 2917 11 00 (Taric-koodi 2917 11 00 91).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS (YUTP) 2016/2082,

annettu 28 päivänä marraskuuta 2016,

Euroopan unionin sotilasoperaatiosta, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä, hyväksytyyn yhteisen toiminnan 2008/851/YUTP muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan 4 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 10 päivänä marraskuuta 2008 yhteisen toiminnan 2008/851/YUTP ⁽¹⁾, jolla perustettiin EU:n sotilasoperaatio Atalanta, jäljempänä 'Atalanta'.
- (2) Marraskuun 21 päivänä 2014 hyväksytyllä neuvoston päätöksellä 2014/827/YUTP ⁽²⁾ muutettiin yhteistä toimintaa 2008/851/YUTP ja jatkettiin Atalantan voimassaoloa 12 päivään joulukuuta 2016 saakka.
- (3) Atalantan vuoden 2016 strategisen uudelleentarkastelun perusteella todettiin, että Atalantan voimassaoloa olisi jatkettava joulukuuhun 2018 saakka.
- (4) Yhteinen toiminta 2008/851/YUTP olisi muutettava vastaavasti.
- (5) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu niiden Euroopan unionin päätösten ja toimien valmisteluun ja täytäntöönpanoon, joilla on merkitystä puolustuksen alalla. Tanska ei osallistu tämän päätöksen täytäntöönpanoon eikä siten osallistu tämän operaation rahoitukseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan yhteinen toiminta 2008/851/YUTP seuraavasti:

1) Lisätään 14 artiklaan kohta seuraavasti:

"5. Rahoitusohje EU:n sotilasoperaation yhteisiä kustannuksia varten 13 päivänä joulukuuta 2016 alkavalle ja 31 päivänä joulukuuta 2018 päättyvälle kaudelle on 11 064 000 euroa. Neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/528 (*) 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rahoitusohjeen prosenttiosuus on 0 prosenttia.

(*) Neuvoston päätös (YUTP) 2015/528, annettu 27 päivänä maaliskuuta 2015, Euroopan unionin sellaisten operaatioiden yhteisten kustannusten rahoituksen hallinnointijärjestelmän perustamisesta, joilla on sotilaallista merkitystä tai merkitystä puolustuksen alalla (Athene) ja päätöksen 2011/871/YUTP kumoamisesta (EUVL L 84, 28.3.2015, s. 39)."

⁽¹⁾ Neuvoston yhteinen toiminta 2008/851/YUTP, hyväksytty 10 päivänä marraskuuta 2008, Euroopan unionin sotilasoperaatiosta, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä (EUVL L 301, 12.11.2008, s. 33).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2014/827/YUTP, annettu 21 päivänä marraskuuta 2014, Euroopan unionin sotilasoperaatiosta, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä, hyväksytyyn yhteisen toiminnan 2008/851/YUTP muuttamisesta (EUVL L 335, 22.11.2014, s. 19).

2) Korvataan 16 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. EU:n sotilasoperaatio päättyy 31 päivänä joulukuuta 2018.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2016.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

F. MOGHERINI

NEUVOSTON PÄÄTÖS (YUTP) 2016/2083,**annettu 28 päivänä marraskuuta 2016,****siviiliturvallisuusalan uudistamista koskevasta Euroopan unionin neuvontaoperaatiosta Ukrainassa (EUAM Ukraina) annetun päätöksen 2014/486/YUTP muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 28 artiklan, 42 artiklan 4 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 22 päivänä heinäkuuta 2014 päätöksen 2014/486/YUTP ⁽¹⁾ siviiliturvallisuusalan uudistamista koskevasta Euroopan unionin neuvontaoperaatiosta Ukrainassa (EUAM Ukraina).
- (2) Päätöksessä 2014/486/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä (YUTP) 2015/2249 ⁽²⁾, säädettiin EUAM Ukrainan rahoitusohjeesta 30 päivään marraskuuta 2016 saakka ja toimeksiannosta 30 päivään marraskuuta 2017 saakka.
- (3) Neuvosto hyväksyi 12 päivänä toukokuuta 2016 päätöksen (YUTP) 2016/712 ⁽³⁾, jolla mukautetaan 30 päivänä marraskuuta 2016 päättyvän kauden rahoitusohjetta.
- (4) Olisi säädettävä rahoitusohjeesta 1 päivänä joulukuuta 2016 alkavaa ja 30 päivänä marraskuuta 2017 päättyvää kautta varten, ja päätös 2014/486/YUTP olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2014/486/YUTP seuraavasti:

1) Korvataan 14 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. EUAM Ukrainaan liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje 30 päivään marraskuuta 2014 saakka on 2 680 000 euroa. EUAM Ukrainaan liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje 1 päivänä joulukuuta 2014 alkavalla ja 30 päivänä marraskuuta 2015 päättyvällä kaudella on 13 100 000 euroa. EUAM Ukrainaan liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje 1 päivänä joulukuuta 2015 alkavalla ja 30 päivänä marraskuuta 2016 päättyvällä kaudella on 17 670 000 euroa. EUAM Ukrainaan liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje 1 päivänä joulukuuta 2016 alkavalla ja 30 päivänä marraskuuta 2017 päättyvällä kaudella on **20 800 000** euroa. Neuvosto päättää rahoitusohjeesta seuraaville kausille.”

2) Lisätään 17 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Korkealla edustajalla on valtuudet luovuttaa EU:n turvallisuusluokiteltuja tietoja ja EUAM Ukrainaa varten laadittuja asiakirjoja Euroopan raja- ja rannikkovartiostolle, jäljempänä 'Frontex', niitä kutakin vastaavaan, neuvoston päätöksen 2013/488/EU mukaisesti määrittämään, turvallisuusluokittelutasoon asti. Tätä varten vahvistetaan korkean edustajan ja Frontexin väliset järjestelyt.”

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2014/486/YUTP, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2014, siviiliturvallisuusalan uudistamista koskevasta Euroopan unionin neuvontaoperaatiosta Ukrainassa (EUAM Ukraina) (EUVL L 217, 23.7.2014, s. 42).

⁽²⁾ Neuvoston päätös (YUTP) 2015/2249, annettu 3 päivänä joulukuuta 2015, siviiliturvallisuusalan uudistamista koskevasta Euroopan unionin neuvontaoperaatiosta Ukrainassa (EUAM Ukraina) annetun päätöksen 2014/486/YUTP muuttamisesta (EUVL L 318, 4.12.2015, s. 38).

⁽³⁾ Neuvoston päätös (YUTP) 2016/712, annettu 12 päivänä toukokuuta 2016, siviiliturvallisuusalan uudistamista koskevasta Euroopan unionin neuvontaoperaatiosta Ukrainassa (EUAM Ukraina) annetun päätöksen 2014/486/YUTP muuttamisesta (EUVL L 125, 13.5.2016, s. 11).

*2 artikla***Voimaantulo**

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2016.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. ŽIGA

KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2016/2084,
annettu 10 päivänä kesäkuuta 2016,
valtioneusta SA.38132 (2015/C) (ex 2014/NN) Arfealle julkisen palvelun velvoitteesta maksettu
lisäkorvaus

(tiedoksiannettu numerolla C(2016) 3472)

(Ainoastaan italianteksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on edellä mainitun artiklan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾ ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

- (1) Italian viranomaiset ilmoittivat sähköisesti 9 päivänä tammikuuta 2014 SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti Piemonten aluehallinto-oikeuden Arfealle – Aziende Riunite Filovie ed Autolinee, jäljempänä 'Arfea', myöntämästä lisähyvityksestä, joka maksetaan henkilöliikennepalvelujen tarjoamisesta linja-autolla Piemonten alueen, jäljempänä 'alue', myöntämien toimilupien perusteella vuosina 1997–1998, jäljempänä 'tarkastelujakso'.
- (2) Asia kirjattiin numerolla SA.38132. Komissio lähetti 7 päivänä helmikuuta 2014 lisähyvityksen maksamista koskevan tietopyynnön. Sen johdosta alue vahvisti 11 päivänä maaliskuuta 2014 maksaneensa lisähyvityksen Arfealle 7 päivänä helmikuuta 2014, eli Italian hallituksen ilmoitettua toimenpiteestä komissiolle. Toimenpidettä käsitellään sen vuoksi ilmoittamattomana toimenpiteenä.
- (3) Italian viranomaiset toimittivat lisätietoja 7 päivänä huhtikuuta 2014 ja 21 päivänä toukokuuta 2014. Komissio lähetti 24 päivänä heinäkuuta 2014 tietopyynnön, jonka johdosta Italian viranomaiset lähettivät lisätietoja 20 päivänä elokuuta 2014.
- (4) Komissio ilmoitti Italialle 23 päivänä helmikuuta 2015 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely kyseisestä tuesta. Italian viranomaiset esittivät omat huomautuksensa menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä 16 päivänä huhtikuuta 2015 päivätyllä kirjeellä.
- (5) *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²⁾ julkaistussa päätöksessään menettelyn aloittamisesta komissio pyysi asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa tästä toimenpiteestä.
- (6) Ainoa kolmas osapuoli, joka esitti huomautuksia menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä, oli Arfea eli toimenpiteen edunsaaja. Huomautukset vastaanotettiin 30 päivänä heinäkuuta 2015 ja lähetettiin eteenpäin Italialle 18 päivänä elokuuta 2015 kommentoitavaksi. Italian huomautukset toimitettiin 24 päivänä syyskuuta 2015 päivätyllä kirjeellä.

⁽¹⁾ EUVL C 219, 3.7.2015, s. 12.

⁽²⁾ Ks. alaviite [1].

2. YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TUESTA

2.1. Yritys ja tarjotut palvelut

- (7) Arfea on yksityisyrittäjä, joka tuottaa yksityisiä kaupallisia kuljetuspalveluja sekä julkisia paikallisliikennepalveluja toimilupien perusteella. Italian viranomaisten mukaan Arfea liikennöi useilla reiteillä toimiluvan haltijana Alessandrian ja Astin provinseissa, jäljempänä 'provinssit', tarkastelukauden (vuodet 1997 ja 1998) aikana. Yritys tuotti myös muita yksityisiä palveluita esim. turisteille sekä vuokrasi busseja.
- (8) Italian viranomaisten antamien tietojen mukaan alue on jo maksanut julkista tukea Arfealle edellä mainitusta palvelusta vuosien 1997–1998 aikana lain nro 151/1981⁽³⁾ ja aluelain nro 16/1982 täytäntöönpanosta 16 päivänä helmikuuta 1984 annetun aluehallinnon kehyspäätöksen (Delibera della Giunta Regionale eli D.G.R.) nro 658–2041 perusteella, jäljempänä 'vuoden 1984 kehyspäätös'⁽⁴⁾. Kyseisissä laeissa vahvistettiin säännöt matkustajaliikennepalvelua tarjoavien yksiköiden tai yritysten investointeihin ja toiminta-alijäämien kattamiseen tarkoitettujen julkisten avustusten myöntämiseksi. Aluelain nro 16/82 1 §:n mukaisesti tällaisia palveluita ovat "tavallisesti ihmisten tai tavaroiden jatkuvaan tai jaksoittaiseen yhteiskuljetukseen tarkoitettut palvelut, joissa on tariffit, aikataulut, vuorotiheydet ja ennalta määritellyt reitit sekä eriytmätön tarjonta". Vuonna 1997 Arfea pyysi ja sai lisää julkisia avustuksia alueelta lain nro 472/1999 12 §:n perusteella vuodelle 1997. Tämä avustus myönnettiin Arfealle yli kymmenen vuotta ennen kuin komissio lähetti Italian valtiolle ensimmäisen tietopyynnön, joten näitä avustuksia ei arvioida tässä päätöksessä.
- (9) Vuonna 2007, sen jälkeen kun Consiglio di Stato (Italian korkein hallinto-oikeus) oli antanut tuomion, joka koski julkisen palvelun hyvityksen myöntämistä takautuvasti kuljetuspalvelun tarjoajille suoraan komission asetuksen (ETY) N:o 1191/69⁽⁵⁾ mukaisesti kansallisen lainsäädännön⁽⁶⁾ nojalla saadun hyvityksen lisäksi, Arfea pyysi kyseisen asetuksen perusteella alueelta lisähyvitystä tarjoamastaan julkisesta palvelusta perustellen tätä sillä, että se oli kärsinyt taloudellisista haitoista, joita oli aiheutunut sille vuosina 1997 ja 1998 asetetuista julkisen palvelun velvoitteista. Arfean mukaan saadun tuen määrä kansallisen lainsäädännön mukaisesti laskettuna ei korvannut täysimääräisesti julkisen palvelun velvoitteiden aiheuttamaa alijäämää. Alue hylkäsi pyynnön ilmoituksissaan, jotka on päivätty 14 päivänä toukokuuta 2007 ja 25 päivänä tammikuuta 2008. Muutoksenhakupyynnössään nro 913/2007 ja 438/2008 Arfea ja muut palvelutarjoajat valittivat mainituista ilmoituksista, joissa oli hylätty heidän lisätukea koskevat pyyntönsä.

2.2. Piemonten aluehallinto-oikeuden (Tribunale Amministrativo Regionale del Piemonte – TAR Piemonte) tuomiot

- (10) Piemonten aluehallinto-oikeus hyväksyi 18 päivänä helmikuuta 2010 antamissaan tuomioissa (tuomiot ("Sentenze") nro 976 ja 977/2010), Arfean valitukset ja päätti, että tämä oli asetuksen (ETY) N:o 1191/69 mukaisesti oikeutettu lisäkorvaukseen tarjoamastaan julkisesta palvelusta.
- (11) Näissä tuomioissa aluehallinto-oikeus totesi, ettei julkista palvelua tarjoavalta yritykseltä voida evätä pyyntöä, joka koskee tällaisen palvelun toteuttamisen yhteydessä tosiasiallisesti aiheutuneiden kustannusten korvaamista. Italian soveltama riittämätön korvaus olisi tarkoittanut epäoikeudenmukaista haittaa toimiluvan haltijalle. Lisäksi aluehallinto-oikeus katsoi, että Arfea oli oikeutettu saamaan julkisen palvelun hyvityksen, vaikkei se olisi aikaisemmin pyytänyt julkisen palvelun velvoitteiden poistamista. Aluehallinto-oikeuden mukaan alueen oli määriteltävä Arfealle maksettavan lisähyvityksen tarkka määrä sellaisten yrityksen tilinpäätöksestä saatavien luotettavien tietojen perusteella, joista ilmenee Arfean julkisen palvelun velvoitteeseen liittyvän toiminnan

⁽³⁾ Legge 10 aprile 1981, n. 151 Legge quadro per l'ordinamento, la ristrutturazione ed il potenziamento dei trasporti pubblici locali. Istituzione del Fondo nazionale per il ripiano dei disavanzi di esercizio e per gli investimenti nel settore (GU n. 113 del 24.4.1981), luettavissa osoitteessa: <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:legge:1981-04-10;151>

⁽⁴⁾ Legge regionale 23 luglio 1982, n. 16. Interventi finanziari della Regione nel settore del trasporto pubblico di persone (B.U. 28 luglio 1982, n. 30), luettavissa osoitteessa: <http://arianna.consiglioregionale.piemonte.it/base/leggi/11982016.html>.

⁽⁵⁾ Neuvoston asetukset (ETY) N:o 1191/69, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1969, julkisten palvelujen käsitteeseen rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä olennaisesti kuuluvia velvoitteita koskevista jäsenvaltioiden toimenpiteistä, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL L 156, 28.6.1969, s. 1).

⁽⁶⁾ Tuomio (Sentenza) nro 5043, annettu 28 päivänä elokuuta 2006.

kustannusten ja vastaavien tulojen välinen erotus. Alue ei kuitenkaan laskenut aluehallinto-oikeuden määräämän, Arfealle maksettavan hyvityksen määrää.

- (12) Aluehallinto-oikeus nimitti 14 päivänä helmikuuta 2013 antamissaan määräyksissä (ordinanze istruttorie) nro 198 ja 199 asiantuntijan tarkistamaan, olivatko Arfean vaatimat summat (1 446 526 euroa vuonna 1997 ja 421 884 euroa vuonna 1998) laskettu asetuksen (ETY) N:o 1191/1969 ja Altmark-tuomion 87–95 kohdan mukaisesti. (7) Aluehallinto-oikeuden 10 päivänä lokakuuta 2013 antamista tuomioista (giudizio per l'ottemperanza) nro 1070 ja 1071/2013 selviää, että asiantuntijan vahvistama Arfealle maksetusta liian pienestä hyvityksestä aiheutunut taloudellinen haitta oli 1 196 780 euroa vuonna 1997 ja 102 814 euroa vuonna 1998. Aluehallinto-oikeus määrätti lisähyvityksen määrän, jonka alue oli velvollinen maksamaan Arfealle, ja määräsi, että nämä summat oli maksettava viimeistään 7 päivänä helmikuuta 2014. Italian viranomaiset vahvistivat, että alue on maksanut nämä summat Arfealle 7 päivänä helmikuuta 2014.
- (13) Alue on maksanut Arfealle nämä lisähyvitykset tuomioiden nro 1070 ja 1071/2013 johdosta. Kyseiset maksut muodostavat ilmoittamattoman toimenpiteen, ja ne ovat tämän päätöksen kohteena.

2.3. Lisähyvityksen määrä

- (14) Kuten edellisessä jaksossa on selitetty, aluehallinto-oikeus nimitti asiantuntijan määrittelemään lisähyvityksen määrän, jonka alue on Arfealle velkaa. Asiantuntija esitti 17 päivänä kesäkuuta 2013 kaksi raporttia, joista toinen koski vuotta 1997 ja toinen vuotta 1998. Asiantuntija teki kirjanpito- ja korjauksia hyvityksen summia koskeviin laskelmiin, jotka Arfean konsultit olivat tehneet, mutta vahvisti, että lisähyvityksen laskentatapa oli linjassa asetuksen (ETY) N:o 1191/69 10 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen kanssa sekä Altmark-tuomion 87–95 kohdan kanssa. Asiantuntijan käyttämä laskentatapa oli seuraava:
- (a) Lasketaan julkisen palvelun velvoitteen toteuttamisesta aiheutuneiden nettokustannusten ja -tuottojen välinen erotus.
- (b) Lasketusta summasta (a) vähennetään Arfealle jo myönnetty julkinen tuki ("vahvistettu maksuvaje").
- (c) Vahvistettua maksuvajetta verrataan sitten taloudellisten nettovaikutusten määrään, "joka vastaa julkisen palvelun velvoitteen täyttämistä julkisen liikenteen harjoittajan kustannuksiin ja tuloihin aiheutuvia positiivisia tai negatiivisia kokonaisvaikutuksia". (8) Tätä varten asiantuntija laski taloudellisten nettovaikutusten määrän Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007 liitteessä I esitettyllä tavalla. (9)
- (15) Raporteissaan asiantuntija selittää, että tarkistuksessa käytetty tieto on alueen varmentamaa. Toisin kuin Italian viranomaiset ovat väittäneet, asiantuntijan mielestä on mahdollista päätellä Arfean tilien perusteella, mitkä olivat niiden julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä aiheutuneet todelliset kustannukset, jotka Piemonten alueen väitetään asettaneen. Asiantuntijan mukaan jotkin kustannuksista voitiin kohdistaa suoraan, kun taas jotkin kustannukset voitiin erottaa vain kohdentamalla nämä kustannukset epäsuorasti Arfean julkisiin ja yksityisiin toimiin. Yleiskustannukset kohdennettiin epäsuorasti Arfean laatimassa ns. "perusmallissa" (modello di base) esitettyjen parametrien perusteella. Arfea on väittänyt laatineensa perusmallin, alueen antamien ohjeiden

(7) Asia C-280/00, Altmark Trans v. Regierungspräsidium Magdeburg, ECLI:EU:C:2003:415.

(8) Katso liite I: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1370/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1).

(9) Liitteen 2 kohdan mukaisesti "vaikutukset on arvioitava vertaamalla tilannetta, jossa julkisen palvelun velvoite täytetään, tilanteeseen, jossa palvelua ei olisi ollut, jos velvoitetta ei olisi täytetty. Taloudellisen nettovaikutuksen laskemisessa toimivaltainen viranomainen noudattaa seuraavaa mallia:

- kustannukset, jotka aiheutuvat toimivaltaisen viranomaisen / toimivaltaisten viranomaisten määräämästä julkisen palvelun velvoitteesta tai joukosta julkisen palvelun velvoitteita, joka sisältyy julkisia palveluhankintoja koskevaan sopimukseen ja/tai yleiseen sääntöön,
 - miinus mahdolliset positiiviset taloudelliset vaikutukset, jotka ovat syntyneet kyseessä olevan julkisen palvelun velvoitteen/velvoitteiden täyttämiseen käytetyssä verkossa,
 - miinus tarifiin perustuvat tulot tai muut tulot, jotka on saatu kyseessä olevaa julkisen palvelun velvoitetta täytettäessä,
 - plus kohtuullinen voitto,
- on yhtä kuin taloudellinen nettovaikutus".

mukaisesti (ns. "Ohjeet 97"). Kyseiset parametrit osoittivat julkisen kaupunkiliikenteen ja kaupunkien välisen julkisen liikenteen prosenttiosuuden toiminnasta alueella ja muiden yksityisten palveluiden (esim. bussien vuokrauksen) prosenttiosuuden. Asiantuntija sovelsi näitä prosenttilukuja yleiskustannuksiin, joista ei väitteen mukaan voitu pitää erillisiä tilejä.

- (16) Mitä tulee yhteensopivuuteen Altmark-tuomion kanssa asiantuntija ei ota kantaa siihen, oliko Arfealle todella annettu hoidettavaksi selkeästi määritellyt julkisen palvelun velvoitteet, koska tämän määrittely ei kuulunut asiantuntijan toimeksiantoon. Asiantuntija vahvistaa, että julkista tukea koskevan laskelman parametrit määriteltiin vuoden 1984 kehyspäätöksessä, ja ettei hänen raporteissaan vahvistettu lisähyvitys ylittänyt määrää, joka on tarpeen, jotta voidaan kattaa kaikki ne kustannukset tai osa niistä kustannuksista, joita julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen aiheuttaa, kun otetaan huomioon kyseisestä toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämistä saatava kohtuullinen voitto.
- (17) Asiantuntija hyväksyy Arfean konsulttien tekemät laskelmat kohtuullisesta voitosta, joka on määritely keskimääräisenä pääoman korvauksena seuraavien oletusten perusteella:
- (a) Investoitu pääoma laskettiin Arfean nettovaroina tilien perusteella (vuonna 1997: 7,98 miljardia Italian liiraa) vähennettynä alueellisten investointitukien määrällä. Summaa vähennettiin sen jälkeen niin, että se heijasti ainoastaan julkisten palveluiden tuottamiseen käytettyjen varojen määrää. Tässä laskennassa käytettiin Arfean toiminnan vastaavaa prosenttiosuutta. Tuloksena vuodelle 1997 saatiin 1,6 miljardia Italian liiraa.
- (b) Konsultin valitseman vaaditun investoidun pääoman tuottolaskentakaavan pohjalta tuoton määräksi asetettiin 12,39 % vuonna 1997 ja 10,81 % vuonna 1998.
- (18) Lopuksi asiantuntija vakuuttaa, että Arfean yksikkökustannukset vuosina 1997 ja 1998 ovat yhdenmukaiset sellaiselle tavanomaiselle, hyvin johdetulle yritykselle aiheutuvien kustannusten kanssa, joka tarjoaa markkinoilla samanlaisia palveluita.
- (19) Tämän johdosta vuosien 1997 ja 1998 lisähyvitykset (1 196 780 euroa vuonna 1997 ja 102 814 euroa vuonna 1998) olisivat vastanneet todennetun tappion ja taloudellisen nettovaikutuksen välistä erotusta vähennettynä alueen jo maksamalla julkisella tuella.

2.4. Toimilupasopimukset

- (20) Italian viranomaiset toimittivat provinssien myöntämät 28 toimilupaa (*disciplinari di concessione*) palveluiden toimittamisesta 27 alueellisella reitillä ja yhdellä alueiden välisellä reitillä. Toimiluvilla oli erilaiset voimassaolopäivät. Osa toimiluvista oli selkeästi voimassa tarkastelukauden aikana, ja osaa ei voitu todistaa uudistetuiksi, vaan pelkästään jälkikäteen muokatuiksi:

Toimilupa	Voimassaolo
1. Alessandria–Voghera (alueiden väliset palvelut)	1996
2. Acqui–Mombaruzzo	15.9.1993–31.12.1993 – todisteet muutoksista, viimeisin syyskuussa 1996
3. Acqui–Spinetta–teollisuuslaitokset (<i>linea operaia</i>)	1996 – todisteet muutoksista, viimeisin lokakuussa 1998
4. Oviglio – Asti fs	18.10.1993–31.12.1993 – todisteet muutoksista, viimeisin syyskuussa 1996
5. Alessandria–Mirabello–Casale	1986 – todisteet muutoksista, viimeisin vuonna 1994
6. Alessandria–Ovada	1.6.97–31.12.97 (allekirjoitettu vuonna 1999 – toimiluvassa mainitaan maksut Arfealta sekä vuonna 1997 että vuonna 1998)
7. Altavilla–Casale	1983 – todisteet muutoksista, viimeisin vuonna 1994

Toimilupa	Voimassaolo
8. Arquata–Spinetta–Alessandria–teollisuuslaitokset (Michelin ja Montedison) (<i>linea operaia</i>)	1997 (allekirjoitettu vuonna 1998)
9. Cassano Spinola–Novi–teollisuuslaitos (ILVA)	15.9.1993–31.12.1993 – todisteet muutoksista, viimeisin lokakuussa 1997
10. Avolasca–Tortona	1.3.1983–31.12.1983 – todisteet muutoksista, viimeisin vuonna 1995
11. Moretti – Acqui Terme	15.9.1993–31.12.1993 – todisteet muutoksista, viimeisin vuonna 1996
12. Novi Ligure – Tortona	1998 (edellinen toimilupa vuodelta 1994 on mainittu)
13. Sarizzola–Tortona	15.9.1993–31.12.1993 – todisteet muutoksista, viimeisin vuonna 1995
14. Fontanile–Alessandria	15.9.93–31.12.93 – allekirjoitettu vuonna 1996
15. Isola s. Antonio – Tortona	8.11.1993–31.12.1993 – todisteet muutoksista, viimeisin vuonna 1996
16. Mombaruzzo–Quattordio	1993 – todisteet muutoksista, viimeisin marraskuussa 1996
17. Altavilla–Alessandria	18.10.1993 – todisteet muutoksista, viimeisin kesäkuussa 1996
18. Arquata–Tortona	29.9.1997–31.12.1998 – allekirjoitettu vuonna 1999
19. Garbagna–Tortona	1997 (allekirjoitettu lokakuussa 1998)
20. Bassignana–Alessandria	18.10.1993–31.12.1993 – todisteet muutoksista, viimeisin vuonna 1997
21. Caldirola–Alessandria	1.4.1996–31.12.1996 – allekirjoitettu marraskuussa 1996
22. Masio–Alessandria	18.10.93–31.12.93 – viimeisimmät muokkaukset sovitettu lokakuussa 1997 huhtikuusta 1997 lähtien
23. Quattordio–Alessandria	Pyyntö vuonna 1993 – todisteet uusimisesta vuosina 1994, 1995, 1996 ja 1997
24. S.Agata Fossili–Tortona	1.4.1992–31.12.1992 – todisteet muutoksista, viimeisin vuonna 1995
25. Torre Garofoli – Tortona	1973 – todisteet muutoksista, viimeisin vuonna 1993
26. Castelnuovo S. – Spinetta M.	1981 – todisteet muutoksista, viimeisin vuonna 1997
27. Acqui–Alessandria	1994 – todisteet muutoksista, viimeisin vuonna 1999
28. Alessandria – Acqui Terme	1994 – todisteet muutoksista, viimeisin vuonna 1996

- (21) Kaikki toimitukset ovat vuosittaisia. Uusiminen on tehtävä uusimispyynnöllä vähintään kuukautta ennen toimituksen päättymistä ja maksamalla toimitusmaksu. Näissä kaikissa vaaditaan, että palvelut tuotetaan täysin yrityksen omalla riskillä. Useissa toimituksissa viitataan alueellisiin tariffitaulukoihin. Viidessä toimituksessa määrätään, ettei palvelun tarjoaminen muodosta oikeutta minkäänlaiseen tukeen tai korvaukseen. Muissa 23 toimituksessa todetaan, että julkisen tuen saaminen riippuu toimitusehtojen noudattamisesta ja että asiaan kuuluvat laskelmat tehdään vuoden 1984 kehyspäätöksen perusteella. ⁽¹⁰⁾

2.5. Menettelyn aloittamisen syyt

- (22) Kuten menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä käy ilmi, komissiolla oli monenlaisia epäilyjä toimenpiteen soveltumisesta sisämarkkinoille.
- (23) Ensinnäkin komissiolla oli epäilyjä sen suhteen, täytyivätkö Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa Altmark asettamat neljä edellytystä.
- (24) Toiseksi komissio ei ollut varma, oliko kyseinen toimenpide vapautettu asetuksen (ETY) N:o 1191/69 17 artiklan 2 kohdassa mainitusta ilmoitusvelvollisuudesta. Erityisesti komissio ei ollut varma, oliko alue määrännyt julkisen palvelun velvoitteen Arfealle yksipuolisesti ja oliko kyseinen hyvitys kaikkien asetuksen (ETY) N:o 1191/69 vaatimusten mukainen. Jos kumpikaan näistä edellytyksistä ei täyty, ilmoitetun toimenpiteen soveltuvuus sisämarkkinoille on arvioitava asetuksessa (EY) N:o 1370/2007 tarkoitetulla tavalla.
- (25) Kolmanneksi komissiolla oli epäilyjä siitä, soveltuiko kyseinen toimenpide sisämarkkinoille asetuksen (EY) N:o 1370/2007 mukaisesti. Komissio kyseenalaisti sen, oliko Arfealle asetettu julkisen palvelun velvoitteita asetuksen (EY) N:o 1370/2007 tarkoittamalla tavalla julkisen palvelun sopimuksena tai yleisten sääntöjen perusteella. Siinä määrin kuin toimitusolosuhteita voidaan pitää julkisen palvelun sopimuksina, komissio epäili, etteivät nämä sopimukset vastata asetuksen (EY) N:o 1370/2007 4 artiklan vaatimuksia, joissa määritellään julkisen palvelusopimuksen pakollinen sisältö. Komissio ei ollut myöskään varma, oliko Arfealle myönnetyn hyvityksen määrä laskettu asetuksen (EY) N:o 1370/2007 mukaisesti liikahyvityksen välttämiseksi.
- (26) Neljänneksi komissiolla oli epäilyjä kyseisen toimenpiteen tarkasta luonteesta. Erityisesti komissio kyseenalaisti sen, voisiko kyseinen toimenpide olla julkisen palvelun korvauksen sijaan vahingonkorvaus virheellisestä toimesta, joka ei muodosta etua SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan tarkoittamalla tavalla.

3. ITALIAN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET

- (27) Italian viranomaiset katsovat lähettämässään lausunnoissa, että ilmoitettu toimenpide on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea erityisesti, koska se ei täytä kaikkia Euroopan unionin tuomioistuimen Altmark-tuomioissa asettamia perusteita. Lisäksi Italian viranomaisten mukaan alueen myöntämä hyvitys ei ollut asetuksen (ETY) N:o 1191/69 eikä asetuksen (EY) N:o 1370/2007 mukainen. Tässä asiassa Italia esitti ensisijaisesti seuraavat väitteet:
- (28) Italian viranomaiset korostivat, ettei tarkasteltavalla jaksolla linja-autoliikenteessä ollut asetettu yksipuolisia eikä sopimusjärjestelyyn perustuvia julkisen palvelun velvoitteita. Italia vahvistaa ensiksi, että Arfean toiminta on perustunut vuosittain uusittavaan toimitukseen. Uusiminen tehdään yrityksen pyynnöstä. Näihin toimituksiin (yhteensä 28, jotka on lueteltu edellä johdanto-osan 19 kappaleessa) sisältyy velvoite käyttää alueen hyväksymää tariffijärjestelmää ennalta määritellyssä aikataulussa vastineena yksinoikeudesta tuottaa kyseistä palvelua, mutta

⁽¹⁰⁾ Vuoden 1984 kehyspäätöksessä määriteltiin "peruskustannusten" määrä linja-auto- ja raitiovaunupalveluille Torinon kaupungissa ja muissa Piemonten kunnissa. Lisäksi päätöksessä eroteltiin tasamaalla ja vuoristossa liikennöivät linjat. Päätöksen 1 artiklassa määrätään, että peruskustannukset määritellään harkittujen ja tiukkojen hallinnollisten kriteereiden perusteella ottaen huomioon myös toimitetun palvelun laatu ja maantieteelliset olosuhteet. Päätöksen 4 artiklan mukaan hakemukseen perustuva peruskustannusten määrä palveluntarjoajan ajamina kilometreinä edusti korkeinta mahdollista julkisen tuen määrää vuositasolla, elleivät palveluntarjoajan todelliset kustannukset olleet peruskustannuksia matalammat. Tässä tapauksessa julkiset tuet myönnettäisiin palveluntarjoajalle syntyneiden todellisten kulujen perusteella.

niissä ei määritellä mitään tiettyä asetuksen (ETY) N:o 1191/69 2 artiklassa tarkoitettua julkisen palvelun velvoitetta. Vastaavasti Italian viranomaisten mielestä näihin toimilupiin ei sisältynyt kyseisiin julkisen palvelun velvoitteisiin liittyviä, etukäteen määriteltyjä hyvityksen parametreja. Hyvityksen myöntäminen jälkikäteen kansallisen tuomioistuimen tuomion perusteella ei olisi yhteensopiva tämän vaatimuksen kanssa.

- (29) Toiseksi kaikissa toimilupa-asiakirjoissa määritellään, että palvelu tuotetaan täysin yrityksen omalla riskillä, ja että siitä syntyvät kustannukset ovat täysin palveluntarjoajan vastuulla. Huolimatta siitä, että Italian viranomaisten myöntämät toimiluvat vaativat palvelun toimittamista kokonaan yrityksen omalla riskillä, Arfea oli jatkuvasti pyytänyt näiden toimilupien pidentämistä.
- (30) Kolmanneksi toimilupa-asiakirjat osoittavat myös, että yrityksen linja-autojen ajamat reitit muuttuivat useita kertoja yrityksen pyynnöstä, ja sen vuoksi voidaan sulkea pois mahdollisuus siitä, että luvan myöntänyt alueen tai provinssin viranomainen olisi asettanut julkisen palvelun velvoitteita edes epäsuorasti.
- (31) Lisäksi Italian viranomaiset selittivät, että vastineena yksinoikeudesta tuottaa kuljetuspalveluita määriteltyjen ehtojen ja pyynnöstä toteutettujen muutosten mukaisesti yritys sai Italian lainsäädännön mukaista toimintatukea korvauksena tuotetuista palveluista vuoden 1984 kehyspäättökseen mukaisesti laskettujen peruskustannusten perusteella. Palvelun peruskustannus laskettiin tuolloin voimassa olleen lainsäädännön mukaisesti (laki nro 151/81 ja aluelaki nro 16/82). Kyseisessä lainsäädännössä säädettiin julkisen paikallisliikenteen kustannuksista myönnettävästä korvauksesta, joka lasketaan tavanomaisten tukikelpoisten menojen perusteella. Tämän oli tarkoitus kattaa yrityksen toiminnasta syntyneet tappiot kokonaan. Italian lainsäädännön mukaan tällaisten toimintatukien tarkoituksena on antaa palveluntuottajalle mahdollisuus saavuttaa taloudellinen tasapaino, kun taas muut tappiot voidaan katsoa palveluntarjoajan tehotoman hallinnon aiheuttamiksi. Sen vuoksi on nimenomaisesti säädetty, että yrityksen on vastattava tällaisista tappioista sillä perusteella, että se ei ole toteuttanut kaikkia niitä toimenpiteitä, jotka tarvitaan kustannusten vähentämiseksi ja tuottojen lisäämiseksi.
- (32) Italian viranomaiset myös vahvistavat, että jälkikäteen maksetun lisähyvityksen määrä, jonka tuomioistuimen valtuuttama asiantuntija on laskenut, rikkoo selvästi asetuksen (ETY) N:o 1191/69 10 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa vahvistettuja yleisten hyvitysmenettelyjen vaatimuksia. Italian viranomaisten mukaan tuomioistuimen konsultoima asiantuntija analysoi pelkästään yrityksen käyttämän konsultin esittämät kustannukset ja tuotot, jotka oli määritelty jälkikäteen ja tilejä kunnolla erittelemättä. Tämän jälkeen se päätteli, että muutamaa eroavaisuutta lukuun ottamatta laskettu lopputulos oli perimmiltään oikein.
- (33) Italian viranomaiset katsovat edelleen, ettei hyvitys vastaa myöskään asetuksessa (EY) N:o 1370/2007 vahvistettuja vaatimuksia. Erityisesti hyvityksen määrän laskennassa ei ollut noudatettu asetuksen (EY) N:o 1370/2007 liitteessä I esitettyä menetelmää, joka on tarkoitettu julkisen palvelun velvoitteiden noudattamisesta aiheutuvan taloudellisen nettovaikutuksen laskemiseksi.
- (34) Lopuksi Italian viranomaiset väittävät, että aluehallinto-oikeuden tuomioissa määrättiin taloudellisen hyvityksen maksamisesta Arfealle palveluvelvoitteiden täyttämistä vuosina 1997 ja 1998, mutta siinä ei myönnetty korvausta vahingoista, jotka aiheutuivat siitä, että näitä hyvityksiä ei ollut maksettu. Italian viranomaiset selittivät, että Arfea jätti 6 päivänä kesäkuuta 2014 hakemuksen vahinkojen korvaamisesta aluehallinto-oikeuden jo myöntämän hyvityksen lisäksi. Italian viranomaisten mukaan tämä osoittaisi, että aluehallinto-oikeuden Arfealle myöntämä hyvitys, joka on tämän päätöksen kohteena, ei ollut käsitettävissä vahingonkorvaukseksi.

4. ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN HUOMAUTUKSET

- (35) Ainoa asianomainen osapuoli, joka esitti huomautuksia menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä, oli Arfea eli toimenpiteen edunsaaja. Arfea esitti kommentissaan eriävän mielipiteensä näkemyksistä, jotka komissio esitti menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä.
- (36) Arfea väittää ensinnäkin, että komission pitäisi arvioida kyseessä olevan toimenpiteen soveltuvuutta sisämarkkinoille ja laillisuutta pelkästään asetuksen (ETY) N:o 1191/69 mukaisesti eikä asetuksen (EY) N:o 1370/2007 mukaisesti. Arfea katsoo, että asetusta (EY) N:o 1370/2007 ei voi soveltaa tilanteissa, jotka ovat tapahtuneet ennen sen voimaantuloa eli ennen 3 päivää joulukuuta 2009, kuten yleisen tuomioistuimen asiassa T-92/11, *Andersen*, 20 päivänä maaliskuuta 2013 antamassa tuomiossa todetaan. Arfea vahvistaa kuitenkin, että sille myönnetty hyvitys on joka tapauksessa asetuksen (EY) N:o 1370/2007 vaatimusten mukainen.

- (37) Toiseksi Arfea väittää, että sille oli asetettu asetuksen (ETY) N:o 1191/69 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu julkisen palvelun velvoite. Arfean mukaan paikallinen julkinen liikenne luokitellaan julkiseksi palveluksi. Italiassa näiden palvelujen tarjoaminen annetaan tehtäväksi hallinnollisina toimilupina ja näiden palveluiden tarjoamiseen liittyvistä julkisen palvelun velvoitteista olisi määrätty toimilupasopimuksessa samoin kuin näihin toimilupasopimuksiin liitetyissä sopimuksissa. Arfean tapauksessa nämä julkisen palvelun velvoitteet koskisivat toimintaohjelmia, linja-autoreittejä, pysäkkejä ja tariffeja. Siltä osin mitä tulee toimiluvassa olevaan määräykseen, että palvelut tuotettaisiin yrityksen omalla riskillä, Arfea väittää tämän liittyvän matkustajien ja kolmansien osapuolten turvallisuuteen yleisen liiketoimintariskin sijaan.
- (38) Kolmanneksi Arfea väittää, että vaikka se ei ollut pyytänyt näiden julkisen palvelun velvoitteiden lopettamista asetuksen (ETY) N:o 1191/69 4 artiklan mukaisesti, tämä ei poista sen oikeutta saada hyvitystä asetuksen (ETY) N:o 1191/69 mukaisesti. Arfean mukaan asetuksen (ETY) N:o 1191/69 4 artiklassa säädetty toimenpide ei koskisi julkisen palvelun velvoitteita, jotka on asetettu yritykselle asetuksen (ETY) N:o 1191/69 voimaantulon jälkeen. Tätä asetuksen (ETY) N:o 1191/69 4 artiklan tulkintaa tukee Arfean mukaan unionin tuomioistuimen asiassa C-518/12, CTP, 3 päivänä maaliskuuta 2014 antama tuomio.
- (39) Neljänneksi Arfea väittää Piemonten aluehallinto-oikeuden myöntämän hyvityksen määrän laskennasta, ettei komissio voi kyseenalaistaa tuomioistuimen valtuuttaman asiantuntijan raporttia, koska se on esitekninen toiminto, joka kuuluisi nimenomaisesti kansallisten tuomioistuinten vastuulle. Joka tapauksessa Arfea katsoo, että hyvityksen laskennassa käytetyt parametrit olisi määritelty etukäteen paikallisneuvoston 16 päivänä helmikuuta 1984 antamassa päätöksessä, eikä sille maksettu hyvitys olisi ollut liian suuri. Kyseiset hyvitykset olisivat siten asetuksen (ETY) N:o 1191/69 vaatimuksia vastaavat.
- (40) Viidenneksi Arfean mukaan edellä johdanto-osan 37–39 kappaleessa yhteenvetona esitettyjä väitteitä voitaisiin soveltaa myös arvioitaessa, onko kyseessä oleva hyvitys asetuksen (EY) N:o 1370/2007 vaatimusten mukainen. Kuitenkin mitä tulee siihen, ovatko hyvitykset komission menettelyn aloittamista koskevan päätöksen johdanto-osan 64 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa mainittujen asetuksen vaatimusten mukaisia, Arfea katsoo, ettei kyseisiä vaatimuksia voida soveltaa tässä tapauksessa. Arfean mukaan olisi laillisesti ja loogisesti mahdotonta osoittaa, että näitä vaatimuksia noudatetaan, koska kyseessä oleva tilanne on tapahtunut useita vuosia ennen asetuksen (EY) N:o 1370/2007 voimaantulopäivää.
- (41) Viimeiseksi Arfea väittää, että Piemonten alueen aluehallinto-oikeuden sille myöntämät hyvitykset olisivat neljän Altmark-ehdon mukaisia. Ensiksi Arfealle olisi annettu selvästi määriteltyjä julkisen palvelun velvoitteita ensimmäisen Altmark-ehdon mukaisesti. Toiseksi hyvityksessä käytettävät parametrit olisi asetettu etukäteen alueneuvoston 16 päivänä helmikuuta 1984 tekemässä päätöksessä läpinäkyvällä ja objektiivisella tavalla toisen Altmark-ehdon mukaisesti. Kolmanneksi asiantuntijaraportissa olisi ilmoitettu, ettei hyvitys ylittänyt julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisen kustannuksia, mukaan lukien kohtuullinen voitto, kolmannen Altmark-ehdon mukaisesti. Lopuksi Arfea olisi neljännen Altmark-ehdon mukainen hyvin johdettu keskivertoyritys, mistä on osoituksena se, että yrityksen keskimääräiset kustannukset kilometriä kohti alittivat alueelliset peruskustannukset.

5. KOMMENTIT KOLMANNEN OSAPUOLEN HUOMAUTUKSISTA

- (42) Arfean huomautuksista antamissaan kommentteissa Italian viranomaiset vahvistavat uudelleen menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä antamissaan kommentteissaan ilmaisemansa kantansa ilman lisäkommentteja.

6. TUEN ARVIOINTI

6.1. Tuen olemassaolo

- (43) Perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(44) Tämän vuoksi toimenpide on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- etu on valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty,
- toimenpide suosii valikoivasti jotakin yritystä tai tuotannonalaa,
- toimenpide vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua,
- toimenpide vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

6.1.1. Valtion toimenpiteeksi katsominen ja valtion varat

(45) Komissio toteaa, että aluehallinto-oikeuden antamat tuomiot velvoittavat alueen maksamaan Arfealle lisähyvityksen aikataulun mukaisten linja-autoliikennepalvelujen tuottamisesta alueellisilla reiteillä vuosina 1997 ja 1998. Asiantuntija vahvisti, että Arfea kärsi taloudellista haittaa, koska hyvitys, joka oli maksettu sille väitetyistä asetetuista julkisen palvelun velvoitteista, oli liian alhainen (1 196 780 euroa vuonna 1997 ja 102 814 euroa vuonna 1998). Alue maksoi määrän Arfealle 7 päivänä helmikuuta 2014 tuomioita noudattaakseen.

(46) Se, että kansallinen tuomioistuin on velvoittanut alueen maksamaan yritykselle hyvityksen, ei muuta sitä, että toimenpide voidaan katsoa valtiontueksi, sillä kyseisen valtion kansalliset tuomioistuimet ovat valtion elimiä ja niitä sitoo vilpittömän yhteistyön velvoite. ⁽¹⁾

(47) Näin ollen toimenpide on valtion toimenpide, ja hyvityksen maksamiseen käytetyt varat ovat valtion varoja.

6.1.2. Valikoiva taloudellinen etu

(48) Komissio toteaa, että Arfea harjoittaa taloudellista toimintaa eli henkilöliikennettä korvausta vastaan. Näin ollen Arfeaa on pidettävä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna yrityksenä.

(49) Toimenpidettä olisi lisäksi pidettävä valikoivana, sillä se on tarkoitettu yksinomaan Arfean hyödyksi.

(50) Altmark-tuomion mukaan valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty hyvitys, joka on vastike edunsaajayritysten suorittamista sellaisista palveluista, jotka johtuvat julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisestä, ei anna kyseisille yrityksille taloudellista etua eikä ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea, mikäli seuraavat neljä perustetta täyttyvät:

- ensinnäkin edunsaajayrityksen tehtäväksi on tosiasiasa annettava julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen ja nämä velvoitteet on määriteltävä selvästi;
- toiseksi ne parametrit, joiden perusteella hyvitys lasketaan, on vahvistettava etukäteen objektiivisesti ja läpinäkyvästi;
- kolmanneksi hyvitys ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen, jotta voidaan kattaa kaikki ne kustannukset tai osa niistä kustannuksista, joita julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen aiheuttaa, kun otetaan huomioon kyseisestä toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämisestä saatava kohtuullinen voitto;
- neljänneksi, kun julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisestä vastaavaa yritystä ei valita julkisia hankintoja koskevassa menettelyssä, tarvittavan hyvityksen taso on määriteltävä tarkastelemalla sellaisia kustannuksia, joita hyvin johdetulle ja asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisen kannalta riittävillä kuljetusvälineillä varustetulle keskiverto yritykselle aiheutuisi kyseisten velvoitteiden täyttämisestä, kun otetaan huomioon toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämisestä saatava kohtuullinen voitto.

⁽¹⁾ Asia C-527/12, komissio v. Saksa, ECLI:EU:C:2014:2193, 56 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö. Ks. myös asia C-119/05, Lucchini, ECLI:EU:C:2007:434, 59 kohta.

- (51) Altmark-tuomion mukaan kaikkien neljän perusteen on täytyttävä kumulatiivisesti, jotta voidaan sulkea pois taloudellisen edun syntyminen tilanteessa, jossa yritykset saavat hyvitystä niille asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseksi.

(a) Ensimmäinen Altmark-ehto

- (52) Ensimmäisen Altmark-ehdon osalta komissio huomauttaa ensinnäkin, että jäsenvaltioiden on osoitettava, että julkisen palvelun velvoite on asetettu tietyille yritykselle ja että tällaisen julkisen palvelun velvoitteen asettaminen on perusteltua yleisen edun nimissä. ⁽¹²⁾ Italian viranomaiset eivät kuitenkaan selittäneet, minkälaisia yleisen edun nimissä perusteltuja julkisen palvelun velvoitteita Arfealle oli asetettu. Päinvastoin ne väittivät, ettei Arfealle ollut asetettu julkisen palvelun velvoitteita.

- (53) Toiseksi komissio huomauttaa, että julkisen palvelun velvoitteen käsite liittyy toiminnanharjoittajalle asetettuihin ehtoihin, joita toiminnanharjoittaja, jos se ajattelisi omaa kaupallista etuaan, ei täyttäisi tai ei täyttäisi vastaavassa määrin ilman palkkiota. Lisäksi viranomaisen on määriteltävä selkeästi nämä ehdot toimeksiannossaan. Arfea ei ole tältä osin pystynyt selittämään tarkasti, mitä julkisen palvelun velvoitteita sille on asetettu, eikä osoittamaan, että nämä velvoitteet on selkeästi määriteltyjä toimeksiannossa. Lisäksi komissio katsoo johdanto-osan 77–82 kappaleessa selitetyistä syistä, että on merkittäviä viitteitä siitä, ettei tällaisia selkeästi määriteltyjä julkisen palvelun velvoitteita ole asetettu Arfealle.

(b) Toinen Altmark-ehto

- (54) Toisesta Altmark-ehdosta komissio huomauttaa, ettei aluehallinto-oikeuden Arfealle myöntämän hyvityksen laskentaparametreja ollut päätetty etukäteen. Niiden määrittelyn perustana oli pelkästään asiantuntijan jälkikäteen laatima laskelma, joka perustui useisiin heikosti perusteltuihin oletuksiin ja erottelemattomiin tileihin.

- (55) Arfean väitteistä poiketen ei voida päätellä, että nämä hyvitysten laskentaparametrit olisi määritelty alueneuvoston 16 päivänä helmikuuta 1984 antamassa päätöksessä. Aluehallinto-oikeuden Arfealle myöntämät hyvitykset ovat kuin ovatkin lisähyvityksiä, joiden nimenomainen tarkoitus on kattaa Arfealle väitetyistä asetetuista julkisen palvelun velvoitteista aiheutuva taloudellinen taakka, jota ei ollut täysin katettu hyvityksillä, jotka oli jo myönnetty alueneuvoston 16 päivänä helmikuuta 1984 antaman päätöksen soveltamiseksi.

- (56) Tällainen lähestymistapa on toisen Altmark-ehdon vastainen, ja tällä perusteella myönnetty hyvitys olisi valtionapua. Unionin tuomioistuin on todellakin tehnyt Altmark-tuomiossa selväksi, että "[SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa] tarkoitettun valtiontuen käsitteen alaan kuuluu myös rahoituksellinen toimenpide, jolla jäsenvaltio korvaa yrityksen kärsimiä tappioita ilman, että tällaisen korvauksen parametrit on vahvistettu etukäteen, silloin kun jälkikäteen ilmenee, että tiettyjen palvelujen toteuttaminen julkisen palvelun velvoitteiden täytäntöönpanemiseksi ei ole ollut taloudellisesti kannattavaa" ⁽¹³⁾.

- (57) Tämän vuoksi komissio katsoo, ettei ilmoitettu toimenpide täytä toista Altmark-ehdtoa.

(c) Kolmas Altmark-ehto

- (58) Kolmannen Altmark-ehdon osalta komissio on ensisijaisesti sitä mieltä, että kun yritys toteuttaa sekä julkisen palvelun velvoitteen alaisia toimintoja että toimintoja, joihin ei sovelleta kyseisiä velvoitteita, ei ole mahdollista määritellä tarkasti, mitkä ovat julkisen palvelun velvoitteen täyttämiseen liittyvät kustannukset, kun palveluntarjoaja ei ole erotellut tileillään selkeästi eri toimintoja.

⁽¹²⁾ Ks. asia T-17/02, Fred Olsen, ECLI:EU:T:2005:218, 216 kohta, asia T-289/03, BUPA ym., ECLI:EU:T:2008:29, 166–169 ja 172 kohta.
⁽¹³⁾ Asia C-280/00, Altmark Trans v. Regierungspräsidium Magdeburg, ECLI:EU:C:2003:415, 91 kohta.

- (59) Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa Italian viranomaiset ovat väittäneet, ettei Arfea ole eriyttänyt riittävästi tilejä niiden toimintojen, joihin väitetään sovellettavan Piemonten alueen asettamia julkisen palvelun velvoitteita, ja muiden toimintojen välillä. Komissio ei ollut myöskään varma, oliko Arfea toteuttanut tällaisen tilien eriyttämisen. Arfea ei kommentoinut tätä ongelmaa. Lisäksi Arfean tiliotteissa, joita tuomioistuimen valtuuttama asiantuntija käytti määritellessään hyvitysten määrää, ei mitenkään erotella Arfean eri toimintoja. Tuomioistuimen valtuuttama asiantuntija on kohdentanut kustannukset jälkikäteen Arfean konsulttien laatiman mallin perusteella. Kyseisessä mallissa määritellään kustannusten prosenttiosuudet, jotka kohdennetaan Arfean eri toimintoihin.
- (60) Toiseksi komissio katsoo, että voitot, jotka asiantuntija otti huomioon hyvityssummien laskennassa, ovat suurempia kuin mitä voidaan pitää kohtuullisena voittona kolmannen Altmark-ehdon mukaisesti.
- (61) Asiantuntija katsoi, että investoidun pääoman tuotto vuonna 1997 (12,89 %) ja vuonna 1998 (10,81 %) oli kohtuullinen: nämä määrät perustuivat Italian 10 vuoden valtionvelkakirjojen tuottoon (6,8 % vuonna 1997) lisättyinä keskimääräisellä riskipreemiolla (4,8 % vuonna 1997) ylöspäin korjattuna (1,28:lla vuonna 1997), jotta voidaan ottaa huomioon Arfean oma taloudellinen tilanne.
- (62) Komissio katsoi tältä osin, että asiantuntijan määrittelemä riskipremio on huomattavan korkea, koska riski, jolle Arfea altistui, oli melko rajallinen. Arfea todellakin tarjosi toimiluvan mukaisia palveluita yksinoikeudella, mikä suojasi sitä muiden toimijoiden kilpailulta, ja asiantuntijan määrittelemä hyvitys korvasi väitetyn täyden kustannuksen, joka aiheutui julkisen palvelun velvoitteen täyttämisestä.
- (63) Lisäksi komissio toteaa, että vaikka asiantuntija huomautti kuljetussektorin hyötyneen markkinatasoa pienemmästä keskimääräisestä riskistä, se korjasi riskipreemiota ylöspäin huomioidakseen Arfean oman taloudellisen riskin, joka oli toimialan keskiarvoa suurempi. Asiantuntija ei näin ollen huomionnut tyypillistä kuljetusyrityksen riskiä, vaan Arfean oman riskin, joka oli suurempi kuin toimialan keskimääräinen riski.
- (64) Edellisen perusteella komissio katsoo, että kolmas Altmark-ehto ei täyty.

(d) Päätelmät

- (65) Kun otetaan huomioon Altmark-ehtojen kumulatiivinen luonne ja se, että käsiteltävä asia ei täytä kolmea ensimmäistä Altmark-ehtoa, komission ei tarvitse tutkia, täyttyykö neljäs Altmark-ehto.
- (66) Edellä mainitun perusteella komissio katsoo, ettei Arfealle tarkastelukauden aikana suoritetuista palveluista maksettu lisähyvitys täytä neljää kumulatiivista Altmark-ehtoa, vaan että se antaa yritykselle valikoivan taloudellisen edun SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

6.1.3. Kilpailun vääristyminen ja vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan

- (67) Komissio huomauttaa ensiksi, että kyseiset hyvitykset myönnettiin Arfealle kahdella Piemonten aluehallinto-oikeuden 10 päivänä lokakuuta 2013 antamalla tuomiolla ja että Piemonten alue maksoi ne 7 päivänä helmikuuta 2014, toisin sanoen kauan sen jälkeen, kun linja-autoliikenteen matkustajaliikennemarkkinat oli avattu kilpailulle Euroopan unionissa.
- (68) Tältä osin unionin tuomioistuin huomautti Altmark-tuomiossaan, että useat jäsenvaltiot olivat vuodesta 1995 alkaen avanneet joitakin liikennemarkkinoita muiden jäsenvaltioiden yritysten kilpailulle, ja useat yritykset olivat jo tuolloin tarjonneet paikallisia ja alueellisia liikennepalveluja muissa jäsenvaltioissa kuin omiinsa.

- (69) Tämän vuoksi on katsottava, että Arfealle mahdollisesti myönnetty hyvitys saattaa vääristää linja-autolla tarjottavien henkilöliikennepalvelujen kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan siinä määrin, että tällä on kielteinen vaikutus muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden kuljetusyritysten mahdollisuuteen tarjota palvelujaan Italiassa. Tämä vahvistaa Arfean markkina-asemaa, sillä yritys vapautetaan kustannuksista, joista sen olisi muutoin vastattava tavanomaisessa toiminnassaan.
- (70) Komissio huomauttaa lisäksi, että Arfea toimii myös muilla markkinoilla, esimerkiksi yksityisten liikennepalvelujen alalla, joten se kilpailee unionin muiden näillä markkinoilla toimivien yritysten kanssa. Arfealle myönnetty hyvitys saattaa myös vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kyseisillä markkinoilla.
- (71) Tämän vuoksi komissio katsoo, että toimenpide vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

6.1.4. Päätelmät

- (72) Edellä esitetyistä syistä komissio katsoo, että ilmoitettu toimenpide on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

6.2. Asetuksessa (ETY) N:o 1191/69 tarkoitettu ilmoitusvelvollisuudesta vapauttaminen

- (73) Jotta voitaisiin aluehallinto-oikeuden perusteluiden mukaisesti katsoa, että Arfea oli oikeutettu asetuksen (ETY) N:o 1191/69 mukaiseen lisähyvitykseen julkisen palvelun velvoitteista, Arfean olisi pitänyt hankkia oikeus saada lisäkorvausta tuolla hetkellä, jolloin se tarjosi näitä palveluita, ja näiden hyvitysmaksujen olisi pitänyt kuulua ilmoitusmenettelyn ulkopuolelle asetuksen (ETY) N:o 1191/69 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Muutoin siinä määrin kuin hyvitys on SEUT-sopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, hyvityksen ilmoittamatta jättäminen olisi tehnyt hyvityksestä sääntöjenvastaisen SEUT-sopimuksen 108 artiklan mukaisesti. Asetuksen 17 artiklan 2 kohdan perusteella asetuksen nojalla maksettavia hyvityksiä ei koske SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu alustava ilmoitusmenettely eli ilmoitusvelvollisuus.
- (74) Kuten Combus-tuomio on osoittanut, julkisen palvelun velvoitteista maksettavan hyvityksen käsitettä on kyseisen säännöksen puitteissa tulkittava hyvin suppeasti.⁽¹⁴⁾ Asetuksen (ETY) N:o 1191/69 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vapautus ilmoitusmenettelystä koskee ainoastaan yritykselle yksipuolisesti asetuksen 2 artiklan mukaisesti asetetuista julkisen palvelun velvoitteista maksettavaa hyvitystä, joka on laskettu asetuksen 10–13 artiklan (yleiset hyvitysmenettelyt) mukaisesti. Vapautusta ei sovelleta 14 artiklassa määriteltyihin julkisia palveluja koskeviin sopimuksiin. Asetuksen (ETY) N:o 1191/69 14 artiklan määritelmän mukaisen julkista palvelua koskevan sopimuksen perusteella maksettava hyvitys on ilmoitettava komissiolle ennen sen täytäntöönpanoa. Jos ilmoitusta ei tehdä, hyvitystä pidetään SEUT-sopimuksen 108 artiklan mukaisesti sääntöjenvastaisesti täytäntöönpanotuna tukena.
- (75) Jotta voitaisiin todeta, että Italian viranomaiset todella ovat tässä tapauksessa asetuksen (ETY) N:o 1191/69 17 artiklan 2 kohdan nojalla saaneet erivapauden ennakoilmoituksen tekemisestä, on tarpeen vahvistaa ensinnäkin, että alue oli tosiasiallisesti asettanut Arfealle yksipuolisesti julkisen palvelun velvoitteen, ja toiseksi, että mainitusta velvoitteesta maksettu hyvitys oli asetuksen (ETY) N:o 1191/69 mukainen. Komissio tarkastelee seuraavassa molempia kysymyksiä.

(i) Yksipuolisesti asetetut julkisen palvelun velvoitteet

- (76) Arfean mukaan Piemonten alue oli asettanut sille julkisen palvelun velvoitteita, jotka oli määritelty sekä toimilupa-sopimuksissa linja-autoliikennepalveluiden tarjoamiseksi että näihin toimilupasopimukseen liitetyissä sopimuksissa ja säädöksissä. Nämä julkisen palvelun velvoitteet koskisivat toimintaohjelmia, linja-autoreittejä, pysäkkejä ja tariffeja.

⁽¹⁴⁾ Asia T-157/01, Danske Busvognmænd, ECLI:EU:T:2004:76, 77, 78 ja 79 kohta.

- (77) Komissio huomauttaa ensiksi, että toimilupasopimuksissa oli selkeästi ilmaistu, että ne olivat voimassa vain vuoden ajan ja että ne voitaisiin uusia liikennöitsijän pyynnöstä ja toimilupamaksun maksamalla. Täten nämä toimiluvat muodostivat perustan Arfean ja Piemonten alueen väliselle sopimussuhteelle, ja Arfea liittyi tähän sopimussuhteeseen vapaaehtoisesti.
- (78) Tämän vuoksi ei voida sanoa, että Arfealle olisi näiden sopimusten perusteella yksipuolisesti asetettu asetuksen (ETY) N:o 1191/69 mukaisia julkisen palvelun velvoitteita. Kuten yleinen tuomioistuin muistutti asiassa T-15/14, *Simet*, 3 päivänä maaliskuuta 2016 antamassaan tuomiossa, vapaaehtoinen sopimussuhteen solmiminen ei ole sama asia kuin julkisen palvelun velvoitteiden yksipuolinen asettaminen eikä se sen vuoksi johda hyvitysvolvollisuuteen asetuksen (ETY) N:o 1191/69 mukaisesti ⁽¹⁵⁾.
- (79) Toiseksi komissio huomauttaa, ettei Arfea yksilöinyt selkeästi toimilupasopimukseen liitettyjä sopimuksia ja säädöksiä, joissa sille oli asetettu julkisen palvelun velvoitteita. Komissio ymmärtää kuitenkin, että Arfea viittaa sopimukseen linja-autoreiteistä ja aikatauluista, jotka on liitetty toimilupasopimukseen, samoin kuin alueellisiin tariffitaulukoihin, joihin joissakin toimilupasopimuksissa viitattiin.
- (80) Linja-autoreittejä ja aikatauluja koskeviin sopimukseen liittyen komissio huomauttaa, ettei niitä voida pitää Arfealle yksipuolisesti asetettuina julkisen palvelun velvoitteina. Kuten myös itse toimilupasopimukset, myös ne olivat todellakin Arfean vapaaehtoisesti solmimia. Lisäksi näiden sopimusten sisältöä, esim. linja-autoreittejä, oli muokattu Arfean pyynnöstä useissa toimiluvissa. Niitä ei voida sen takia pitää yksipuolisesti asetettuina julkisen palvelun velvoitteina asetuksen (ETY) N:o 1191/69 2 artiklassa tarkoitetulla tavalla.
- (81) Alueellisista tariffeista koostuvista taulukoista, joissa määritellään kaikkien matkustajien enimmäistariffit, komissio huomauttaa, että yleinen tuomioistuin on selkeästi selittänyt asiassa T-15/14, *Simet*, 3 päivänä maaliskuuta 2016 antamassaan tuomiossa, ettei tällaisissa yleisissä tariffisäännöissä aseteta julkisen palvelun velvoitetta asetuksen (ETY) N:o 1191/69 2 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Tuomioistuimen mukaan kyseisessä säännöksessä tarkoitettu hintavelvoitteiden käsite rajoittuu enimmäistariffeihin, jotka on asetettu määrätulle matkustajaluokalle tai tuotteille eikä se kata yleisten hintakäytänteiden toimenpiteitä. ⁽¹⁶⁾
- (82) Viimeiseksi komissio huomauttaa, että joka tapauksessa sitä, että Arfea on pyytänyt toimilupien uusimista ja on jopa maksanut toimilupamaksun, tuskin voidaan katsoa minkään julkisen palvelun velvoitteen asettamiseksi asetuksen (ETY) N:o 1191/69 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Todellakin tämän säännöksen nojalla julkisen palvelun velvoitteilla ”tarkoitetaan velvoitteita, joita kyseinen kuljetusyritys ei omien taloudellisten etujensa kannalta katsoen ottaisi kantaakseen tai ei ottaisi kantaakseen samassa määrin tai samoilla ehdoilla”. Kuten yleisen tuomioistuimen asiassa T-15/14, *Simet*, 3 päivänä maaliskuuta 2016 antamassa tuomiossa todetaan, ei ole uskottavaa, että yritys pyytäisi toimiluvan uusimista siihen liittyvät velvoitteet huomioon ottaen, jos toimiluvan mukainen toiminta ei ole yrityksen liiketoiminnallisten tavoitteiden mukaista.
- (ii) Hyvityksen soveltuminen yhteiseen hyvitysmenettelyyn
- (83) Vaikka tässä tapauksessa voitaisiin osoittaa, että Arfealle on osoitettu julkisen palvelun velvoitteita yksipuolisesti (vaikka näin ei ole), tällaisista palveluista maksettavan hyvityksen olisi noudatettava asetuksen (ETY) N:o 1191/69 IV jaksossa vahvistettuja yhteisiä hyvitysmenettelyjä, jotta se voitaisiin vapauttaa kyseisen asetuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta alustavasta ilmoitusmenettelystä. Komissio katsoo, ettei tämä edellytys täyty.
- (84) Tältä osin komissio muistuttaa ensin, että asetuksen (ETY) N:o 1191/69 10 ja 11 artiklasta seuraa, että hyvitys ei voi olla suurempi kuin julkisen palvelun velvoitteen asettamisesta yritykselle aiheutuva taloudellinen taakka. Lisäksi asetuksen (ETY) N:o 1191/69, sellaisena kuin se on 1 päivästä heinäkuuta 1992 sovellettavana versiona,

⁽¹⁵⁾ Asia T-15/14, *Simet SpA v. komissio*, 163 kohta.

⁽¹⁶⁾ Asia T-15/14, *Simet SpA v. komissio*, 159 kohta.

1 artiklan 5 kohdassa todetaan seuraavaa: ”Jos kuljetusyritys harjoittaa sekä liikennettä, jota koskee julkisen palvelun velvoite, että myös muuta toimintaa, julkisiin palveluihin kuuluvaa toimintaa on harjoitettava erillisenä osastona, jonka on täytettävä vähintään seuraavat edellytykset:

(a) kustakin toiminnasta pidetään erikseen kirjanpitoa ja kuhunkin toimintaan kuuluvaa osaa varoista käsitellään voimassa olevien kirjanpitosäännösten mukaisesti;

[...]”.

- (85) Toiseksi komissio muistuttaa, että asetuksen (ETY) N:o 1191/69 13 artiklan mukaan hyvitys on määrättävä etukäteen.
- (86) Nyt käsiteltävässä asiassa komissio katsoo, ettei Arfealle myönnetty hyvitys ole näiden vaatimusten mukainen.
- (87) Ensiksi komissio huomauttaa, että kuten edellä johdanto-osan 59 kappaleessa todetaan, ei ole osoitettu, että Arfea olisi pitänyt niistä toiminnoista, joihin väitetään kohdistuvan julkisen palvelun velvoitteita, ja muista toiminnoista asetuksen (ETY) N:o 1191/69 1 artiklan 5 kohdan a alakohdassa edellytettyä asianmukaista, erillistä kirjanpitoa. Tätä vastoin Arfean tiliotteet vuosilta 1997 ja 1998, joita tuomioistuimen valtuuttama asiantuntija käytti hyvitysten määrän määrittelemiseen, osoittavat, ettei kustannuksia ollut eroteltu toiminnoittain.
- (88) Toiseksi komissio huomauttaa, että toisin kuin asetuksen (ETY) N:o 1191/69 13 artiklassa edellytetään, Arfealle myönnettyä hyvitystä ei ollut vahvistettu etukäteen, vaan se oli määritetty jälkikäteen tehdyn arvioinnin perusteella aluehallinto-oikeuden määräyksen mukaisesti.
- (89) Näiden havaintojen valossa komissio päätelee, että Piemonten aluehallinto-oikeuden Arfealle myöntämiä lisähyvityksiä ei ollut vapautettu etukäteisilmoituksen tekemisestä asetuksen (ETY) N:o 1191/69 17 artiklan 2 kohdan nojalla.

6.3. Tuen soveltuvuus sisämarkkinoille

- (90) Koska ei ole osoitettu, että tarkasteltava toimenpide olisi ollut vapautettu asetuksen (ETY) N:o 1191/69 17 artiklan 2 kohdan mukaisesta ennakoilmoitusvelvollisuudesta, on tarpeen tarkastella kyseisten maksujen soveltuvuutta sisämarkkinoille, koska ne ovat SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea 6.1 jaksossa esitetyllä tavalla.
- (91) SEUT-sopimuksen 93 artiklassa on sääntöjä, joiden mukaan valtiontuen voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille, jos se on tarpeen liikenteen yhteensovittamiseksi tai korvausta julkisten palvelujen käsitteeseen kuuluvien velvoitteiden täyttämiseksi, ja se muodostaa erityismääräyksen (*lex specialis*) suhteessa SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan suhteen sekä 106 artiklan 2 kohdan suhteen, sillä se sisältää valtiontukien soveltumista koskevia erityisiä sääntöjä. Unionin tuomioistuin on todennut, että mainitulla soveltamisalalla ”katsotaan liikenteelle myönnetty tuki [sisämarkkinoille soveltuvaksi] ainoastaan tarkoin määritetyissä tapauksissa, jos se ei vahingoita [unionin] yleisiä etuja”.⁽¹⁷⁾
- (92) Asetus (EY) N:o 1370/2007 tuli voimaan 3 päivänä joulukuuta 2009, ja sillä kumottiin neuvoston asetukset (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70⁽¹⁸⁾. Asetusta (EY) N:o 1370/2007 sovelletaan hyvityksiin, joita maksetaan julkisen palvelun velvoitteista rautateiden ja maanteiden julkisten henkilöliikennepalvelujen osalta.
- (93) Komissio katsoo, että ilmoittamattoman toimenpiteen soveltuvuuden perustana olisi oltava asetus (EY) N:o 1370/2007, sillä kyseinen säädös on voimassa tämän päätöksen tekemisajankohtana. Komissio huomauttaa myös, että Arfealle aluehallinto-oikeuden myöntämä lisäkorvaus maksettiin 7 päivänä helmikuuta 2014.⁽¹⁹⁾
- (94) Asetuksen (EY) N:o 1370/2007 9 artiklan 1 kohdassa todetaan, että ”[j]ulkisen henkilöliikenteen harjoittamista tai yleisissä säännöissä vahvistettujen hintavelvoitteiden täyttämistä koskevien julkisten palveluista tämän asetuksen mukaisesti maksettavien korvausten on sovellettava [sisä]markkinoille. Tällaisista korvauksista ei tarvitse antaa [perussopimuksen] [108 artiklan] 3 kohdassa tarkoitettua tietoa.”

⁽¹⁷⁾ Asia 156/77, komissio v. Belgia, ECLI:EU:C:1978:180, 10 kohta.

⁽¹⁸⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1107/70, annettu 4 päivänä kesäkuuta 1970, tuen myöntämisestä rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen (EUVL L 130, 15.6.1970, s. 1)

⁽¹⁹⁾ C-303/13 P, komissio v. Andersen, 55 kohta.

- (95) Alla esitettyjen syiden perusteella komissio päätelee, että ilmoittamaton hyvitys ei ole asetuksen (EY) N:o 1370/2007 mukainen, joten sitä ei voida katsoa sisämarkkinoille soveltuvaksi kyseisen asetuksen 9 artiklan 1 kohdan nojalla.
- (96) Ensiksi komissio huomauttaa, etteivät toimilupasopimukset vastaa kyseisen asetuksen 4 artiklan vaatimuksia, ja että kyseisessä artiklassa määritellään yleisten sääntöjen ja julkisen palveluvelvoitteen muodostavan julkisten palvelusopimusten pakollinen sisältö:
- 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa edellytetään, että parametrit, joiden perusteella korvaus lasketaan, määritetään etukäteen puolueettomalla ja avoimella tavalla, joka estää liikaohjelmien. Kuitenkin, kuten edellä johdanto-osan 54–57 kappaleessa selitetään toisen Altmark-ehdon täyttymisestä, Arfealle myönnettyjä lisäohjelmia ei ollut laskettu etukäteen määritettyjen parametrien perusteella puolueettomalla ja avoimella tavalla.
 - 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 4 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että julkisen palvelun sopimuksessa ilmoitetaan palvelun tarjoamiseen liittyvien kustannusten ja tulojen jakamisjärjestelyt. Toimilupasopimukseen ei kuitenkaan sisällynyt mitään kustannusten tai tulojen järjestelyitä ja, kuten johdanto-osan 59 kappaleessa on selitetty, Arfea ei eriyttänyt tilejä asianmukaisesti eri toimintojensa välillä.
- (97) Toiseksi komissio huomauttaa, ettei kyseinen toimenpide täytä asetuksen (EY) N:o 1370/2007 vaatimuksia ohjelmien määrän laskemisessa.
- (98) Asetuksen (EY) N:o 1370/2007 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos julkisia palveluhankintoja koskeva sopimus on tehty ilman tarjouskilpailua, ohjelmien on oltava asetuksen (EY) N:o 1370/2007 ja sen liitteen säännösten mukainen, jotta voidaan varmistaa, ettei ohjelmien ylitä sitä, mikä on tarpeen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseksi.
- (99) Asetuksen (EY) N:o 1370/2007 liitteen 2 kohdassa todetaan, ettei ohjelmien saa ylittää määrää, joka vastaa rahallista, seuraavista tekijöistä koostuvaa summaa: julkisen palvelun velvoitteesta aiheutuvat kustannukset vähennettynä lipputuotoilla ja vähennettynä positiivisilla taloudellisilla vaikutuksilla, jotka ovat syntyneet ohjelmien olemassa olevan julkisen palvelun velvoitteen täyttämiseen käytetyssä verkossa, ja lisätynä kohtuullisella voitolla. Liitteen 4 kohdassa vahvistetaan, että kustannukset ja tulot on laskettava voimassa olevien kirjanpito- ja verotussääntöjen mukaisesti. Liitteen 5 kohdan mukaan ”Jos julkisen liikenteen harjoittaja harjoittaa myös muuta toimintaa sen liikenteen lisäksi, jota koskee julkisen palvelun velvoite ja josta sille maksetaan korvausta, ohjelmien julkisista palveluista on [...] pidettävä erillistä kirjanpitoa, jonka on täytettävä vähintään seuraavat vaatimukset:
- kustakin toiminnasta on pidettävä erillistä kirjanpitoa, ja kutakin toimintaa vastaavat osuudet omaisuudesta ja kiinteistä kustannuksista on jaettava voimassa olevien kirjanpito- ja verotussääntöjen mukaisesti,
 - julkisen liikenteen harjoittajan mahdolliseen muuhun toimintaan liittyviä muuttuvia kustannuksia, riittävää osuutta kiinteistä kustannuksista ja kohtuullista voittoa ei saa missään tapauksessa kattaa ohjelmien julkisella palvelulla,
 - julkisen palvelun kustannukset on katettava käyttötuloilla ja viranomaisten maksamilla korvauksilla ilman, että tuloja voi siirtää julkisen liikenteen harjoittajan toiminnan eri alalle.”
- (100) Kuten johdanto-osan 59 kappaleessa on jo huomautettu, Arfea ei kuitenkaan pitänyt asianmukaista erillistä kirjanpitoa niistä toiminnoista, joihin sen mukaan kohdistui julkisen palvelun velvoitteita, ja muista toiminnoistaan asetuksen (EY) N:o 1370/2007 liitteessä olevassa 5 kohdassa edellytetyllä tavalla. Tämän vuoksi on mahdotonta osoittaa, että riippumatta siitä, minkälainen ohjelmien lopulta myönnetään, se ei ylitä sitä taloudellisten nettovaikutusten määrää, joka vastaa julkisen palvelun velvoitteen täyttämiseksi julkisen liikenteen harjoittajan kustannuksiin ja tuloihin aiheutuvia positiivisia tai negatiivisia kokonaisvaikutuksia (asetuksen (EY) N:o 1370/2007 liitteen 2 kohta). Lisäksi, jos ohjelmien parametreja ei ole vahvistettu ennalta, ohjelmien joudutaan laskemaan jälkikäteen sattumanvaraisten oletusten perusteella, kuten Arfean konsultit ja Piemonten aluehallinto-oikeuden valtuuttama asiantuntija ovat tehneet. Lopuksi, kuten johdanto-osan 60–63 kappaleessa selitetään, ohjelmien laskennassa käytettävät voittotasot ovat korkeampia kuin mitä voidaan pitää kohtuullisena voittona.

- (101) Kolmanneksi komissio muistuttaa, että Arfea on itse myöntänyt, ettei asetuksen (EY) N:o 1370/2007 mukaisia vaatimuksia ollut täytetty tässä tapauksessa, sillä se on väittänyt, että niiden noudattaminen olisi ollut laillisesti ja loogisesti mahdotonta, koska kyseinen tilanne on ajoittunut vuosien päähän ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa.
- (102) Tämän vuoksi komissio katsoo, ettei aluehallinto-oikeuden määräämää lisäkorvausta ole maksettu asetuksen (EY) N:o 1370/2007 mukaisesti, eikä se näin ollen sovellu sisämarkkinoille.

6.4. Aluehallinto-oikeuden myöntämä hyvitys ei ole vahingonkorvaus

- (103) Komissio kehotti menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä asianomaisia esittämään näkemyksensä siitä, onko aluehallinto-oikeuden tuomioissa kyse enemminkin lainsäädännön oletetusta rikkomisesta maksettavasta vahingonkorvauksesta kuin sovellettavien neuvoston asetusten mukaisesti julkisista palveluista maksettavasta hyvityksestä. Vain Italian viranomaiset lähettivät tätä koskevia huomautuksia väittäen, että kyseinen toimenpide tarkoitti hyvityksen myöntämistä julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä, eikä se ollut vahingonkorvaus.
- (104) Komissio katsoo, että tietyissä olosuhteissa vahingonkorvaus, joka on maksettu kansallisten viranomaisten virheen tai sellaisen erityisen menettelytavan vuoksi ⁽²⁰⁾, josta näiden voidaan katsoa olevan vastuussa, ei anna etua eikä sitä sen vuoksi katsota SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi. ⁽²¹⁾ Vahingonkorvaus poikkeaa valtiontuista siten, että sen tarkoituksena on saattaa vahinkoa kärsinyt osapuoli tilanteeseen, joka vallitsi ennen kuin vahinko tapahtui, niin kuin sitä ei olisi tapahtunutkaan (oikeuksien ennalleen palauttaminen).
- (105) Vahingonkorvauksen on kuitenkin perustuttava vahingonkorvauksien yleisiin sääntöihin, jotta sen ei katsottaisi kuuluvan valtiontukisääntöjen soveltamisalaan. ⁽²²⁾ Lisäksi unionin tuomioistuimien vahvistanut asiassa *Lucchini* antamassaan tuomiossa, ettei kansallinen tuomioistuin voi soveltaa kansallista lakia, kun tämä soveltaminen ”estäisi esillä olevassa asiassa yhteisön oikeuden soveltamisen, koska sen vuoksi olisi mahdotonta periä takaisin yhteisön oikeuden vastaisesti myönnetty valtiontuki”. ⁽²³⁾ Tuomion taustalla on periaate, ettei kansallista oikeutta voida soveltaa, jos soveltaminen estää unionin oikeuden asianmukaisen soveltamisen. ⁽²⁴⁾ Tältä osin yleinen tuomioistuin on vahvistanut asiassa T-15/14, *Simet*, 3 päivänä maaliskuuta 2016 antamassaan tuomiossa, että vahingonkorvaus, joka muodostuisi sellaisesta vahingosta myönnettävästä korvauksesta, joka on aiheutunut julkisen palvelun velvoitteen asettamisesta, ei vältty luokittelulta valtiontueksi pelkästään sillä perusteella, että se muodostui vahingonkorvauksesta, koska tämä antaisi mahdollisuuden kiertää SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamista. ⁽²⁵⁾
- (106) Komissio toteaa aluehallinto-oikeuden Arfealle myöntämästä lisähyvityksestä, että aluehallinto-oikeuden tuomiolauselmassa viitataan Arfean oikeuteen saada asetuksen (ETY) N:o 1191/69 6, 10 ja 11 artiklan nojalla hyvitys, jonka määrän hallintoviranomaisten on määriteltävä luotettavien tietojen perusteella. Tämä osoittaa, että Arfean oikeus saada lisäkorvausta ei aluehallinto-oikeuden mukaan johdu niinkään kansallisten viranomaisten virheen tai erityisen menettelytavan aiheuttamaa vahingonkorvausta koskevasta yleisestä säännöstä vaan asetuksesta (ETY) N:o 1191/69 johtuviksi katsotuista oikeuksista.
- (107) Toiseksi komissio muistuttaa, että Arfea jätti 6 päivänä kesäkuuta 2014 italialaiselle tuomioistuimelle hakemuksen, jossa se pyysi, että Piemonten alue maksaisi vahingonkorvauksen aluehallinto-oikeuden jo myöntämien hyvitysten lisäksi. Arfea väitti hakemuksessaan kärsineensä vahinkoja niiden maksujen myöhäisen hyväksymisen ja maksamisen takia, jotka alue oli sille velkaa vuosilta 1997 ja 1998. Tämä osoittaa, ettei Arfea itsekään pitänyt aluehallinto-oikeuden sille jo myöntämiä hyvityksiä vahingonkorvauksina.

⁽²⁰⁾ Esimerkiksi rikkomus tai perusteeton etu.

⁽²¹⁾ Yhdistetyt asiat 106–120/87, *Asteris ym. v. Kreikka ja Euroopan talousyhteisö*, ECLI:EU:C:1988:457.

⁽²²⁾ Ks. komission 16 päivänä kesäkuuta 2004 antama päätös tuesta Akzo-Nobelille kloorin kuljetusten vähentämiseksi (asia N 304/2003), tiivistelmä: EUVL C 81, 2.4.2005, s. 4; ks. myös komission 20 päivänä joulukuuta 2006 antama päätös Alankomaiden tuesta autojenpurkuyritys Steenbergenin uudelleensijoittamista varten (asia N 575/2005, tiivistelmä EUVL C 80 13.4.2007, s. 1).

⁽²³⁾ Asia C-119/05, *Lucchini*, ECLI:EU:C:2007:434, 59 kohta.

⁽²⁴⁾ Ks. edellinen alaviite, tuomion 61 kohta.

⁽²⁵⁾ Asia T-15/14, *Simet SpA v. komissio*, 102–103 kohta.

- (108) Kolmanneksi komissio katsoo joka tapauksessa, että vahingonkorvaus, joka on myönnetty Arfealle taloudellisesta rasisituksesta, joka on aiheutunut Italian viranomaisten asetettua sille yksipuolisesti ja sääntöjenvastaisesti julkisen palvelun velvoitteita, on sopimuksen 107 ja 108 artiklan vastainen.
- (109) Tämä johtuu siitä, että vahingonkorvaus johtaisi Arfean kannalta aivan samaan tulokseen kuin julkisen palvelun velvoitteesta tarkasteltavana olevalla jaksolla myönnetty hyvitys, vaikka kyseisten palvelujen perustana olevia toimilupasopimuksia ei ollut vapautettu ennakkoilmoitusvelvollisuudesta eivätkä ne olleet asetuksen (ETY) N:o 1191/69 tai asetuksen (EY) N:o 1370/2007 sisältöä koskevien vaatimusten mukaiset, kuten edellä on esitetty.
- (110) Tällaisen hyvityksen saaminen edistäisi tosiasiallisesti sekä valtioneuvoston sääntöjen kieltämistä, jotka unionin lainsäätäjä on vahvistanut ja joiden nojalla toimivaltaiset viranomaiset korvaavat toimijoille julkisen palvelun velvoitteen täyttämistä aiheuttavia kustannuksia näitä velvoitteita asettaessaan tai niitä koskevia sopimuksia tehdessään. Sellaisten vahingonkorvausten myöntäminen, jotka vastaavat aiottujen tukien yhteismääriä, olisi tosiasiallisesti epäsuoraa valtioneuvoston tukea, joka katsotaan sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi.⁽²⁶⁾ Kuten edellä muistutetaan, yleinen tuomioistuin on tehnyt selväksi, ettei tällaisissa tilanteissa valtioneuvoston sääntöjä voida ohittaa vain sen takia, että kyseinen toimenpide muodostaisi vahingonkorvauksen.⁽²⁷⁾
- (111) Komissio katsoo sen vuoksi, ettei aluehallinto-oikeuden tuomiossa myönnetä hyvitystä Arfean kansallisten viranomaisten virheen tai erityisen menettelytavan vuoksi kärsimästä vahingosta, vaan siinä myönnetään sääntöjenvastaista valtioneuvoston tukea, joka ei sovellu sisämarkkinoille ja joka kielletään SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa.
- (112) Komissio katsoo edellä esitetyn perusteella, että ilmoittamatta jätetty toimenpide on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtioneuvoston tukea, joka ei sovellu sisämarkkinoille.

7. TUEN TAKAISINPERIMINEN

- (113) Perussopimuksen ja unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komissiolla on toimivalta päättää, että jäsenvaltion on poistettava tuki tai muutettava sitä, jos komissio on todennut, ettei tuki sovellu sisämarkkinoille.⁽²⁸⁾ Tuomioistuin on niin ikään johdonmukaisesti katsonut, että jäsenvaltion velvollisuudella poistaa komission sisämarkkinoille soveltumattomaksi katsoma tuki on tarkoitus palauttaa aikaisempi tilanne.⁽²⁹⁾
- (114) Tässä yhteydessä tuomioistuin on vahvistanut, että tämä tavoite on saavutettu, kun tuensaaja on palauttanut sääntöjenvastaisena tukena saamansa rahamäärät, jolloin se on menettänyt markkinoilla kilpailijoihinsa verrattuna saamansa edun ja tuen maksamista edeltänyt tilanne on palautettu.⁽³⁰⁾
- (115) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2015/1589⁽³¹⁾ 16 artiklan 1 kohdassa säädetään oikeuskäytännön mukaisesti, että ”sääntöjenvastaista tukea koskevissa kielteisissä päätöksissä komissio päättää, että asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta [...]”.

⁽²⁶⁾ Yhdistetyissä asioissa C-346/03 ja C-529/03, Atzori, 28. huhtikuuta 2005 annettu julkisasiamiehen ratkaisuehdotus, ECLI:EU:C:2005:256, 198 kohta.

⁽²⁷⁾ Asia T-15/14, Simet SpA v. komissio, 102–103 kohta.

Ks. myös yleisen tuomioistuimen oikeuskäytäntö valtioneuvoston takaisinperimistä koskevista vahingonkorvauslausekkeista.

Asia T-384/08, Elliniki Nafpigokataskavastiki AE Chartofylakeiou v. komissio, ECLI:EU:T:2011:650, ja asia T-565/08, Corsica Ferries v. komissio, ECLI:EU:T:2012:415, 23, 114 ja 120–131 kohta. Vrt. myös asia C-111/10, komissio v. neuvosto, ECLI:EU:C:2013:785, 44 kohta.

⁽²⁸⁾ Ks. asia C-70/72, komissio v. Saksa, ECLI:EU:C:1973:87, 13 kohta.

⁽²⁹⁾ Ks. yhdistetyt asiat C-278/92, C-279/92 ja C-280/92, Espanja v. komissio, ECLI:EU:C:1994:325, 75 kohta.

⁽³⁰⁾ Ks. asia C-75/97, Belgia v. komissio, ECLI:EU:C:1999:3671, 64 ja 65 kohta.

⁽³¹⁾ Neuvoston asetusta (EU) 2015/1589, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2015, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 248, 24.9.2015, s. 9).

- (116) Koska tarkasteltavana olevat toimenpiteet on toteutettu perussopimuksen 108 artiklan vastaisesti, minkä vuoksi niitä on pidettävä sääntöjenvastaisena ja sisämarkkinoille soveltumattomana tukena, ne on perittävä takaisin, jotta voidaan palauttaa tilanne, joka sisämarkkinoilla vallitsi ennen tuen myöntämistä. Takaisinperintä on toteutettava siitä päivästä alkaen, jona etua alkoi kertyä Arfealle, eli kun tuki asetettiin tuensaajan käyttöön (eli 7 päivänä helmikuuta 2014), sen varsinaiseen takaisinperintäpäivään asti, ja takaisin perittävistä määristä on maksettava korkoa, kunnes tuki on peritty kokonaan takaisin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Italian tasavallan Arfealle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti myöntämä 1 299 594 euron valtiontuki ei sovellu sisämarkkinoille.

2 artikla

1. Italian tasavallan on perittävä 1 artiklassa tarkoitettu tuki takaisin tuensaajalta.
2. Takaisinperittävistä määristä on maksettava korkoa 7 päivästä helmikuuta 2014 niiden täysimääräiseen takaisinperintään saakka.
3. Korolle on laskettava korkoa komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 ⁽³²⁾ V luvun ja asetuksen (EY) N:o 794/2004 muuttamisesta annetun komission asetuksen (EY) N:o 271/2008 ⁽³³⁾ mukaisesti.
4. Italian tasavallan on peruutettava 1 artiklassa tarkoitettujen tuen vielä maksamattomat maksusuoritukset, joiden eräpäivä on tämän päätöksen tekopäivän jälkeen.

3 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu tuki on perittävä takaisin välittömästi ja tehokkaasti.
2. Italian tasavallan on varmistettava, että tämä päätös pannaan täytäntöön neljän kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta.

4 artikla

1. Italian tasavallan on toimitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta seuraavat tiedot:
 - (a) tuensaajalta takaisin perittävä kokonaismäärä (tuki ja siitä perittävä korko);
 - (b) tarkka kuvaus toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi;
 - (c) asiakirjat, jotka osoittavat, että tuensaaja on määrätty maksamaan tuki takaisin.
2. Italian tasavallan on ilmoitettava komissiolle tämän päätöksen täytäntöön panemiseksi toteutettavien kansallisten toimenpiteiden edistymisestä siihen saakka, kunnes 1 artiklassa tarkoitettujen tuen takaisinperintä on saatettu loppuun. Sen on annettava välittömästi komission pyynnöstä tiedot toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi. Sen on myös annettava tarkat tiedot tuensaajalta jo perityistä tukimääristä ja koroista.

⁽³²⁾ Komission asetus (EY) N:o 794/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta (EUVL L 140 30.4.2004, s. 1)

⁽³³⁾ Komission asetus (EY) N:o 271/2008, annettu 30 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EY) N:o 794/2004 muuttamisesta (EUVL L 82, 25.3.2008, s. 1)

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 10 päivänä kesäkuuta 2016.

Komission puolesta
Margrethe VESTAGER
Komission jäsen

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2016/2085,**annettu 28 päivänä marraskuuta 2016,****korkeapatogeenisen lintuinfluenssan H5N8-alatyypin esiintymiseen Alankomaissa liittyvistä tietyistä väliaikaisista suojoitoimenpiteistä***(tiedoksiannettu numerolla C(2016) 7851)***(Ainoastaan hollanninkielinen teksti on todistusvoimainen)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ⁽²⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Lintuinfluenssa on lintujen, siipikarja mukaan luettuna, tarttuva virustauti. Lintuinfluenssavirusten aiheuttamat tartunnat siipikarjassa aiheuttavat taudin kahta päämuotoa, jotka eroavat virulenssiltaan. Matalapatogeeninen muoto aiheuttaa yleensä ainoastaan lieviä oireita, kun taas korkeapatogeeninen muoto aiheuttaa hyvin suurta kuolleisuutta useimmissa siipikarjalajeissa. Kyseisellä taudilla voi olla vakava vaikutus siipikarjankasvatuksen kannattavuuteen.
- (2) Lintuinfluenssaa esiintyy pääasiassa linnuissa, mutta tietyissä olosuhteissa tartuntoja voi esiintyä myös ihmisissä, vaikkakin riski on yleisesti ottaen hyvin vähäinen.
- (3) Lintuinfluenssan puhjetessa on olemassa vaara, että taudinaiheuttaja leviää muille tiloille, joilla pidetään siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettäviä lintuja. Tämän tuloksena se voi levitä elävien lintujen tai niistä saatavien tuotteiden kaupan välityksellä yhdestä jäsenvaltiosta toisiin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin.
- (4) Neuvoston direktiivissä 2005/94/EY ⁽³⁾ vahvistetaan tietyt ennalta ehkäisevät toimenpiteet lintuinfluenssan valvonnan ja varhaisen toteamisen osalta sekä sellaiset torjuntaa koskevat vähimmäistoimenpiteet, jotka on toteutettava, jos kyseisen taudin purkauksia ilmenee siipikarjassa tai muissa vankeudessa pidettävissä linnuissa. Direktiivissä säädetään suoja- ja valvontavyöhykkeiden muodostamisesta korkeapatogeenisen lintuinfluenssan taudinpurkauksen ilmetessä.
- (5) Alankomaat ilmoitti komissiolle korkeapatogeenisen lintuinfluenssan H5N8-alatyypin taudinpurkauksesta alueellaan tilalla, jolla pidetään siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettäviä lintuja, ja toteutti välittömästi direktiivin 2005/94/EY nojalla vaadittavat toimenpiteet, mukaan luettuna suoja- ja valvontavyöhykkeiden muodostaminen.
- (6) Komissio on tutkinut kyseiset toimenpiteet yhteistyössä Alankomaiden kanssa ja katsoo, että kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen muodostamien suoja- ja valvontavyöhykkeiden rajat ovat riittävällä etäisyydellä siitä tilasta, jolla taudinpurkaus vahvistettiin.
- (7) Jotta vältetään tarpeettomat häiriöt unionin sisäisessä kaupassa ja se, että kolmannet maat asettavat kaupalle perusteettomia esteitä, on tarpeen määritellä pikaisesti unionin tasolla kyseiset suoja- ja valvontavyöhykkeet, jotka muodostettiin korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vuoksi Alankomaissa.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2005/94/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2005, yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi ja direktiivin 92/40/ETY kumoamisesta (EUVL L 10, 14.1.2006, s. 16).

- (8) Näin ollen, odotettaessa pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean seuraavaa kokousta, olisi Alankomaissa sijaitsevat suoja- ja valvontavyöhykkeet, joilla sovelletaan direktiivissä 2005/94/EY säädettyjä eläinten terveyttä koskevia torjuntatoimenpiteitä, määriteltävä tämän päätöksen liitteessä, ja kyseisen aluejaon kesto olisi vahvistettava.
- (9) Tätä päätöstä tarkastellaan pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean seuraavassa kokouksessa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Alankomaiden on varmistettava, että direktiivin 2005/94/EY 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti muodostetut suoja- ja valvontavyöhykkeet käsittävät vähintään tämän päätöksen liitteessä olevassa A ja B osassa luetellut alueet.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2016.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2016.

Komission puolesta
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komission jäsen

LIITE

A OSA

1 artiklassa tarkoitettu suojavyöhyke:

ISO- maakoodi	Jäsenvaltio	Nimi
NL	Alankomaat	<p>Alue kattaa seuraavat: Biddinghuizen</p> <ul style="list-style-type: none"> — Vanaf kruising Swifterweg (N710) met Hoge Vaart (water), Hoge Vaart volgen in noordoostelijke richting tot aan Oosterwoldertocht (water). — Oosterwoldertocht volgen in zuidoostelijke richting tot aan Elburgerweg (N309). — Elburgerweg (N309) volgen tot aan de brug in Flevoweg over het Veluwemeer. — Veluwemeer volgen in zuidwestelijke richting tot aan Bremerbergweg (N708). — Bremerbergweg (N708) volgen in noordwestelijke richting overgaand in Oldebroekerweg tot aan Swifterweg (N710). — Swifterweg (N710) volgen in noordelijke richting tot aan Hoge Vaart (water).

B OSA

1 artiklassa tarkoitettu valvontavyöhyke:

ISO- maakoodi	Jäsenvaltio	Nimi
NL	Alankomaat	<p>Alue kattaa seuraavat: Biddinghuizen</p> <ul style="list-style-type: none"> — Vanaf Knardijk N302 in Harderwijk de N302 volgen in noordwestelijke richting tot aan de N305. — Bij splitsing de N305 volgen in noordelijke richting tot aan N302. — De N302 volgen tot Vleetweg. — De Vleetweg volgen tot aan de Kuilweg. — De kuilweg volgen tot aan de Rietweg. — De Rietweg volgen in noordoostelijke richting tot aan de Larserringweg. — De Larserringweg volgen in noordelijke richting tot de Zeeasterweg. — De Zeeasterweg volgen in oostelijke richting tot aan Lisdoddepad. — Lisdoddepad volgen in noordelijke richting tot aan de Dronterweg. — De Dronterweg volgen in oostelijke richting tot aan de Biddingweg (N710). — De Biddingweg (N710) in noordelijke richting volgen tot aan de Elandweg. — De Elandweg volgen in westelijke richting tot aan de Dronterringweg (N307). — Dronterringweg (N307) volgen in Zuidoostelijke overgaand in Hanzeweg tot aan Drontermeer(Water). — Drontermeer volgen in zuidelijke richting ter hoogte van Buitendijks. — Buitendijks overgaand in Buitendijksweg overgaand in Groote Woldweg volgen tot aan Zwarteweg. — De Zwarteweg in westelijke richting volgen tot aan de Mheneweg Noord. — Mheneweg Noord volgen in zuidelijke richting tot aan de Zuiderzeestraatweg. — Zuiderzeestraatweg in zuidwestelijke richting volgen tot aan de Feithenhofsweg.

ISO- maakoodi	Jäsenvaltio	Nimi
		<ul style="list-style-type: none"> — Feithenhofsweg volgen in zuidelijkerichting tot aan Bovenstraatweg. — Bovenstraatweg in westelijke richting volgen tot aan Laanzichtsweg. — Laanzichtsweg volgen in zuidelijke richting tot aan Bovendwarsweg. — Bovendwarsweg volgen in westelijke richting tot aan de Eperweg (N309). — Eperweg (N309) volgen in zuidelijke richting tot aan autosnelweg A28 (E232). — A28 (E232) volgen in zuidwestelijke richting tot aan Harderwijkerweg (N303). — Harderwijkerweg(N303) volgen in zuidelijke richting tot aan Horsterweg. — Horsterweg volgen in westelijke richting tot aan Oude Nijkerkerweg. — Oude Nijkerkerweg overgaand in arendlaan volgen in zuidwestelijke richting tot aan Zandkampweg. — Zandkampweg volgen in noordwestelijke richting tot aan Telgterengweg. — Telgterengweg volgen in zuidwestelijke richting tot aan Bulderweg. — Bulderweg volgen in westelijke richting tot aan Nijkerkerweg. — Nijkerkerweg volgen in westelijke richting tot aan Riebroeksesteeg. — Riebroekersteeg volgen in noordelijke/westelijke richting (doodlopend) overstekend A28 tot aan Nuldernauw (water). — Nuldernauw volgen in noordelijke richting overgaand in Wolderwijd (water) tot aan Knardijk (N302). — N302 volgen in Noordwestelijke richting tot aan N305.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2016/2086,**annettu 28 päivänä marraskuuta 2016,****korkeapatogeenisen lintuinfluenssan H5N8-alatyypin esiintymiseen Ruotsissa liittyvistä tietyistä väliaikaisista suojatoimenpiteistä***(tiedoksiannettu numerolla C(2016) 7852)***(Ainoastaan ruotsinkielinen teksti on todistusvoimainen)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ⁽²⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Lintuinfluenssa on lintujen, siipikarja mukaan luettuna, tarttuva virustauti. Lintuinfluenssavirusten aiheuttamat tartunnat siipikarjassa aiheuttavat taudin kahta päämuotoa, jotka eroavat virulenssiltaan. Matalapatogeeninen muoto aiheuttaa yleensä ainoastaan lieviä oireita, kun taas korkeapatogeeninen muoto aiheuttaa hyvin suurta kuolleisuutta useimmissa siipikarjalajeissa. Kyseisellä taudilla voi olla vakava vaikutus siipikarjankasvatuksen kannattavuuteen.
- (2) Lintuinfluenssaa esiintyy pääasiassa linnuissa, mutta tietyissä olosuhteissa tartuntoja voi esiintyä myös ihmisissä, vaikkakin riski on yleisesti ottaen hyvin vähäinen.
- (3) Lintuinfluenssan puhjetessa on olemassa vaara, että taudinaiheuttaja leviää muille tiloille, joilla pidetään siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettäviä lintuja. Tämän tuloksena se voi levitä elävien lintujen tai niistä saatavien tuotteiden kaupan välityksellä yhdestä jäsenvaltiosta toisiin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin.
- (4) Neuvoston direktiivissä 2005/94/EY ⁽³⁾ vahvistetaan tietyt ennalta ehkäisevät toimenpiteet lintuinfluenssan valvonnan ja varhaisen toteamisen osalta sekä sellaiset torjuntaa koskevat vähimmäistoimenpiteet, jotka on toteutettava, jos kyseisen taudin purkauksia ilmenee siipikarjassa tai muissa vankeudessa pidettävissä linnuissa. Direktiivissä säädetään suoja- ja valvontavyöhykkeiden muodostamisesta korkeapatogeenisen lintuinfluenssan taudinpurkauksen ilmetessä.
- (5) Ruotsi ilmoitti komissiolle korkeapatogeenisen lintuinfluenssan H5N8-alatyypin taudinpurkauksesta alueellaan sijaitsevalla tilalla, jolla pidetään siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettäviä lintuja, ja toteutti välittömästi direktiivin 2005/94/EY nojalla vaadittavat toimenpiteet, mukaan luettuna suoja- ja valvontavyöhykkeiden muodostaminen.
- (6) Komissio on tutkinut kyseiset toimenpiteet yhteistyössä Ruotsin kanssa ja katsoo, että kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen muodostamien suoja- ja valvontavyöhykkeiden rajat ovat riittävällä etäisyydellä siitä tilasta, jolla taudinpurkaus vahvistettiin.
- (7) Jotta vältetään tarpeettomat häiriöt unionin sisäisessä kaupassa ja se, että kolmannet maat asettavat kaupalle perusteettomia esteitä, on tarpeen määritellä pikaisesti unionin tasolla kyseiset suoja- ja valvontavyöhykkeet, jotka muodostettiin korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vuoksi Ruotsissa.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2005/94/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2005, yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi ja direktiivin 92/40/ETY kumoamisesta (EUVL L 10, 14.1.2006, s. 16).

- (8) Näin ollen, odotettaessa pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean seuraavaa kokousta, olisi Ruotsissa sijaitsevat suoja- ja valvontavyöhykkeet, joilla sovelletaan direktiivissä 2005/94/EY säädettyjä eläinten terveyttä koskevia torjuntatoimenpiteitä, määriteltävä tämän päätöksen liitteessä, ja kyseisen aluejaon kesto olisi vahvistettava.
- (9) Tätä päätöstä tarkastellaan pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean seuraavassa kokouksessa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ruotsin on varmistettava, että direktiivin 2005/94/EY 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti muodostetut suoja- ja valvontavyöhykkeet kattavat vähintään tämän päätöksen liitteessä olevassa A ja B osassa luetellut alueet.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2016.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ruotsin kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2016.

Komission puolesta
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komission jäsen

LIITE

A OSA

1 artiklassa tarkoitettu suojavyöhyke:

ISO-maakoodi	Jäsenvaltio	Nimi
SE	Ruotsi	Alue kattaa seuraavat: Helsingborgin kunnan osat (ADNS-koodi 01200) kolmen kilometrin säteellä WGS84-koordinaateista N56,053495 ja E12,848939.

B OSA

1 artiklassa tarkoitettu valvontavyöhyke:

ISO-maakoodi	Jäsenvaltio	Nimi
SE	Ruotsi	Alue kattaa seuraavat: Helsingborgin, Ängelholmin, Bjuvin and Åstorpin kuntien osien (ADNS-koodi 01200) suojavyöhykkeen ulkopuolinen alue 10 kilometrin säteellä WGS84-koordinaateista N56,053495 ja E12,848939.

OIKAISUJA**Oikaisu neuvoston päätökseen 1999/70/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, kansallisten keskuspankkien tilintarkastajien hyväksymisestä**

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 22, 29. tammikuuta 1999)

Otsikossa sisältösivulla sekä sivulla 69, sellaisena kuin se on oikaistuna Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL L 205, 12.7.2014, s. 79) julkaistulla oikaisulla:

on: "... kansallisten keskuspankkien tilintarkastajien hyväksymisestä"

pitää olla: "... kansallisten keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä"

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI